

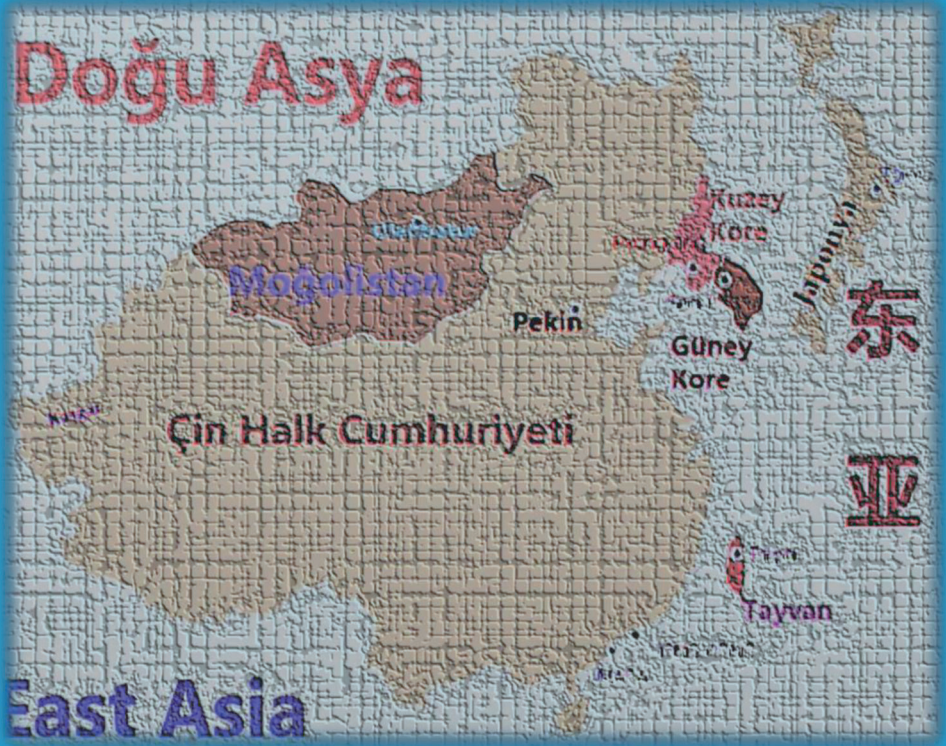

ISSN: 2587-1919
E-ISSN: 2619-953X

DOĞU ASYA ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

Journal of East Asian Studies in Türkiye

Yıl/Year 8
Sayı/Issue 15

Uluslararası hakemli dergi yılda iki sayı yayımlanır
International peer reviewed journal, Biannual

Bahar/Spring 2025

Yıl 8 Sayı 15

DOĞU ASYA ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

Bahar/Spring 2025

DAAD Bahar/Spring 2025

DAAD

ISSN: 2587-1919

E-ISSN: 2619-953X

Doğu Asya Araştırmaları Dergisi
Journal of East Asian Studies in Türkiye
土耳其东亚研究学刊

Bahar/Spring 2025

Uluslararası Hakemli Dergi
International Peer Reviewed Journal

Yılda iki sayı yayımlanır/Biannual

Ankara-Türkiye

Doğu Asya Araştırmaları Dergisi

Yıl/Year/8
Sayı/Issue/15
Haziran 2025

ISSN: 2587-1919
E-ISSN: 2619-953X

Kurucu/Founder

Prof. Dr. Abdürreşit Celil KARLUK

Yayın Yönetmeni/Editor in Chief

Prof. Dr. Abdürreşit Celil KARLUK

Bu Sayının Editörü

Prof. Dr. Abdürreşit Celil KARLUK

Yazı İşleri Müdürü/Editorial Assistant

Doç. Dr. Haluk KARADAĞ

İngilizce Editörü/English Editor

Dr. Emrah ŞAHİN

Dergi Sekreteryası/Sekretariat of the Journal

Emre KARTAL

Haberleşme adresi: İlk Yerleşim Mahallesi, 1936. Cadde, No.64/B16,
Yenimahalle, Ankara, Türkiye.

E-Posta: abdurresit.karuk@hbv.edu.tr halukkaradag@gmail.com,

*Doğu Asya Araştırmaları Uluslararası hakemli bir dergidir. Altı ayda bir yayımlanır.
Dergide yayımlanan yazıların tüm sorumluluğu yazarlarına aittir. Yazılar yayıncının izni
olmadan kısmen veya tamamen basılamaz, çoğaltılamaz ve elektronik ortama taşınamaz. Yazıların
yayımlanıp, yayımlanmamasından yayın kurulu sorumludur.*

Yayın-Editörler Kurulu/Editorial Board

Prof. Dr. Abdürreşit Celil KARLUK

Prof. Dr. Ali Merthan DÜNDAR

Prof. Dr. Mahmut Ertan GÖKMEN

Doç. Dr. Haluk KARADAĞ

Danışma Kurulu /Advisor Board

Prof. Dr. Ablet Kamalov (Turan Üniversitesi, Kazakistan)

Prof. Dr. Chong Jin Oh (Hankuk University of Foreign Studies,
Güney Kore)

Prof. Dr. İbrahim Maraş, (Ankara Üniversitesi, Türkiye)

Prof. Dr. Luo Shujie (Guangxi Üniversitesi, ÇHC)

Prof. Dr. Mehmet Akif Okur (Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye)

Prof. Dr. Misawa Nobuo (Tokyo Toyu University, Japonya)

Prof. Dr. Özkul Çobanoğlu (Hacettepe Üniversitesi, Türkiye)

Prof. Dr. Saadettin Gömeç (Ankara Üniversitesi, Türkiye)

Prof. Dr. Bülent GÜL (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Türkiye)

Prof. Dr. Zhang Mingxin (Minzu University of China, ÇHC)

Prof. Dr. Zhou Shaoqing (Chinese Social Science Academy)

Doç. Dr. Alessandra Cappeletti (Xian Jiaotong Liverpool
University, Çin)

Doç. Dr. Sezgin Kaya (Uludağ Üniversitesi, Türkiye)

Doç. Dr. Işık Kuşçu Bonnenfant, (ODTÜ, Türkiye)

Dr. Anna Hayes (James Cook University, Avustralya)

Dr. David Tobin (The University Sheffield, Birleşik Krallık)

Bu Sayının Hakemleri/Reviewers for This Volume

Prof. Dr. Bülent AKSOY - Gazi Üniversitesi

Prof. Dr. Kamer KASIM - Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Prof. Dr. M. Ertan GÖKMEN - Ankara Üniversitesi

Doç. Dr. Kubilay ATİK - University of Cambridge

Doç. Dr. Pınar ALTUNDAĞ - Ankara Üniversitesi

Dr. Ahmet Yiğitalp TULGA - National Sun Yat Sen University

Dr. Figen AYDIN - İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi

Dr. Kıvılcım ERKAN - Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi

Dr. Mevlan TANRIKUT - Sheffield Hallam University

Dr. Muhammet Emre KORKMAZ - Ankara Üniversitesi

Dr. Murat YILMAZ - Kastamonu Üniversitesi

Dr. Oktay Gökhan BANBAL - İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Dr. Ümit ALPEREN - Süleyman DEMİREL Üniversitesi

Tarandığı İndeksler / Indexing

ResearchBib

Kabul Tarihi / Acceptance Date: 02.2020

ASOS İndeks

Kabul Tarihi / Acceptance Date: 02.2018

Google Scholar

Kabul Tarihi / Acceptance Date: 02.2018

International Institute of Organized Research (I2OR)

Kabul Tarihi / Acceptance Date: 02.2021

Directory of Research Journals Indexing

Kabul Tarihi / Acceptance Date: 01.2019

İSAM

Kabul Tarihi / Acceptance Date: 09. 2021

Advanced Sciences Index (ASI)

Kabul Tarihi / Acceptance Date: 03. 2021

Türk Eğitim İndeksi

Kabul Tarihi / Acceptance Date: 03. 2021

Bu dergi Creative Commons Alıntı-Gayri Ticari-Türetilemez 4.0 Uluslararası Lisansı (CC BY-NC-ND 4.0) ile lisanslanmıştır.

This journal is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial-No Derivatives 4.0 (CC BY-NC-ND 4.0) International License.

İçindekiler/Contents

Abdürreşit Celil KARLUK

Takdim/Editorial

Araştırma Makaleleri/Research Article

Ahmet Yiğitalp TULGA

1-18

Influence of Various Media Sources on the Fear of Terrorism: A Comparative Study of Japan and Taiwan

Çeşitli Medya Kaynaklarının Terörizm Korkusu Üzerindeki Etkisi: Japonya Ve Tayvan Üzerine Karşılaştırmalı Bir Analiz

Şirinay AZİZ

Kubilay Kağan'ın Bir Budist Danışmanı: Liu Bingzhong

19-37

Kublai Khan's Buddhist Advisor: Liu Bingzhong

Mevlan TANRIKUT

Mao Zedong And Legalism: A Lifelong Defense of a Classical Chinese Philosophy

38-62

Mao Zedong ve Yasacılık: Klasik Bir Çin Felsefesinin Ömür Boyu Savunusu

Kaan KAPAN

Büşra ERASLAN

63-87

Ülkelerin Doğal Sınır ve Koşullarının Jeopolitik Risk Bağlamında Değerlendirilmesi: Çin Halk Cumhuriyeti Örneği

Evaluation of The Natural Boundaries and Conditions of Countries in The Context of Geopolitical Risk: The Case of The People's Republic of China

Beste ALPAY JEONG

88-102

A Discussion on the Movie "Please Teach Me English" in Relation to the Use of "Konglish" And the Concept of "English Fever"

"Please Teach Me English" Filmi Üzerine: "Konglish" Kullanımı ve "English Fever" Kavramı Bağlamında Bir Tartışma

Yayın Tanıtımı I / Book Review I

103-109

Ayşegül GÜLER, Kısa Çin Tarihi

Yayın Tanıtımı II / Book Review II

Emre KARTAL, Asya'nın Üç Gücü: Türkiye ve Çin'in Kazakistan Siyaseti

110-119

Yayın Şartları, İlkeleri ve Yazım Kuralları

120-126

TAKDİM

Değerli Okuyucular,

Türkiye’de disiplinler arası bakış ile Doğu Asya araştırmaları alanında (Çin/Japonya/Kore/Moğolistan/Tayvan kültürü, siyasî tarihi, ekonomisi, sosyolojisi, felsefesi, inanç sistemleri, dış politikası, güvenlik ve milliyetler/azınlıklar/etnik gruplar sorunu vb.) yapılan akademik çalışmaları bilim dünyasına ve kamuoyuna duyurmayı amaçlayan *Doğu Asya Araştırmaları Dergisi* (DAAD), 15. sayısını sizlerin istifadesine sunmanın mutluluğunu yaşıyor.

DAAD, ülkemizdeki Doğu Asya araştırmaları alanında bilgi üreten bilim insanlarına akademik etkileşim alanı yaratmak, birikimlerini alan uzmanları ile paylaşmak, yeni nesil bölge uzmanlarının daha geniş donanım ile yetişmesine katkı sağlamak amacı ile çıktığı yola deneyimlerini zenginleştirerek devam etmektedir. Dergimize gönderilen yazılar, bölge uzmanı editörleri tarafından incelendikten sonra uzman hakemlere gönderilmek sureti ile ciddi hakemlik sürecinden geçirilmektedir. Bu sayımızda bazı makaleler hakemler tarafından reddedilmiş, bazı makalelerden ise yoğun düzeltme istenmiştir. 15. sayımızda, yoğun hakem değerlendirmelerinden geçen sosyal bilimlerin farklı alanlarında birbirinden kıymetli beş araştırma makalesi ile birlikte iki kitap tanıtım yazısına yer vermiş bulunmaktayız.

DAAD editörler kurulu olarak bilimsel çalışmalarını dergimizde yayınlamak üzere gönderen, hakemlerin istek ve tavsiyelerini hassasiyetle yerine getiren tüm yazarlara teşekkür ederiz. Aynı zamanda makalelerin incelenerek değerlendirilmesi işini üstlenerek özenli eleştirileri ile değerlendirmeler yaparak makalelere değer katan kıymetli hakemlerimize, DAAD sekreteryasını titizlikle yürüten Emre KARTAL’a, Dr. Hurişide Kaşgarlı’ya ve teknik desteği sağlayan Meryem TEMİZ’e teşekkür ederiz.

Onbeşinci sayımızda yayımlanan bilimsel çalışmaların Türkçe okurlara ve akademiye mutlaka faydalı olacağı inancıyla yeni sayımızın bilim camiasına hayırlı olmasını diliyoruz. 2025 Güz sayısında buluşmak umudu ile.

Yayın/Editörler Kurulu adına
Prof. Dr. Abdürreşit Celil KARLUK

EDITORIAL

Dear Readers,

We are glad to announce of the 15th issue of Journal of East Asia Studies in Türkiye (JEAST), which aims to cover and analyze with a multidisciplinary approach a wide range of academic topics in East Asia studies, such as Chinese/Japanese/ Korean/Mongolian/Taiwanese cultures, political histories, economies, sociologies, philosophies, belief systems, foreign policies, security, and nationalities/minorities/ethnic group issues.

JEAST proceeds to create an academic interaction area for scientists who produce knowledge in the field of East Asian research in Türkiye, to share their knowledge with the experts in the field, and to contribute to the development of new generation area experts with the extensive knowledge. The manuscripts on East Asia sent to JEASt are carefully evaluated first by field/area editors and then by reviewers in this issue, some articles have been rejected by the journal reviewer and, intense correction has been requested from some articles. In the 15th issue, we have included five valuable research articles, and two book review papers, which have undergone intensive peer review.

As the editorial board of the DAAD, we are thankful to all the authors who submitted their scientific studies to be published in our journal and meticulously accomplished the requests and recommendations of the journal reviewers. At the same time, we would like to thank our precious journal reviewers who undertake the task of reviewing and evaluating the articles and add value to the articles with their attentive criticism and evaluations, and Emre KARTAL and Dr. Hurişide Kaşgarlı who meticulously conducted the DAAD secretariat and as well as to Meryem TEMİZ who provided the technical support.

We hope that the academic works presented in the 15th issue will provide tremendous benefit for the Turkish and international readers, and the scientific community. With the hope to meet you in the Fall issue of 2025.

On behalf of the Editorial Board
Prof. Dr. Abdürreşit Celil KARLUK

Araştırma Makalesi/Research Article

Influence of Various Media Sources on the Fear of Terrorism: A Comparative Study of Japan and Taiwan*

Ahmet Yiğitalp TULGA†

Abstract: This study examines the relationship between media consumption and fear of terrorism in Japan and Taiwan, two countries that experience low exposure to terrorism yet exhibit high levels of fear regarding terrorism. The analysis investigates the effects of active media sources (such as newspapers and the internet) and passive media sources (such as television, radio, and social media) on fear of terrorism, using data from the seventh wave of the World Values Survey. Ordered Logistic Regression (OLR) analysis was conducted on data from 1,273 participants in Japan and 1,221 participants in Taiwan. The findings indicate that active media sources do not have a statistically significant effect on fear of terrorism in either country. In contrast, passive media sources are positively associated with increased fear of terrorism, with this effect being statistically stronger in Japan than in Taiwan. Additionally, demographic factors such as gender, age, and education influence fear of terrorism. In both countries, women report higher levels of fear regarding terrorism than men. In Japan, younger individuals exhibit lower levels of fear regarding terrorism. Education level significantly impacts fear of terrorism in Taiwan, where lower education levels are associated with higher fear regarding terrorism. These findings provide valuable insights into how media consumption and demographic factors influence perceptions and fears of terrorism in low-risk countries such as Taiwan and Japan.

Keywords: *Fear of Terrorism, Japan, Taiwan, Active Media Sources, Passive Media Sources.*

* The article was prepared within the scope of the project titled "Comparative Analysis and Explanation of the Fear of Terrorism in Taiwan and Turkey" and is funded by The Scientific and Technological Research Council of Türkiye (TUBITAK) Post-Doctoral Scholarship Program (Grant number: 1059B192301644).

† Post-Doctoral Researcher, National Chengchi University, Department of Diplomacy, ahmettulga@hotmail.com, ORCID: 00000001-7596-1269

Önerilen Atıf: Tulga, A. Y., (2025). Influence of Various Media Sources on the Fear of Terrorism: A Comparative Study of Japan and Taiwan, *Doğu Asya Araştırmaları Dergisi*, 8(15), s. 1-18.

Çeşitli Medya Kaynaklarının Terörizm Korkusu Üzerindeki Etkisi: Japonya Ve Tayvan Üzerine Karşılaştırmalı Bir Analiz

Öz: Bu çalışma, terörizme düşük düzeyde maruz kalmalarına karşın yüksek düzeyde terörizm korkusu görülen iki ülke olan Japonya ve Tayvan'da farklı medya türlerinin tüketimi ile terörizm korkusu arasındaki ilişkiyi incelemektedir. Analiz, Dünya Değerler Anketi'nin yedinci dalgasından elde edilen verileri kullanarak aktif medya kaynaklarının (gazeteler ve internet gibi) ve pasif medya kaynaklarının (televizyon, radyo ve sosyal medya gibi) terörizm korkusu üzerindeki etkisine odaklanmaktadır. Japonya'daki 1.273 ve Tayvan'daki 1.221 katılımcının verilerini analiz etmek için Sıralı Lojistik Regresyon (OLR) analiz yöntemi kullanılmıştır. Bulgular, aktif medya kaynaklarının her iki ülkede de terörizm korkusu üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olmadığını ortaya koymaktadır. Buna karşılık, pasif medya kaynakları artan terörizm korkusu ile pozitif ilişkilidir ve bu etki istatistiksel olarak Japonya'da, Tayvan'dan daha güçlüdür. Ek olarak, cinsiyet, yaş ve eğitim gibi demografik faktörler terörizm korkusunu etkilemektedir. Her iki ülkedeki kadınlar erkeklerden daha fazla terörizmden korktuklarını belirtmektedir. Japonya'da, genç bireyler daha düşük terörizm kaynaklı korku düzeyi göstermektedir. Eğitim düzeyi, Tayvan'da terörizm korkusunu önemli ölçüde etkilemektedir. Düşük eğitim düzeyinin daha yüksek terörizm korkusu ile ilişkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu bulgular, Tayvan ve Japonya gibi düşük riskli ülkelerde medya tüketimi ve demografik faktörlerin terörizm algılarını ve korkularını nasıl etkilediğine dair değerli bilgiler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Terörizm Korkusu, Japonya, Tayvan, Aktif Medya Kaynakları, Pasif Medya Kaynakları*

Introduction

In recent years, terrorism has emerged as one of the most significant challenges facing the world, posing an increasingly severe threat (Tulga, 2022). The issue has become more complex and globalized due to the effective use of advanced technologies and platforms by terrorist organizations in their strategies. Today, the detrimental impacts of terrorism are not limited to the countries or regions directly affected; they also extend to nations that are not immediate targets of terrorist attacks (Tulga, 2022).

However, classical terrorism literature is inadequate for explaining the negative effects of terrorism on individuals residing in different countries. In response, recent academic studies have begun to address these gaps by focusing on the impact of terrorism on the behaviors, thoughts, and

psychology of individuals across various nations (Ceron et al., 2019; Tulga, 2022). Despite these advancements, few studies specifically examine nations that are not direct targets of global terrorism yet still experience a heightened fear of terrorism.

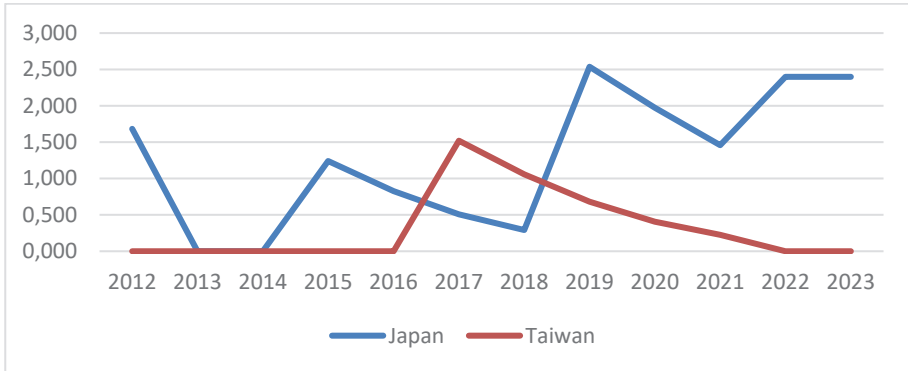

Figure 1. Global Terrorism Index (Taiwan and Japan)

In this context, the cases of Taiwan and Japan are noteworthy, as both have a low global terrorism index due to being outside the direct targets of global terrorism and experiencing few terrorist attacks. However, Taiwanese and Japanese exhibit a high level of fear regarding terrorism. Therefore, this study focuses on the cases of Taiwan and Japan.

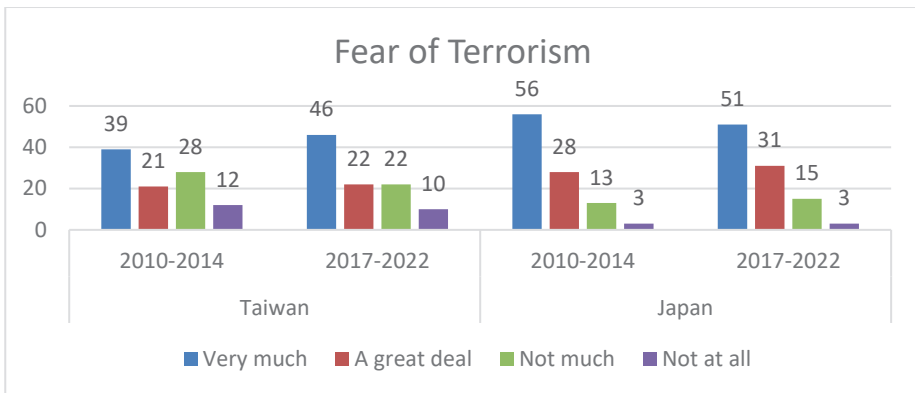

Figure 2. Fear of Terrorism in Japan and Taiwan

Active media sources, such as newspapers and the internet, along with passive media sources, including television, radio, and social media, are believed to significantly influence the heightened fear of terrorism. These sources were selected as independent variables for the study. The relationship between these independent variables and the fear of

terrorism, which serves as the dependent variable, was analyzed using quantitative methods. Data from the seventh wave of the World Values Survey were utilized, and the analysis was conducted using the Ordinal Logistic Regression (OLR) method. This study is centered on a single main research question that it seeks to address. The research question is as follows:

How do passive and active media sources differentially influence the fear of terrorism in low-risk countries such as Japan and Taiwan, and which demographic factors moderate this relationship?

The first part of this study reviews the academic literature that explores the various reasons behind the fear of terrorism. The next section details the methodology employed in analyzing the cases of Taiwan and Japan, along with the variables utilized in the study. The subsequent section presents a detailed analysis of the results from the Taiwan and Japan cases. The discussion section highlights the significance of the study's findings and examines their similarities and differences with the existing literature. The study concludes with a conclusion section.

Literature Review

Terrorism is one of the most significant challenges facing the world in recent years. The terrorist attacks in the United States on September 11, 2001, in particular, have made the issue of terrorism more global and complex (Tulga, 2022). This increasing complexity and global nature of terrorism have also attracted the attention of the academic community, making it a closely followed topic in academic research.

As a result, the number of studies focusing on terrorism worldwide has been steadily increasing each year since the September 11 attacks. A significant portion of this research examines the strategies employed by terrorist organizations to achieve their objectives. The prevailing view in the literature is that terrorism seeks to create an atmosphere of fear and panic among individuals as a means to accomplish its goals (Schmid, 2005). In this context, Alexander (1976) argues that instilling fear in the public is a tool and strategy employed by terrorists to achieve their political objectives. The author asserts that terrorist organizations can attain their political goals by using violence against random civilian targets to intimidate the public and generate fear (Alexander, 1976). Thus, terrorist organizations frequently aim to foster a pervasive atmosphere of fear among the population (Weinberg, 2009).

Some studies argue that terrorist organizations foster an atmosphere of fear among the public by using traditional media channels, such as

newspapers and television (Wilkinson, 1997). In contrast, other researchers contend that these organizations exploit emerging technologies, including the internet and social media, to achieve similar objectives (Smelser, 2007; Oksanen et al., 2020; Näsi et al., 2020).

Accordingly, two primary perspectives exist in the literature regarding the relationship between terrorism and traditional media (Barnhurst, 1991). The first perspective asserts that terrorist organizations escalate the intensity of their attacks to attract media attention (Jetter, 2017; Nacos, 2000; Sui et al., 2017). The second perspective posits a "symbiotic" relationship between terrorism and the media (Wilkinson, 1997; Iqbal, 2015; Camphuijsen-Vissers, 2012). Proponents of the second view argue that the relationship between media and terrorism is complex and interdependent. The media seeks to produce compelling narratives, while terrorist organizations provide violent and frightening content that captures audience attention (Hoffman, 2017; Wilkinson, 1997). For instance, Hoffman (2017) suggests that through the media, terrorists can easily reach a global audience, while the media benefits from the sensationalism surrounding these attacks.

Both perspectives focusing on the relationship between terrorism and traditional media tools—such as newspapers, television, and radio—generally agree that traditional media plays a significant role in amplifying the negative effects of terrorism, particularly fear. Godefroidt and Langer (2018) argue that news consumption through mass media extends the scope and impact of terrorism, as the negative emotions triggered by exposure to terrorism-related news directly affect individuals. In particular, the development of mass media over the past 40 years has enabled the rapid dissemination of brutal images from terrorist incidents, allowing these graphic details to reach millions of homes almost instantaneously. This accessibility enables people to follow the violent details of attacks from the comfort of their own homes (Somer et al., 2005). Consequently, these details, disseminated through traditional media, heighten the fear of terrorism among individuals in many parts of the world (Lowe, 2015; Hoffman-Shrira, 2017; Hoffman, 2017; Mahat-Shamir et al., 2018).

However, some studies in the literature suggest that traditional media tools are ineffective in fostering an atmosphere of fear related to terrorism (Frey et al., 2009; Menkhaus, 2014). Nellis and Savage (2012) argue that there is no significant relationship between exposure to terrorism-related news through traditional media and personal fear of terrorism. In line with this, research indicating that traditional media has little to no effect

on individuals' fear of terrorism often emphasizes the role of emerging technologies, such as the internet and social media, rather than traditional media channels (Smelser, 2007). These studies contend that because the internet and social media are more personalized, exposure to shocking content on these platforms has a more direct impact compared to similar content encountered on television news or in newspapers (Oksanen et al., 2020). In other words, social media and the internet have a more immediate and negative influence on people's fear of terrorism and the behavioral changes that result from it compared to traditional media sources (Lemyre et al., 2005). Supporting this, Goodwin et al. (2017) found that individuals who engaged with social media and internet platforms following traumatic terrorist attacks experienced higher levels of terror-related stress and fear of terrorism than those who relied solely on traditional media. Similarly, Näsı et al. (2020) concluded that individuals who obtained news and information about terrorist attacks from social media and internet sources perceived terrorism as a greater personal threat compared to those who relied on traditional media channels. Lastly, Finseraas and Listhaug (2011) argue that the increasing speed of the internet and social media allows people to receive news about terrorist attacks from around the world more rapidly, leading to greater negative impacts on individuals, even if the attacks do not occur in their own country.

Some studies in the literature do not examine traditional and emerging media channels individually; instead, they categorize media sources as active and passive media channels, which is the method adopted by this study, to analyze the relationship between these media channels and the fear of terrorism (Williamson et al., 2019). Scholars who make this distinction emphasize that active media channels, such as newspapers and the internet, require effort and choice to access, whereas passive media channels, such as television, radio, and social media, demand less effort and are more easily consumed (Cooper-Tang, 2009; Rubin, 1993). In other words, while accessing information through active media channels necessitates effort and selectivity, passive media channels allow individuals to receive information with little to no effort or choice (Power et al., 2002). One of the most notable studies in this area was conducted by Williamson and colleagues (2019). They hypothesize that violent content encountered through passive media outlets, to which people are often exposed involuntarily, has a more profound negative effect on their fear of terrorism, whereas active media sources, which individuals intentionally choose to access, have a lesser impact on their fear of terrorism.

On the other hand, some studies argue that geographic proximity to terrorist attacks, rather than traditional or emerging media tools, or active and passive media sources, is the primary factor influencing fear of terrorism (Ruigrok-Van Atteveldt, 2007; Legewie, 2013). In this context, Mahat-Shamir et al. (2018) found that being physically close to a terrorist attack, rather than exposure to terrorism-related news through newspapers, television, social media, or the internet, was strongly associated with both psychological distress and fear of terrorism. Similarly, Böhmelt, Bove, and Gleditsch (2019) suggested that fear of terrorist attacks was highest among residents of the city where the attack occurred, as well as those living in nearby areas. Agerberg and Sohlberg (2021) also discovered that the 2017 terrorist attack in Stockholm had more severe negative effects on individuals residing in close geographic proximity to the attack.

Despite existing studies that explore various reasons for the fear of terrorism, few have investigated the factors contributing to this fear in countries such as Taiwan and Japan. These nations are not direct targets of global terrorism and have experienced relatively few terrorist attacks; nevertheless, they exhibit a high fear of terrorism. This gap in the literature will be partially addressed by the present study, which focuses on the cases of Taiwan and Japan and examines the underlying reasons for the high levels of fear regarding terrorism in these countries using quantitative methods. The methodology employed in this study will be explained in detail in the following section.

Research Design

To address the primary research question, this study quantitatively examines the effects of active media sources, such as newspapers and the Internet, as well as passive media sources, including television, radio, and social media, on the fear of terrorism in Taiwan and Japan. It utilizes data from the seventh wave of the World Values Survey, a global research project involving numerous social scientists (Tulga, 2022). This survey investigates people's values, beliefs, and changes in their perspectives over time, as well as the views of individuals living in various countries regarding social and political developments (Tulga, 2022).

The seventh wave of the World Values Survey (2017–2022) was conducted in 62 countries due to the COVID-19 pandemic (Tulga, 2022). This wave of the survey includes 69,578 observations and 536 variables. However, since not all 536 variables are pertinent to this study, six key variables were selected for analysis. This study focuses exclusively on Japan and Taiwan,

so only the responses from participants in these two countries were considered from the overall sample. A total of 1,223 participants from Taiwan and 1,353 participants from Japan participated in the seventh wave of the survey, and the analysis concentrated on these groups.

Before conducting the regression analysis, it is essential to examine missing values to ensure the reliability of the results. In Taiwan, the variables with the highest number of missing values were "education level (Q275)" and "age (Q262)," each having only one missing value, which corresponds to a missing value percentage of 0.08%. All other variables for Taiwan had no missing value. In Japan, the variable with the most missing value was "fear of terrorist attacks (Q147)," which had 30 missing values, accounting for 2% of the total. The number of missing values for other variables ranged from 0 to 26, resulting in a missing value percentage between 0% and 2%. Scholars such as Bennett (2001) and Schafer (1999) suggest that a missing value rate below 10% is ideal for analysis. Therefore, the variables in this study are suitable for analysis, as the percentage of missing value across all variables ranges from 0% to 2%.

The analyses were conducted using four distinct models. The first two models focus on Japan, while the third and fourth models concentrate on Taiwan. In the first and third models, the independent variables are active media sources. In contrast, the independent variables in the second and fourth models are passive media sources. To differentiate between active and passive media channels utilized as independent variables in this study, the research conducted by Williamson and colleagues (2019) was referenced. Active media sources encompass information from the internet and daily newspapers, whereas passive media sources include social media, television news, and radio. In all models, the dependent variable is "fear of terrorist attacks." Additionally, demographic variables such as age, education level, and gender were included as control variables across all models.

Before conducting the regression analysis, a Cronbach's Alpha test was performed to assess the reliability of the selected variables. The Cronbach's Alpha coefficient for the first model, which examines the impact of active media sources in Japan on fear of terrorism, is 0.75. The coefficient for the second model, focusing on the effect of passive media sources in Japan, is 0.74. The third model, which investigates the influence of active media sources in Taiwan, has a Cronbach's Alpha coefficient of 0.76, while the fourth model, concentrating on passive media sources in Taiwan, yields a coefficient of 0.78. According to the literature, Cronbach's Alpha values between 0.60 and 0.80 are considered to indicate good

reliability (Tavakol-Dennick, 2011). The results obtained in this study confirm that the reliability of the variables selected for the regression analysis is adequate.

Since the dependent variable is categorical, the Ordinal Logistic Regression (OLR) method was employed for the analysis. The regression analysis comprises four primary models. The first two models concentrate on the Japanese case while the last two models focus on the Taiwanese case.

Results

Table 1. Ordinal Logistic Regression Analysis Results				
	<i>Dependent variable:</i>			
	Fear of Terrorism			
	JAPAN		TAIWAN	
	(1)	(2)	(3)	(4)
Active Sources	0.012		0.005	
	(0.062)		(0.057)	
Passive Sources		0.166***		0.110*
		(0.060)		(0.060)
Age	-0.059**	-0.053**	-0.015	-0.016
	(0.029)	(0.027)	(0.017)	(0.017)
Gender	-0.728***	-0.750***	-0.594***	-0.605***
	(0.111)	(0.111)	(0.107)	(0.107)
Education	0.153	0.159	0.529***	0.569***
	(0.102)	(0.099)	(0.083)	(0.077)
1 2	-0.873**	-0.528	-0.141	0.196
	(0.370)	(0.344)	(0.344)	(0.312)
2 3	0.655*	1.011***	0.963***	1.302***
	(0.371)	(0.345)	(0.345)	(0.314)
3 4	2.487***	2.861***	2.681***	3.023***
	(0.393)	(0.370)	(0.356)	(0.327)
Observations	1,273	1,284	1,221	1,221
Log Likelihood	-1,373.516	-1,384.449	-1,508.901	-1,507.214
Note:	*p<0.1; **p<0.05; ***p<0.01			

As a result of the regression analysis, the factors contributing to the heightened fear of terrorism in Japan and Taiwan were partially clarified.

The findings from the Ordinal Logistic Regression (OLR) analysis, which used passive and active media sources as independent variables to explain fear of terrorism in these countries, revealed several important insights. Notably, there was no statistically significant relationship between fear of terrorism and active media sources, such as newspapers and the internet, in either Japan (first model) or Taiwan (third model). In other words, active media sources did not significantly influence the fear of terrorism in either country.

On the other hand, a positive and statistically significant relationship was found between passive media sources—such as television, radio, and social media—which served as the independent variables in the second model focusing on Japan and the fourth model focusing on Taiwan, and fear of terrorism. The results indicate that greater exposure to passive media sources significantly heightens fear of terrorism in Japan ($\beta = 0.166$, $p < 0.01$). Similarly, in Taiwan, exposure to passive media sources has a positive, albeit marginal, statistical effect on fear of terrorism ($\beta = 0.110$, $p < 0.1$); however, this effect is weaker than that observed in Japan.

As a result of analyzing the effects of control variables such as age, gender, and education level on the fear of terrorism, it is evident that these variables exhibit different or negligible effects in the two cases. First, there is a statistically significant, strong, and negative relationship between gender and fear of terrorism in both Taiwan and Japan. In other words, women are more fearful of terrorism than men in both Taiwan ($\beta = -0.594$, $p < 0.01$) and Japan ($\beta = -0.728$, $p < 0.01$). Second, there is a positive and statistically significant relationship between education level and fear of terrorism in Taiwan ($\beta = 0.529$, $p < 0.01$), indicating that fear of terrorism increases as education level decreases. However, this relationship is not observed in Japan, where no statistically significant relationship between education level and fear of terrorism was found.

Finally, in the case of Japan, there exists a negative and statistically significant relationship between age and fear of terrorism ($\beta = -0.059$, $p < 0.05$), indicating that younger individuals in Japan exhibit lower levels of fear regarding terrorism. In contrast, no statistically significant relationship between age and fear of terrorism was found in Taiwan.

To enhance the visualization and comparison of these findings, the regression coefficients for passive and active media sources, along with the variables of age, gender, and education, are presented for both Japan and Taiwan. This method facilitates a clearer comparison of the effects across the two countries.

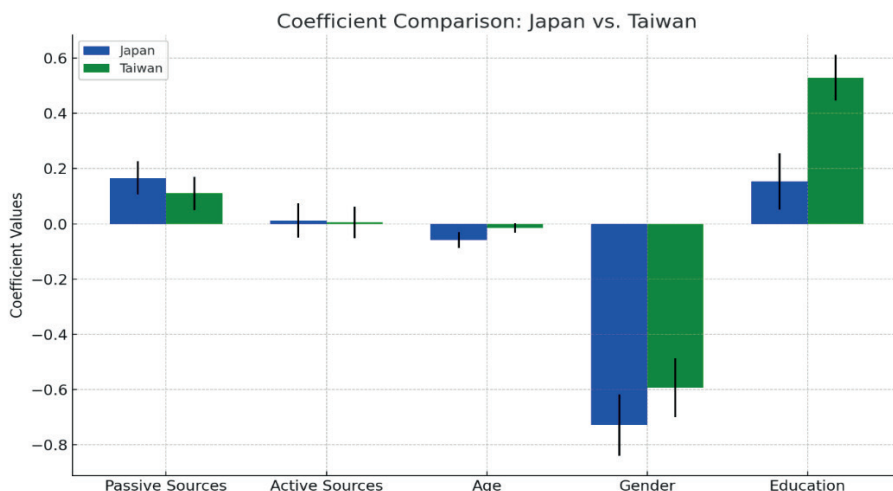

Figure 3. Coefficient Comparison: Japan and Taiwan

The impact of active media sources on the fear of terrorism is close to zero and statistically insignificant in both Japan and Taiwan, suggesting that these sources do not significantly influence individuals' fear of terrorism. In contrast, fear of terrorism tends to increase with greater exposure to passive media sources in both countries; however, this effect is more pronounced in Japan than in Taiwan. The analysis also reveals significantly negative coefficients for gender in both Japan and Taiwan, indicating that women report significantly higher levels of fear regarding terrorism than men in these countries. Additionally, the negative coefficients associated with age, particularly in Japan, suggest that younger individuals generally experience lower levels of fear regarding terrorism. Lastly, while education does not have a statistically significant impact on fear of terrorism in Japan, higher levels of education in Taiwan are associated with lower levels of fear.

Discussion

As a result of the regression analysis, several important findings emerged regarding Japan and Taiwan. This section will summarize these findings, discuss their significance, and examine the differences or similarities with existing literature.

The first finding indicates that active media sources do not have a statistically significant effect on the fear of terrorism in either country. Conversely, passive media sources exhibit a positive and statistically significant relationship with fear of terrorism in both Japan and Taiwan.

However, while passive media sources tend to increase fear of terrorism in both countries, this effect is statistically stronger in Japan than in Taiwan. These findings contrast with those of Williamson et al. (2019), who found that obtaining information about terrorism from active media sources heightened individuals' concerns about terrorism and increased their fear of potential terrorist attacks in their country. In contrast, passive media sources were found to exert a weaker influence than active sources (Williamson et al., 2019). In other words, individuals who rely on active media sources experience higher levels of fear of terrorism (Williamson et al., 2019).

Another significant finding of the study is the strong, negative, and statistically significant relationship between gender and fear of terrorism in Taiwan and Japan. Specifically, women exhibit a greater fear of terrorism than men in both countries. These results are consistent with numerous studies in the existing literature. Over the past 25 years, academic research has identified gender as the most reliable predictor of fear related to crime and terrorism, with the gender variable being twice as strong as other demographic variables (Ferraro, 1995). Furthermore, Nellis (2009) found that women are more afraid of terrorism and perceive the risk of terrorism to be significantly higher than that perceived by men.

The results examining the relationship between education, age, and fear of terrorism differ between Japan and Taiwan. Therefore, the findings are consistent with some studies in the literature while diverging from others. In Taiwan, there is a statistically significant positive relationship between education and fear of terrorism. In other words, participants with lower levels of education in Taiwan exhibit a heightened fear of terrorism. This finding is consistent with the results of several studies in the literature. For instance, Boateng (2019) identified a statistically significant relationship between education level and fear of terrorism. Similarly, a study conducted in the United States also found a statistically significant relationship between education level and fear of terrorism (Brück-Müller, 2010).

On the other hand, in the case of Japan, no statistically significant relationship was found between education level and fear of terrorism. This finding also aligns with some studies in the literature. Çınğı and Suğur (2020) concluded that fear of terrorism in Türkiye did not exhibit a statistically significant relationship with demographic variables, including education level.

Lastly, in the Japanese context, there exists a positive and statistically significant relationship between age and fear of terrorism. In other words,

younger participants in Japan tend to exhibit lower levels of fear regarding terrorism. However, the age variable does not significantly influence fear of terrorism in Taiwan. This finding aligns with the results of Alsawalqa (2021) in the Taiwanese context; however, the findings concerning age in the Japanese case diverge from theirs. The authors reported that age and income did not lead to statistically significant differences in perceptions of terrorism among university students (Alsawalqa, 2021). Similarly, Tuba Gün Çınğı and Nadir Suğur (2020), whose findings contrast with those regarding the relationship between age and fear of terrorism in Japan, concluded that age and income were not statistically associated with fear of terrorism. Nevertheless, the findings in the Taiwanese context are consistent with those of Çınğı and Suğur (2020).

Conclusion

Terrorism has been one of the most significant threats to countries worldwide for many years. With advancements in technology, terrorism has become increasingly global and complex (Tulga, 2022). Today, the adverse effects of terrorism are not limited to the countries or regions where terrorist organizations carry out their attacks; individuals residing in countries that are not direct targets of global terrorism are also negatively affected (Tulga, 2022). Two notable examples of this phenomenon are Japan and Taiwan.

Although Taiwan and Japan are not primary targets of global terrorist organizations and have experienced relatively few terrorist attacks compared to many other nations, the fear of terrorism in both countries remains significantly high. However, the existing literature includes limited academic studies that address the elevated levels of fear of terrorism in Japan, Taiwan, and similar countries, despite the low incidence of terrorist attacks.

To address this gap in the literature, this study focuses on Japan and Taiwan, examining the influence of active media sources and passive media sources on the heightened fear of terrorism. To explore these relationships, the statistical relation between fear of terrorism and both active and passive media sources in Japan and Taiwan was analyzed using regression analysis, utilizing data from the seventh wave of the World Values Survey.

As a result of the analysis, five significant findings were identified. Some of these findings align with existing studies in the literature, while others diverge from previous research. The first notable finding is that there is

no statistical relationship between active media sources and the fear of terrorism in both the Taiwan and Japan cases.

On the other hand, in both the cases of Taiwan and Japan, there exists a positive and statistically significant relationship between passive media sources and the fear of terrorism. However, this effect is statistically stronger in Japan. In other words, it was observed that as the exposure of Taiwanese and Japanese participants to passive media sources increased, their fear of terrorism also heightened.

The third, fourth, and fifth significant findings of the study examine the relationship between control variables—such as age, gender, and education level—and the fear of terrorism. The third notable finding, as revealed by numerous studies in the existing literature, indicates a statistically significant, strong, and negative relationship between gender and fear of terrorism in the contexts of Taiwan and Japan. Specifically, women exhibit a greater fear of terrorism than men in both Japan and Taiwan.

The fourth finding pertains to the relationship between education level and fear of terrorism. The regression analysis revealed a statistically significant, positive, and strong relationship between education level and fear of terrorism in Taiwan. This positive relationship indicates that fear of terrorism increases as education levels decrease in Taiwan. Conversely, no statistically significant relationship was identified between education level and fear of terrorism in Japan.

The fifth and final finding pertains to the relationship between age and fear of terrorism. In Japan, a negative and statistically significant relationship was identified, indicating that younger individuals tend to exhibit lower levels of fear regarding terrorism. Conversely, in Taiwan, no statistically significant relationship was observed between age and fear of terrorism.

In summary, the analyses revealed that passive media sources, such as television, radio, and social media, significantly influence the heightened fear of terrorism in Taiwan and Japan, with this effect being more pronounced in Japan than in Taiwan. Conversely, active media sources, such as newspapers and the internet, were found to have no statistically significant impact on the fear of terrorism in both cases. Furthermore, female participants exhibited a greater fear of terrorism than male counterparts in both cases. The effects of other control variables, such as age and education level, varied between the two cases.

Bibliography

- AGERBERG, Mattias and SOHLBERG, Jacob (2021), "Personal Proximity and Reactions to Terrorism", *Comparative Political Studies* 54, No. 14, p. 2512-2545.
- ALEXANDER, Yonah (1978), "Terrorism, the Media and the Police", *Journal of International Affairs* 5, No. 19, p. 101-113.
- ALSAWALQA, Rula Odeh (2021), "Cyberbullying, social stigma, and self-esteem: the impact of COVID-19 on students from East and Southeast Asia at the University of Jordan", *Heliyon* 7, No. 4, p. 1-21. (2021).
- BARNHURST, Kevin (1991), "The Literature from Terrorism", *Media Coverage of Terrorism, Methods of Diffusion* 5, No. 1, p. 112-137.
- BENNETT, Derrick (2001), "How Can I Deal with Missing Data in My Study?", *Australian and New Zealand Journal of Public Health* 25, No. 5, p. 464-469.
- BOATENG, Akwasi Bosompem (2019), "African Regional Organisations in Rebuilding Conflict Nations in West Africa", *International Affairs and Global Strategy* 75, No. 1, p. 10-22.
- BÖHMELT, Tobias, BOYE, Vincenzo and GLEDITSCH, Kristian Skrede (2019), "Blame the Victims? Refugees, State Capacity, and Non-State Actor Violence", *Journal of Peace Research* 56, No. 1, p. 73-87.
- BRÜCK, Tilman, and MÜLLER, Cathérine (2010), "Comparing the determinants of concern about terrorism and crime", *Global Crime* 11, No. 1, p. 1-15.
- CAMPHUIJSEN, Marjolein and VISSERS, Esther (2012), "Terrorism and the Mass Media: A Symbiotic Relationship?", *Social Cosmos* 3, No. 1, p. 14-24.
- CERON, Andrea, CURINI, Luigi and IACUS, Stefano (2019), "ISIS at Its Apogee: The Arabic Discourse on Twitter and What We Can Learn From That About ISIS Support and Foreign Fighters", *SAGE* 9, No. 1, p. 2158244018789229.
- COOPER, Roger and TANG, Tang (2009), "Predicting audience exposure to television in today's media environment: An empirical integration of active-audience and structural theories", *Journal of Broadcasting & Electronic Media* 53, No. 3, p. 400-418.
- ÇINĞI, Tuba Gün and SUĞUR, Nadir (2020), "Fear, Sense of Unresponsiveness and Oppositional Reading: Terror in Media through the Eyes of Victims of Terrorism", *Journal of Economy Culture and Society* 62, p. 47-63.

- FERRARO, Tristan (1995), "International Humanitarian Law, Principled Humanitarian Action, Counterterrorism and Sanctions: Some Perspectives on Selected Issues", *International Review of the Red Cross* 103, p. 109-155.
- FINSERAAS, Henning and LISTHAUG, Ola (2013), "It Can Happen Here: The Impact of the Mumbai Terror Attacks on Public Opinion in Western Europe", *Public Choice* 156, No. 1, p. 213-228.
- FREY, Bruno S., LUECHINGER, Simon and STUTZER, Alois (2009), "The Life Satisfaction Approach to Valuing Public Goods: The Case of Terrorism", *Public Choice* 138, No. 3, p. 317-345.
- GODEFROIDT, Amélie and LANGER, Arnim (2018), "How Fear Drives Us Apart: Explaining the Relationship between Terrorism and Social Trust", *Terrorism and Political Violence* 32, No. 7, p. 1482-1505.
- GOODWIN, Robin, KANIASTY, Krzysztof, SUN, Shaojing and BEN-EZRA, Menachem (2017), "Psychological Distress and Prejudice Following Terror Attacks in France", *Journal of Psychiatric Research* 91, No. 1, p. 111-115.
- HOFFMAN, Yaakov (2017), "Who is Afraid of ISIS? ISIS Anxiety and Its Correlates", *Stress and Health* 34, No. 1, p. 84-92.
- HOFFMAN, Yaakov and SHRIRA, Amit (2017), "Shadows of the Past and Threats of the Future: ISIS Anxiety Among Grandchildren of Holocaust Survivors", *Psychiatry Research* 253, p. 220-225.
- IQBAL, Muhammad Zubair (2015), "The Media-Terrorism Symbiosis: A Case Study of Mumbai Attacks, 2008", *Asian Journal of Communication* 25, No. 2, p. 197-212.
- JETTER, Michael (2017), "The Effect of Media Attention on Terrorism", *Journal of Public Economics* 153, p. 32-48.
- LEGEWIE, Joscha (2013), "Terrorist Events and Attitudes toward Immigrants: A Natural Experiment", *American Journal of Sociology* 118, No. 5, p. 1199-1245.
- LEMYRE, Louise, CORNEIL, Wayne, CRAIG, Lorraine, CLARKE, Robert and KREWSKI, Daniel (2005), "A Psychosocial Risk Assessment and Management Framework to Enhance Response to CBRN Terrorism Threats and Attacks", *Biosecurity and Bioterrorism: Biodefense Strategy, Practice, and Science* 3, No. 4, p. 316-330.
- LOWE, David (2015), "The Threat Islamist Groups Pose to the Security of European Union Member States: Time to Consider Re-Introducing the EU's Directive on the Use of Passenger Name Record Data", *International Journal of Terrorism & Political Hot Spots* 10, No. 3, p. 1-15.
- MAHAT-SHAMIR, Michal, HOFFMAN, Yaakov, LAVENDA, Osnat, RING, Lia and ELLENBERG, Eytan (2018), "Truck Attack: Fear of ISIS and Reminder of Truck Attacks in Europe as Associated with Psychological Distress and PTSD Symptoms", *Psychiatry Research* 267, No. 1, p. 306-312.

- MENKHAUS, Ken (2014), "State Failure, State-Building, and Prospects for a Functional Failed State in Somalia", *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* 656, No. 1, p. 154-172.
- NACOS, Brigitte L. (2000), "Accomplice or Witness? The Media's Role in Terrorism", *Current History* 99, No. 636, p. 174-178.
- NASI, Matti, TANSKANEN, Maiju, KIVIVUORI, Janne, HAARA, Paula and REUNANEN, Esa (2020), "Crime News Consumption and Fear of Violence: The Role of Traditional Media, Social Media, and Alternative Information Sources", *Crime & Delinquency* 67, No. 4, p. 574-600.
- NELLIS, Ashley Marie (2009), "Gender Differences in Fear of Terrorism", *Journal of Contemporary Criminal Justice* 25, No. 3, p. 322-340.
- NELLIS, Ashley Marie and SAVAGE, Joanne (2012), "Does Watching the News Affect Fear of Terrorism? The Importance of Media Exposure on Terrorism Fear", *Crime & Delinquency* 58, No. 5, p. 748-768.
- OKSANEN, Atte, KAAKINEN, Markus, MINKKINEN, Jaana, RASANEN, Pekka, ENJOLRAS, Bernard and KARI, Steen-Johnsen (2020), "Perceived Societal Fear and Cyberhate After the November 2015 Paris Terrorist Attacks", *Terrorism and Political Violence* 32, No. 5, p. 1047-1066.
- POWER, Paul, KUBEY, Roberti and KIOUSIS, Spiro (2002), "Audience activity and passivity: An historical taxonomy", *Annals of the International Communication Association* 26, No. 1, p. 116-159.
- RUBIN, Alan (1993), "The effect of locus of control on communication motivation, anxiety, and satisfaction", *Communication Quarterly* 41, No. 2, p. 161-171.
- RUIGROK, Nel and VAN ATTEVELDT, Wouter (2007), "Global Angling with a Local Angle: How US, British, and Dutch Newspapers Frame Global and Local Terrorist Attacks", *Harvard International Journal of Press/Politics* 12, No. 1, p. 68-90.
- SCHAFER, Joseph (1999), "Multiple Imputation: A Primer", *Statistical Methods in Medical Research* 8, No. 1, p. 3-15.
- SCHMID, Alex (2005), "Terrorism as Psychological Warfare", *Democracy and Security* 1, No. 2, p. 137-146.
- SMELSER, Neil (2007), "Philip Rieff: The Mind of a Dualist", *Social Psychology Quarterly* 70, No. 3, p. 221-229.
- SOMER, Eli, RUVIO, Ayalla, SOREF, Erez and ILANA Sever (2005), "Terrorism, Distress and Coping: High Versus Low Impact Regions and Direct Versus Indirect Civilian Exposure", *Anxiety, Stress, and Coping* 18, No. 3, p. 165-182.

SUI, Mingxiao, DUNAWAY, Johanna, SOBEK, David, ABAD, Andrew, GOODMAN, Lauren and SAHA, Paromita (2017), "US News Coverage of Global Terrorist Incidents", *Mass Communication and Society* 20, No. 6, p. 895-908.

TAVAKOL, Mohsen and DENNOCK, Reg (2011), "Making Sense of Cronbach's Alpha", *International Journal of Medical Education* 2, No. 1, p. 53.

TULGA, Ahmet Yiğitalp (2022), "The Impact of the Soft Terrorism Concept on Koreans and Japanese", *Journal of Global and Area Studies (JGA)* 6, No. 1, p. 175-192.

WEINBERG, Leonard (2009), "Turning to Terror: The Conditions Under which Political Parties turn to Terrorist Activities", *Comparative politics* 23, No. 4, p. 423-438.

WILKINSON, Paul (1997), "The Media and Terrorism: A Reassessment", *Terrorism and Political Violence* 9, No. 2, p. 51-64.

WILLIAMSON, Harley, FAY, Suzanna and MILES-JOHNSON, Toby (2019), "Fear of terrorism: Media exposure and subjective fear of attack", *Global Crime* 20, No. 1, p. 1-25.

Araştırma Makalesi/Research Article

Kubilay Kağan'ın Bir Budist Danışmanı: Liu Bingzhong

Şirinay AZİZ*

Öz: XIII. yüzyılda göçebe bir toplum olarak Moğollar, Kubilay Kağan ile birlikte Çin gibi yerleşik yaşam tarzına hâkim olan geniş toprakları ele geçirdi. Böylece Kubilay Kağan Kuzey ve Güney Çin'i birleştiren ilk yabancı hükümdar olarak tarihe geçti. Çin'i yönetebilmek için Kubilay Kağan çeşitli kavim ve ırktan olanları göreve atadı. Ancak hanedanın kuruluşunun başlangıcında Çin topraklarını ve halkını iyi tanıyan, çeşitli alanlarda bilgisi olan Çinli veya Çinleşmiş danışmanlara daha ziyade ihtiyaç duyuldu. Bu bağlamda önemli bir tarihi şahsiyet olarak Liu Bingzhong karşımıza çıkmaktadır. Liu Bingzhong, bir keşiş kimliğiyle Kubilay Kağan'ın yanında onun siyasi, askeri ve mali açıdan önemli kararlar almasına yardımcı oldu. Bu süreçte Liu Bingzhong, Kağan'ın kendisine sağladığı destek ile bir dizi icraatları gerçekleştirdi ve gerçekleşmesine vesile oldu. Buna göre Çin toprakları "Çin yasası" ve Konfüçyüs devlet anlayışına göre yönetildi ve başarılar elde edildi. Hanedan adı "Yuan'a", saltanat adı ilk önce "Zhongtong'a", daha sonra ise "Zhiyuan'a" değiştirildi. Mimari açıdan dönemin iki büyük başkenti olan Shangdu ve Dadu (Pekin) inşa edildi. Merkez ve taşrada idari işlerden sorumlu muhtelif kurumlar tesis edildi. Bunun yanı sıra muhtelif memuriyetler oluşturuldu ve onların unvanları, görevleri, sayıları ve maaşları formüle edildi. Saray tören ritüelleri oluşturuldu ve memuriyet rütbelerine göre kıyafetler tasarlandı. Yuan Hanedanı'nın ilk resmi yasası olan "Zhiyuan Yeni Nizamnamesi" yanı sıra yeni bir takvim de oluşturdu. Liao, Jin ve Song hanedanlarının resmi tarihi yıllıkları derlenip tamamlandı. Ayrıca Liu Bingzhong, Kubilay Kağan'a Çin topraklarını yönetmesine yardımcı olması için konuda yetkili ve becerikli olan Çinli şahsiyetleri tavsiye etti. Bu çalışmada "Yuan Yıllığı", "Yeni Yuan Yıllığı" vb. kaynak eserler başta olmak üzere araştırma eserleri de ele alınarak Yuan Hanedanı dönemindeki önemli şahsiyetlerden biri olan Liu Bingzhong'un

* Dr., naxi7457@gmail.com; ORCID: 0000-0002-1899-2007

Önerilen Atıf: Aziz, Ş., (2025). Kubilay Kağan'ın Bir Budist Danışmanı: Liu Bingzhong, *Doğu Asya Araştırmaları Dergisi*, 8(15), s.19-37.

hayatı, icraatları, onun Kubilay Kağan üzerindeki etkisi ve katkıları hakkında bilgiler sunmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Yuan Hanedanı, Kubilay Kağan, Liu Bingzhong, Yuan, Dadu*

Kublai Khan's Buddhist Advisor: Liu Bingzhong

Abstract: In the 13th century, the Mongols, as a nomadic society, conquered vast lands that dominated by settled lifestyles, such as China, under the rule of Kublai Khan. Thus, Kublai Khan went down in history as the first foreign ruler to unite Northern and Southern China. In order to govern a vast geography like China, Kublai Khan appointed people from various tribes and races to office. However, at the beginning of the establishment of the dynasty, it needed more Chinese or Sinicized advisors who knew the Chinese lands and people well and had knowledge in various fields. In this context, Liu Bingzhong emerges as an important historical figure. Liu Bingzhong, helped Kublai Khan make important political, military and financial decisions as a monk. During this process, Liu Bingzhong carried out a series of actions with the support provided by the Khan and was instrumental in their implementation. Accordingly, the Chinese lands were governed according to the "Han Fa" and the Confucianism, and successes were achieved. The dynasty name was changed to "Yuan", the reign name was first changed to "Zhongtong" and then to "Zhiyuan". Various institutions responsible for administrative affairs were established in the center and provinces. In addition, various civil servants were established and their titles, duties, numbers and salaries were formulated. Architecturally, the two major capitals of the period, Shangdu and Dadu (Beijing), were built. Palace ceremonial rituals were created and civil service uniforms were designed according to ranks. In addition to the first official law of the Yuan Dynasty, known as "Zhiyuan Xing", a new calendar was also created. The official historical annals of the Liao, Jin and Song dynasties were compiled. In addition, Liu Bingzhong recommended Chinese figures who were competent and skilled in the subject to Kublai Khan. In this study, it is aimed to present information about the life and actions of Liu Bingzhong, one of the important figures of the Yuan Dynasty, his influence on Kublai Khan and his contributions, by examining such as the "Yuanshi", "Xin Yuanshi" etc., as well as research works.

Keywords: *Yuan Dynasty, Kublai Khan, Liu Bingzhong, Yuan, Dadu*

Giriş

Tarih boyunca bir devletin kuruluşunda sağlam temellerin atılmasını ve bu süreç içerisinde ayakta kalmasını sağlayan önemli unsurlardan biri,

devletin idari kadrolarında yetkili memurların bulunmasıydı. Bu memurlar aslında arka planda devlet yöneticisinin çeşitli konularda önemli kararlar almasını sağlayan destekçileriydi. Diğer devletlerde olduğu gibi bu husus XIII. yüzyılda Moğol asıllı Kubilay Kağan'ın Çin'de kurduğu Yuan Hanedanı için de geçerlidir. Yuan Hanedanı döneminde toplum 4 sınıfa ayrılmış olup memur alımı bu sınıfsal farklılıklara göre gerçekleşmişti. Buna göre hanedanın devlet yönetimindeki öncelikli tercihi “devletin milleti” (Guozu/國族) olarak bilinen egemen sınıf Moğollar ile ikinci sınıfta yer alan, çoğunlukla Batılı ve Orta Asyalılardan oluşan “renkli gözlüler” olarak adlandırılan Semu'lar (Semu/色目) idi. Semu'lardan sonra üçüncü ve dördüncü sınıfta sırasıyla Kuzey Çinliler (Hanren/漢人, Haner/漢兒) ve Güney Çinliler (Nanren/南人) yer alıyordu. Bu sınıfsal farklılıklardan dolayı Yuan Hanedanı dönemindeki idari yönetimde Çinli memurlar genelde arka plana itilmiş durumdaydı. Bu durum Kubilay Kağan'ın Çinlileri devletin yönetim kadrolarına atarken çekingen bir tavır sergilemesinden kaynaklanmaktaydı. Ancak ihtiyaç duyulduğunda Kubilay Kağan, konuda yetkili olan Çinlilerin devletin en üst idari kadrolarında yer almalarına dahi izin vermişti.

Çalışmamızın konusu olan Çinli Liu Bingzhong, Yuan Hanedanı'nın kurulduğu ilk dönemlerde Kubilay Kağan'ın danışmanı olarak Çin'in yönetilmesine katkı sağlayan önemli bir şahsiyettir. 30 sene boyunca çeşitli konularda Kubilay Kağan'a danışmanlık hizmeti veren Liu Bingzhong, görevi sürecinde bir dizi icraatı yürürlüğe koydu ve elde edilen başarılarından Kubilay Kağan memnun kaldı. Liu Bingzhong'un devlet yönetimine sağladığı en önemli katkının Çin'i Çince yönetmek olduğunu söyleyebiliriz. Bu bağlamda mevcut olan yapı değiştirilmeyip buna yeni düzenlemeler getirilerek yapının daha sistematik hale gelmesi sağlandı. Böylece hanedanın başlangıcında oluşturulan sistematik yapı, Kubilay Kağan'ın halefleri döneminde de yürürlüğe devam etti. Sistematik bir yapıya sahip olmak, göçebe yaşam tarzını benimseyen Moğolların Çin gibi yerleşik yaşam tarzını benimseyen topraklarda yaklaşık 100 yıl boyunca ayakta kalmasını sağladı.

Liu Bingzhong'un Siyasi Hayatı

Liu Bingzhong'un (1216-1274) gerçek adı Liu Kan (劉侃), diğer adı da Zhong Hui (仲晦) idi. Budist keşiş adı ise Zi Cong (子聰)'du. Ataları Ruizhou¹ (瑞州)'luydu ve nesiller boyunca Liao Hanedanı'nda (907-1125) memur olarak görev yapmışlardı. Büyükbabası Jin Hanedanı (1115-1234)

¹ Çin'in Liaoning 遼寧 eyaletindeki Suizhong 綏中 ilçesinin güneybatısında yer almaktadır. Bk. Qiu Shusen 2002: 904.

döneminde bir memurdu. Xingzhou'ya² (邢州) komiser yardımcısı³ (Jiedu Fushi/節度副使) olarak atanırken buraya gelip yerleşmişti. Xingzhou, 1220 tarihinde Çinggis Kağan'ın komutanlarından Mukali⁴ (Muhuali/木華黎; 1170-1223) tarafından ele geçirildiği zaman burada *Mareşal İdaresi*⁵ (Duyuanshuaifu/都元帥府) tesis edilmişti. Sonraki dönemlerde Liu Bingzhong'un babası Liu Run (劉潤) başkomutan⁶ (Dutong/都統) olarak buraya tayin edildi. Liu Run daha sonra bu bölgenin idarecisi⁷ (Lushi/錄事) olarak terfi edildi. Daha sonra Julu⁸ (鉅鹿) ve Neiqiu⁹ (內丘) ilçelerinin yöneticisi¹⁰ (Tiling/提領) olarak görev yaptı (Song, 1976: 3687; Rachewiltz 1993: 245; Ke, 1995: 2595; Baisiguleng, 2012: 5; Yang, 2015: 183-184; Du, 2023: 112; Ma, 2023: 36).

Liu Bingzhong sekiz yaşında eğitime başladı. On üç yaşına geldiğinde mevcut olan düzenlemelere göre babasının görev yapmakta olduğu *Mareşal İdaresi*'ne rehin olarak gönderildi. On yedi yaşındayken ebeveynine destek olmak için kalemiye¹¹ (Lingshi/令史) olarak göreve başladı (Su, 1936: 1/1; Song, 1976: 3687; Rachewiltz, 1993: 245-246; Ke, 1995: 2595; Baisiguleng, 2012: 5; Yang, 2015: 184; Ma, 2023: 36). Ancak her zaman kendini mutsuz hisseden Liu Bingzhong, 1238 yılı henüz 23 yaşındayken: *"Ailem nesiller boyunca memur olarak görev yaptı. Acaba ben de mi tüm hayatımı elimde kalem tutarak geçireceğim? Erkek dediğin eğer doğru zamanda doğmamışsa sağlam karakterini korumak için inzivaya çekilmelidir!"* diyerek işinden istifa etti. Memleketine geri dönerek buradaki Wuan (武安) Dağı'nda¹² inzivaya çekildi ve Taoist keşişlerle birlikte ilim öğrendi. Uzun bir süre sonra Tianning (天寧) Tapınağı'ndaki Xu Zhao adındaki baş keşiş (XuZhao Chanshi/虛照禪師) birilerini gönderip Liu Bingzhong'u yanına çağırdı ve onu Budist talebesi olarak kabul etti. Böylece Liu Bingzhong, bu tarihten itibaren keşiş adı olan Zi Cong adını kullanmaya başladı. Aynı yıl sonbaharda Xingzhou'da çekirge afeti yaşandığı için Liu Bingzhong hocası ve diğer talebelerle birlikte Yunzhong'a¹³ (雲中) gitmek

² Çin'in Hebei (河北) eyaletinin Xingtai (邢臺) şehridir. Bk. Qiu Shusen 2002: 330.

³ Bir bölgenin idaresinde baş komisere yardımcı olmak için tesis edilen bir memuriyettir. "Fu 副" kelimesi "yardımcı, asistan" anlamına gelmektedir. Bk. Hucker, 1985: 144; 216.

⁴ Mukali, Celayır kabilesine mensuptur. Çinggis Kağan'ın dört bahadırından bir tanesidir. Çinggis Kağan'ın güvendiği ve sadık komutanlarından biri olan Mukali, Keraitlere, Naymanlara ve Jin Hanedanı'na karşı seferlere katılmıştır. "Mukali" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song, 1976: 2929-2936; Ke, 1995: 2211-2216.

⁵ Bir bölgenin askeri işlerini yürüten bir kurumdur. Bk. Hucker 1985: 546.

⁶ Askeri işlerden sorumlu üst düzey bir memuriyettir. Bk. Hucker 1985: 545.

⁷ İdari işleri yönetmekten sorumlu bir memuriyettir. Bk. Hucker 1985: 323.

⁸ Çin'in Hebei eyaletinin Xingtai şehrinde yer alan Julu ilçesidir. Bk. Qiu, 2002: 869.

⁹ Çin'in Hebei eyaletinin Xingtai şehrinde yer alan Neiqiu ilçesidir. Bk. Qiu, 2002: 141.

¹⁰ İdari işlerden sorumlu bir memuriyettir. Bk. Yu, 1992: 738.

¹¹ Resmî belge işlerinden sorumlu bir memuriyettir. Bk. Yu Lunian 1992: 174.

¹² Çin'in Hebei eyaleti Wuan şehrinin kuzeyinde yer almaktadır. Bk. Qiu Shusen 2002: 423.

¹³ Çin'in Shanxi (山西) eyaletinin Datong (大同) şehrinde yer alan Yunzhong ilçesidir. Bk. Qiu Shusen 2002: 841.

zorunda kaldı. Ertesi yıl diğerleri Xingzhou'ya geri dönerken Liu Bingzhong buradaki Nantang (南堂) Tapınağı'nda¹⁴ kaldı (Su, 1936: 1/1; Song, 1976: 3687; Rachewiltz, 1993: 246-247; Ke, 1995: 2595; Zhao-Chen, 2005: 15; Yang, 2015: 184; Fu, 2023: 222).

Liu Bingzhong'un Kubilay Kağan ile tanışmasını sağlayan önemli şahsiyet ise baş keşiş Hai Yun (Haiyun Chanshi/海雲禪師; 1202-1257) idi. 1242 yılında baş keşiş Hai Yun, Kubilay Kağan ile görüşmek üzere Karakorum'a giderken Yunzhong'dan geçti ve Liu Bingzhong'un bilgili ve yetenekli olduğunu duyunca onu kendisiyle birlikte Kağan'ın huzuruna gitmeye davet etti. Baş keşiş Hai Yun onu Kubilay Kağan'a tavsiye etti ve Kağan onunla görüştüğünde ondan birkaç kez soru¹⁵ sordu. Liu Bingzhong, "Değişimler Kitabı"¹⁶ (Zhouyi/周易) ve "Klasikler Kitabı"¹⁷ (Jingshishu/經世書) hakkında, astronomi, coğrafya, matematik, takvim, Yin ve Yang kuramı, fal ilmi gibi çeşitli konularda bilgiliydi. Dünya işlerinden dahi haberdardı. Bundan dolayı Kubilay Kağan onun kendisine verdiği cevaplardan çok memnun kaldı ve onu çok beğendi. Baş keşiş Hai Yun, Kağan ile görüştüktan sonra Güney'e geri dönerken Liu Bingzhong, Kubilay Kağan'ın yanında bir keşiş ve aynı zamanda bir devlet adamı olarak siyasi kariyerine başladı (Su, 1936: 1/1; Song, 1976: 3688; Rachewiltz, 1993: 247-248; Fan, 1994: 51-52; Ke, 1995: 2595; Zhao-Chen, 2005: 15; Fu, 2023: 222). Böylece Liu Bingzhong kendisi Konfüçyüs, Taoizm, Budizm vb. ilim alanlarında oldukça bilgi sahibi olması yanı sıra babasının geçmişte Moğol İmparatorluğu için çalışan bir memur olması ve Moğol hanlarının oldukça saygı gösterdiği baş keşiş Hai Yun'un Kağan karşısında kendisi için referans olması nedeniyle Kubilay Kağan'ın güvenini kazanmış olmalıdır. Aynı zamanda Kubilay Kağan'ın da Çin topraklarını yönetebilmek için Liu Bingzhong gibi bir Çinliye ihtiyacı vardı.

1247 yılı ilkbaharda Liu Bingzhong babasının ölümü üzerine memleketine geri dönerken Kubilay Kağan ona babasının defin masrafları için 100 liang 兩 değerinde altın bahşiş etti ve yolda ona eşlik etmesi için birilerini gönderdi. Babasının yas süresi bittikten sonra Kağan onu tekrar geri çağırıldı. Böylece bundan sonraki tarihlerde Liu Bingzhong hep Kağan'ın

¹⁴ Çin'in Shanxi eyaletinin Datong şehrinde yer almaktadır. Bk. Qiu Shusen 2002: 570.

¹⁵ Kubilay Kağan'ın Liu Bingzhong'dan sorduğu sorular ve Liu Bingzhong'un Kağan'a verdiği cevaplar hakkında kaynaklarda bilgi yer almamaktadır.

¹⁶ Kitabın bir diğer adı "Yijing" (易經) olup bir kehanet kitabıdır. Kitabın Batı Zhou Hanedanı (M.Ö.1046-M.Ö.771) döneminde kaleme alındığı ileri sürülmektedir.

¹⁷ Kitabın bir diğer adı "İmparatorların Dünyayı Yönetmesi İçin Klasikler Kitabı" (Huangji Jingshishu 皇極經世書) 'dir. Bu eser Kuzey Song Hanedanı'nda (960-1127) yaşayan Shao Yong (邵雍) (1011-1077) tarafından kaleme alınmıştır. Bu konuda daha geniş bilgi için bk. Yang 2015: 184.

yanında onun önemli işlerde karar almasına yardımcı oldu (Su 1936: 1/1; Song 1976: 3688; Ke 1995: 2595; Baisiguleng 2012: 5).

Bu sırada Moğol İmparatorluğu'nda Güyük Kağan'ın 1248 tarihindeki ölümünün ardından taht kavgası yaşanmıştı. Bu hususta Kubilay Kağan, Liu Bingzhong'un tavsiyesini dinlemek istedi. 1250 tarihinde Liu Bingzhong, Kubilay Kağan'a "*on bin sözcüklük layiha*" (Wanyanshu/萬言書) olarak bir mektup yazdı. "*Yuan Yıllığı*"nda bu mektubun kısaltılmış ve basitleştirilmiş nüshasına ulaşabiliyoruz. "*Yuan Yıllığı*"ndan yola çıkarak mektubun içeriğini şöyle özetleyebiliriz (Sun 1974: 78-79; Song 1976: 3688-3692; Rachewiltz 1993: 248-250; Ke 1995: 2596-2598; Wei 2008: 39):

1. Liu Bingzhong, Çinggis Kağan ve Ögedey Kağan'ın Kıtan asıllı danışmanı Yelü Chucai'nin¹⁸ (耶律楚材, 1190-1244): "*At üzerinde dünyaya hâkim olunabilir ama at üzerinde dünya yönetilmez.*" önerisini Kubilay Kağan'a tekrar hatırlattı. Ayrıca devletin uzun ömürlü ve güçlü olabilmesi için kardeşlerin birbirine destek olması gerektiğini önerdi. Bunun için o Kubilay Kağan'a Çin'deki geçmiş hanedanlardan örnek gösterdi. Buna göre Zhou (周) Hanedanı'nın (M.Ö. 1046-M.Ö. 256) 800 seneden fazla ayakta kalabilmesinin sebebini Zhou Hanedanı hükümdarı Zhou Wuwang'ın (周武王), kardeşi Zhou Gong (周公) tarafından desteklenmesinden kaynaklandığını izah etti. Liu Bingzhong, Möngke Kağan'ı Zhou Wuwang'a, Kubilay Kağan'ı ise Zhou Gong'a benzeterek Kubilay Kağan'ın kardeşi Möngke Kağan'ı desteklemesi ve onun büyük planlarını gerçekleştirmesine yardımcı olması gerektiğini tavsiye etti.
2. Devlet işlerine önemli yetkililerin atanmasını, onların sıkı denetlenmesini, memuriyet kademelerinin belirlenmesini, maaş sistemine bağlanmasını, başarı elde edenlerin rütbelerinin yükseltilip başarı el edemeyenlerin veya suç işleyenlerin ise rütbelerinin düşürülmesini önerdi.
3. Firar eden veya göç eden halkın topraklarına ve işlerine geri dönmesine teşvik edilmesi, halktan uygun miktarda vergi alınması, fazla angaryaya tabi tutulmaması, ticarete ağırlık ve ölçü birimlerinin standart hale getirilmesi, ticarete dürüst olunması ve dolandırıcılığın ortadan kaldırılması hususunda önerilerde bulundu.
4. Eski hukuk sistemine yeni düzenlemeler getirilerek karmaşık olmayan yeni bir hukuk sisteminin oluşturulmasını, önce suçluların doğrulanıp sonradan hükmün verilmesini, yetkili memurların keyfi bir şekilde hüküm vermemelerini, idam cezasına çarptırılanların

¹⁸ Yelü Chucai aslen Kıtan asıllıdır. 1215 yılında Çinggis Kağan'ın hizmetine girmiş ve Kağan'ın batı seferlerine eşlik etmiştir. Çinggis Kağan ve Ögedey Kağan'ın önemli danışmanlarından biri olarak Yelü Chucai devletin idari, mali ve askeri işlerini yönetmiştir. "Yelü Chucai" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3455-3465; Ke Shaomin 1995: 2286-2292.

- durumunun merkeze bildirilmesini ve merkezin aldığı kararın uygulanmasını, masum insanların haksız yere cezalandırılmasının önlenmesini önerdi.
5. İmparatorun devlete kendi evi, halka ise kendi çocuğu gibi davranması, devlet ile halk arasındaki ilişkinin balık ile su gibi birbirinden ayrılmaz halde olması, devlet ihtiyaçlarının halk tarafından temin edildiğinden dolayı halk yardıma ihtiyaç duyduğunda devletin de onlara yardımda bulunması gerektiğini tavsiye etti.
 6. Kağan ve hanedan üyeleri, devletin önde gelen memur ve görevlileri hariç diğer devlet memurları kıyafetlerinin altın, gümüş ve inci gibi değerli eşyalar ile süslenmesinin ve mutfak eşyalarının yapılmasının yasaklanmasını, devlet gelirlerinin artması için halkın tarıma teşvik edilmesini tavsiye etti.
 7. Devlet okullarının tesis edilip memur çocuklarının bu okullarda okutulması ve yetenekli olanların memur olarak seçilmesi, Jinshi (進士) memuriyet sınavının¹⁹ yürürlüğe koyulması hakkında tavsiyelerde bulundu.
 8. Merkezden taşraya kadar uzanan geniş çaplı idari birimlerin yanı sıra yaşlı, yetim ve engelliler için bakımevi ve yetimhanelerin tesis edilmesi, imparatorluk tarafından muhtelif bölgelere gönderilen elçilerin veya devlet yetkililerinin sıradan halkın evlerinde değil, posta teşkilatından yararlanması gerektiğini önerdi.
 9. Muhtelif bölgelerde Konfüçyüs tapınaklarının inşa edilmesini, köklü ritüellerin ve törenlerin geri getirilmesini tavsiye etti.
 10. Halihazırda kullanılmakta olan Liao Hanedanı'na ait olan takvimin güncelliğini yitirdiğini, dolayısıyla yeni takvimin oluşturulması gerektiğini önerdi. Ayrıca bir nesil hükümdarlarının ve devlet bakanlarının başarılarını gelecek nesillere aktarabilmek için Moğollar tarafından ortadan kaldırılan Jin Hanedanı'nın resmi hanedan tarihi "*Jin Yıllığı*"nın (Jinshi/金史) kaleme alınmasını önerdi.
 11. Konfüçyüs bilginlerine değer verilmesi, bu bilginlerden devletin iyice yararlanması, onların vergi ve angaryadan muaf tutulması gerektiği konusunda tavsiyelerde bulundu.
 12. Devlet bakanlarının açık sözlü olması ve doğruyu konuşması gerektiğini önerdi.
 13. Tuz ve demirin devlet tekeline alınması, imtiyaz sahibi kişilerin ve devlet yetkililerinin halkın arazilerine el koymaması, tüccar ve halk

¹⁹ Kubilay Kağan'dan sonra halefleri dönemi 1313 tarihinde Jinshi memuriyet sınavı tekrar yürürlüğe koyulmuştur. Yuan Hanedanı'nda üç yılda bir kez olmak üzere toplam 16 kez memuriyet sınavı düzenlenmiştir. Hanedanın önemli mevkilerinde Moğollar ve Semu'ların (renkli gözlüler) yer alması istendiğinden bu sınav uygulanırken bu iki gruba ayrıcalıklar tanınmıştır. Bu iki grup için sınav soruları daha kolay ve iki oturum şeklinde düzenlenirken, Kuzey Çinliler ve Güney Çinlilerin sınavları buna nazaran daha zor ve üç oturum şeklinde düzenlenmiştir.

arasında yapılan ticarete eşit ve adil olunması, soygun ve dolandırıcılıktan kaçınılması gerektiğini tavsiye etti.

14. Son olarak başına buyruk hapisanelerin inşa edilmemesi ve insanın sırtına kırbaçla vurma cezasının yasaklanması gerektiğini önerdi. Kubilay Kağan onun bu önerilerini memnuniyetle kabul etti.

Liu Bingzhong'un Kubilay Kağan'a sunduğu bu mektubunun içeriğine baktığımızda devlet yönetiminin Konfüçyüs devlet yönetim anlayışı²⁰ ve Çin'deki geçmiş hanedanların yasa ve düzenlemeleri yani "Çin yasası" (Hanfa 漢法) ile yönetilmesi gerektiğini önerdiğini görüyoruz. Gerçi Kubilay Kağan bu önerileri memnuniyetle kabul etmişse de kendisi o tarihte henüz bir imparator veya yetkili bir konumda olmadığı için bu öneriler uygulanmamıştır. Bu bağlamda Morris Rossabi, Liu Bingzhong'un neden bir imparatora önerilmesi gereken hususları Kubilay Kağan'a önerdiğini anlamamanın güç olduğunu, belki genç kardeşi üzerinden Mönğke Kağan'ı etkileyebileceğini düşünmüş veya Kubilay'ın gelecekte bir "kağan" olabileceğine inanmış olduğunu ileri sürmektedir (Morris Rossabi 2015: 29).

Liu Bingzhong'un İcraatları ve Tavsiyeleri: Çin'i Çince Yönetmek

Liu Bingzhong'un icraatları Kubilay'ın "kağan" ilan edilmesinden önce başladı. Buna göre yaşanan taht kavgaları sonrası 1251'de Mönğke Kağan tahta çıktı ve Kuzey Çin'in askeri işlerinin yönetimini kardeşi Kubilay Kağan'a verdi (Song 1976: 57; Fan 1994: 54; Ke 1995: 53; Baisiguleng 2012: 5; Yang 2015: 185). Bu tarihte Liu Bingzhong, Kubilay Kağan'a rapor sunarak Kuzey Çin'de yeni reformların uygulanması için öncelikle memleketi Xingzhou'nun pilot bölge olarak kullanılmasını önerdi. Böylece Kağan'ın emriyle burada *Pasifize İdaresi* (Anfusi/安撫司) tesis edildi. Liu Bingzhong'un tavsiye üzerine Zhang Geng²¹ (張耕) bu idarenin baş komiseri²² (Anfushi/安撫使), Liu Su²³ (劉肅, 1194-1269) ise yardımcı komiseri²⁴ (Fushi/副使) olarak tayin edildi. Liu Bingzhong ve diğerlerinin teklifi üzerine "Çin yasası" ile yönetilen bu bölgede malların

²⁰ Konfüçyüs'ün temel ilkeleri şunlardır: Erdemli ve ahlaklı olmak; insanları sevmek; örnek evlat veya iyi çocuk olmak; adetlere ve kurallara uyumak; aşırılıktan kaçınmak; adına yakışır davranışlar içinde olmak; doğru, dürüst ve adil olmak; bilgili olmak; akılcı olmak; sadık olmak; bağlıyalıcı olmak ve cesur olmaktır. Bk. Nurcan Kalkır 2018: 100.

²¹ "Zhang Geng" hakkında tarihi kayıtlarda pek fazla bilgi yoktur. Ancak veliaht Zhen Jin'in (眞金, 1243-1286): "Zhang Geng gibi halkı iyi yönetebilen kişiye nasıl sahip olunabilir?" ifadesinden onun Yuan Hanedanı döneminde önemli bir şahsiyet olduğu anlaşılmaktadır. Bk. Song, 1976: 2891; Ke, 1995: 2159.

²² Bir bölgenin idari ve askeri işlerini yönetmekten sorumlu üst düzey bir memuriyettir. Bk. Charles O. Hucker 1985: 104.

²³ Liu Su daha önceden Jin Hanedanı döneminde önemli mevkilerde görev yapmıştır. Kubilay Kağan tahta geçtikten sonra Kağan'a önemli konularda danışmanlık yapmıştır. "Liu Su" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song, 1976: 3763-3765; Ke, 1995: 2902-2903.

²⁴ Baş komiser yardımcısı olmak üzere tesis edilen bir memuriyettir. Bk. Hucker 1985: 216.

dolaşımını sağlamak için madeni paralar dağıtıldı. Demir eritme hizmetleri başlatıldı. Tarıma ve dut ağaçlarını yetiştirmeye teşvik edildi. Posta istasyonları tesisi edildi ve tahıl ambarları yeniden düzenlendi. Buradaki hane sayısı eskisine nazaran on kat daha arttı. Daha sonra bölgenin Xingzhou adı Shunde Valiliği (Shundefu/順德府) olarak değiştirildi. Xingzhou'nun pilot bölge olarak denenmesinin ardından elde edilen başarılar sonrası Kubilay Kağan "Çin yasası" ve Çinli memurlardan çok memnun kaldı. "Çin yasası" ile yönetme uygulaması daha sonra Guanzhong, Henan (河南) ve diğer bölgelerde de uygulanarak başarılar elde edildi (Su 1936: 1/2; Song 1976: 3692-3693; Rachewiltz 1993: 250-251; Fan 1994: 54; Ke 1995: 2598; Zhao-Chen 2005: 16; Fu 2023: 223).

Liu Bingzhong'un ilk icraatının başarılı bir şekilde uygulanmasının ardından diğer alanlarda da icraatları yürürlüğe koyuldu. Buna göre Kubilay Kağan Kuzey Çin'i daha kolay yönetebilmek için 1251 yılında Liu Bingzhong'a ustaları toplayıp Kuzey Çin'de Taoizm'deki "rüzgâr ve su"²⁵ (Fengshui 風水) ilkesine uygun olan bir yerleşim yeri seçmesini ve burada bir şehir inşa etmesini emretti. 1254'te şehrin inşası tamamlandı ve şehre Kaiping²⁶ (開平) adı verildi (Song 1976: 3693; Ke 1995: 2599; Zhao-Chen 2005:16). Şehir küçük boyuttan büyüğe doğru imparatorluk sarayı, şehir içi ve şehir dışı olmak üzere üç bölümden oluşuyordu (Baisiguleng 2012: 14; Morris Rossabi 2015: 30-31).

Möngke Kağan tahta geçtikten sonra hakimiyet alanlarını genişletmek için askeri seferler başlattı ve 1253'te kardeşi Kubilay Kağan'a Dali 大理 Krallığı'na²⁷ (937-1253) karşı sefer düzenlemesini emretti. Bu askeri sefere Liu Bingzhong da eşlik etti. Moğol ordusu Dali şehrine saldırırken şehir hiçbir şekilde teslim olmadı, üstelik Moğol elçisi öldürüldü. Bundan çok öfkelenen Kubilay Kağan şehir halkının tamamının öldürülmesini emretti. Fakat Liu Bingzhong ve diğer devlet bakanlarının tavsiyesi üzerine Kağan emrini geri çekti. Sonuçta şehir teslim oldu ve şehirdeki 100.000'den fazla asker ve sivil ölümden kurtuldu (Su, 1936: 1/2; Song, 1976: 3693; Rachewiltz, 1993: 251-252; Ke, 1995: 2598; Li, 1995: 41; Zhao-Chen, 2005: 16; Baisiguleng, 2012: 6; Yang, 2015: 185). Aynı şekilde 1259 tarihinde Kubilay Kağan, Güney Song Hanedanı'na (1127-1279) sefer düzenlerken Moğol ordusu Ezhou'ya²⁸ (鄂州) saldırdığı

²⁵ "Rüzgâr ve su" ilkesi eski bir Çin öğretisidir. Bu ilkede en önemli unsur uyumun sağlanmasıdır. Yani doğada var olan yaşam enerjisini yaşanılan mekanlarda harekete geçirmek ve böylece insanın varoluş özelliklerine uygun olan yaşam alanlarını düzenlemek yöntemidir.

²⁶ Çin'in İç Moğolistan Özerk Bölgesinde yer alan Zhenglanqi'nin (正藍旗) batısındaki Shangdu (上都) kasabasının kuzeydoğusudur. Bk. Qiu, 2002: 893.

²⁷ Çin'in Yunnan eyaletidir. Bk. Qiu, s. 31.

²⁸ Çin'in Hubei (湖北) eyaletinin Wuhan (武漢) şehrinde yer alan Wuchang (武昌)'dır. Bk. Qiu Shusen 2002: 851.

zaman Liu Bingzhong ve diğer devlet bakanlarının önerisi üzerine burada katliam ve yağma yapılması yasaklandı (Su, 1936: 1/2; Song 1976: 3693; Ke, 1995: 2598; Li, 1995: 41; Zhao-Chen, 2005: 16; Yang, 2015: 185). Böylece askeri seferler sırasında Liu Bingzhong ve diğer devlet bakanlarının tavsiyeleri ile halk ölümden ve yağmadan kurtuldu.

1259 tarihinde Möngke Kağan Karakurum'daki devlet idaresini kardeşi Arık Böke'ye bırakarak Güney Song Hanedanı'na karşı sefere çıktı ve sefer sırasında öldü (Song, 1976: 54; Ke, 1995: 51). Bu durumda Arık Böke ve Kubilay Kağan iki kardeş arasında taht kavgası yaşandı. Liu Bingzhong ve diğer devlet bakanları Güney Song Hanedanı'na karşı sefer sırasında olan Kubilay Kağan'ın bir ateşkes antlaşması imzalayıp Kuzey'e geri dönmesini önerdiler. Böylece 1260 yılı mart ayında Kubilay Kağan, bir kısım Moğol soyluları ve Liu Bingzhong başta olmak üzere diğer devlet bakanlarının da desteğiyle Kaiping'de "kağan" ilan edildi (Song, 1976: 63; Ke, 1995: 56). Kubilay Kağan hanlık tahtına oturduktan sonra devlet ve halkı yönetme konusunda Liu Bingzhong'a danıştı. Liu Bingzhong, Kağan'a Çin'deki geçmiş hanedanların eski yasa ve düzenlemelerini örnek alarak devlette yeni yasa ve düzenlemelerin formüle edilmesini önerdi. Bu düzenlemelerin ilki ise imparatorun tahta çıktığı yıla (1260) yeni saltanat adı olan "Zhongtong 中統" (Çin'de nesiller boyunca hüküm sürecek olan imparatorluk) adının verilmesiydi (Song 1976: 65; Rachewiltz 1993: 255; Ke 1995: 57; Li 1995: 44; Baisiguleng 2012: 7; Zhao-Chen 2005: 16; Yang 2015: 185).

Liu Bingzhong'un tavsiyesi üzerine yine Çin'deki geçmiş hanedanlarda olduğu gibi merkez ve taşrada idari işlerden sorumlu kurumlar tesis edildi. Böylece Kubilay Kağan'ın Zhongtong devresinin ilk yılı (1260) Liu Bingzhong ve Xu Heng'in²⁹ (許衡, 1209-1281) merkez ve taşrada idari birimleri oluşturmaları emredildi (Sun 1974: 77; Song 1976: 3726; Ke 1995: 1375; Baisiguleng 2012: 8). Buna göre merkezde devletin en üst idari birimleri olan Merkez Sekreterlik³⁰ (Zhongshusheng, 中書省), Askerî İşler Dairesi³¹ (Shumiyuan/樞密院) ve Teftiş Bürosu³² (Yushitai/御史臺) tesis edildi. Merkezdeki bu kurumların alt büroları dahi tesis edilerek idari, askeri, mali ve diğer işler bu bürolar arasında paylaşıldı. Taşrada ise büyükten küçüğe doğru eyalet (Xingsheng/行省), vilayet (Lu/路), sancak (Fu/府), kaza (Zhou/州), nahiye (Xian/縣) vb. çeşitli idari

²⁹ Xu Heng, Kubilay Kağan'a pek çok konuda danışmanlık yapmıştır. Xu Heng, Yuan Hanedanı döneminde eğitim ve öğretim işlerine görevlendirilmiştir. "Xu Heng" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song, 1976: 3716-3730; Ke, 1995: 2745-2752.

³⁰ "Merkez Sekreterlik" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song, 1976: 63.

³¹ "Askerî İşler Dairesi" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 92; 2155; Ke Shaomin 1995: 1399.

³² "Teftiş Bürosu" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 2177; Ke Shaomin 1995: 1414.

birimler tesis edildi. Bunun yanı sıra merkez ve taşrada muhtelif memuriyetler oluşturulurken onların unvanları, görevleri ve sayıları da formüle edildi (Rachewiltz, 1993: 255-256; Li, 1995: 44; Zhao-Chen, 2005: 16; Baisiguleng, 2012: 8; Yang 2015: 185). Ayrıca muhtelif memuriyetlerin maaşları dahi belirlendi (Song, 1976: 3694; Ke, 1995: 2599; Baisiguleng, 2012: 8). Böylece Yuan Hanedanı'nın başlangıcında devlet kurumları ve bürokratik sistem adım adım oluşturuldu.

Yapılan bir dizi düzenlemeler sonrası hanedan başkentinin de belirlenmesi gerekiyordu. Buna göre Kubilay Kağan'ın Zhongtong devresinin 4. yılı (1263) mayıs ayına geldiğinde Liu Bingzhong tarafından planlanan ve tasarlanan Kaiping şehrinin adı Shangdu (上都) (üst başkent/yukarı başkent) olarak değiştirildi ve başkent olarak belirlendi (Song 1976: 92; Ke 1995: 64; Baisiguleng 2012: 11; Morris Rossabi 2015: 30). Ertesi yıl Zhongtong devresinin 5. yılı (1264) Kubilay Kağan kardeşi Arık Böke'ye karşı başarı elde etti ve Arık Böke, Kağan'a tabiyetini bildirdi. Böylece Kubilay Kağan Karakurum merkezli Moğol toprakları dahil olmak üzere Kuzey Çin'e de hâkim oldu. Dolayısıyla bu yılın ağustos ayında hanedanın "Zhongtong" saltanat adı "Zhiyuan/至元" (yüce) olarak değiştirildi ve bu yıl Kubilay Kağan'ın Zhiyuan devresinin ilk yılı (1264) olarak adlandırıldı. Bununla birlikte Moğolların yönetim alanları Güney Çin'e doğru genişledikçe Shangdu artık yönetim merkezi olmaya uygun görülmedi. Böylece aynı yılın (1264) ağustos ayına geldiğinde Kubilay Kağan, Liu Bingzhong'un tavsiyesi üzerine başkenti Yanjing'e³³ (燕京, Pekin) taşıdı ve şehrin adını Zhongdu (中都) olarak değiştirdi (Song, 1976: 99; Rachewiltz, 1993: 252; Ke, 1995: 66).

Bu tarihlerde Liu Bingzhong hala keşiş kıyafeti ve "Zi Cong" olan keşiş adıyla Kağan'ın yanında danışmanlık hizmeti veriyordu. Dolayısıyla ona "Cong Kâtip" (Cong Shuji/聽書記) olarak hitap ediliyordu. Bunun üzerine Kubilay Kağan'ın Zhiyuan devresinin ilk yılı (1264) ağustos ayında devlet bakanlarından Wang E³⁴ (王鶚), Liu Bingzhong'un keşiş kıyafetinin ve "Zi Cong" olan keşiş adının değiştirilmesi, onun yerine memuriyet kıyafetinin giyilmesi ve memuriyet unvanının kullanılması hakkında Kağan'a rapor sundu. Bunun üzerine Kubilay Kağan, Liu Bingzhong'a danışman³⁵ (Guanglu Daifu/光祿大夫) ve büyük muhafız³⁶ (Taibao/太保) unvanlarını verdi. Ayrıca ona eski

³³ Çin'in Pekin şehridir. Bk. Qiu Shusen 2002: 36.

³⁴ Wang E daha önceden Jin Hanedanı döneminde önemli mevkilerde görev yapmıştır. Kubilay Kağan tahta geçtikten sonra Kağan tarafından hanedanın eğitim ve öğretim işlerine görevlendirilmiştir. "Wang E" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3756-3757.

³⁵ İmparatorun önemli konularda karar almasına yardımcı olmak ve danışmanlık hizmeti vermek için tesis edilen bir unvandır. Bk. Yu Lunian 1992: 308.

³⁶ İmparatorun koruyucusu ve yardımcısıdır. Bk. Charles O. Hucker 1985: 480.

soyadı olan “Liu” soyadını kullanmasını, “Zi Cong” olan keşiş adının “Bingzhong” olarak değiştirilmesini, onun Dou Mo’nun³⁷ (竇默, 1196-1280) kızı ile evlenmesini, *Askerî İşler Dairesi*’nin işlerine katılmasını ve *Merkez Sekreterlik* işlerine liderlik etmesini emretti (Su, 1936: 1/3; Song, 1976: 3694; Rachewiltz, 1993: 258; Ke, 1995: 2599; Baisiguleng, 2012: 6; Yang, 2015: 185-186). Fakat Kubilay Kağan’ın Zhiyuan devresinin 5. yılı (1268) ekim ayında Liu Bingzhong *Merkez Sekreterlik* işlerine liderlik hizmetinden istifa etti ve Kağan’a kendisinin sadece büyük muhafız unvanıyla danışmanlık hizmeti vermesi hususunda arzda bulundu. Kağan onun bu arzını kabul etti (Song, 1976: 120). Tarihi kayıtlarda Liu Bingzhong’un Kağan’a hizmet ettiği bu 20 seneden fazla bir zaman dilimi içinde neden keşiş kıyafeti ve keşiş adı kullandığına dair bir bilgiye rastlamıyoruz. Muhtemelen Liu Bingzhong, Kubilay Kağan’a kağan olmasından önce hizmet etmeye başlamasından dolayı Kağan’ın güvenini kazanmış, Kağan tarafından onun keşiş kıyafeti giymesine ve keşiş adı kullanmasına izin verilmiş olmalıdır. Bunun bir diğer sebebinin belki Liu Bingzhong’un bir Budist keşiş olması ve gösterişli hayattan uzak durması olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü Liu Bingzhong gençliğinde işinden istifa ederek inzivaya çekilmişti. Onun Kağan’a sunduğu “*on bin sözcüklük layiha*”sında memurların değerli eşyalarla süslenen kıyafetleri giymelerinin yasaklanmasına dair bir önerisi de yer alıyordu. Bunun yanı sıra Liu Bingzhong kariyerinin zirvesindeyken siyasi faaliyetlerden çekilerek sadece danışman olarak Kağan’a hizmet etmek istemiş ve yüksek mevkilerde bulunmaktan çekinmişti. Fakat bu durumun aynı zamanda onun saraydaki nispeten istikrarlı konumunun ve etkisinin devam etmesini sağlamak açısından yararlı olduğunu da söyleyebiliriz.

Kubilay Kağan tahta çıktıktan sonra saray ritüelleri henüz oluşturulmamıştı. “*Yuan Hanedanı İdarecilerinin Biyografileri*” (Yuanchao Mingchen Shilüe/元朝名臣事略) adlı esere göre, her sefer kurultay veya törenler düzenlendiğinde üst düzey ve alt düzey fark etmeksizin herkes çadırın önüne toplanıyordu. Kalabalıktan rahatsız olan kolluk kuvvetler onları sopalarla dövüyor ve kovalıyordu. Bu durum birkaç kez tekrarlanabiliyordu (Su, 1936: 12/8; Baisiguleng, 2012: 8). Dolayısıyla Kubilay Kağan, Zhiyuan devresinin 6. yılı (1269) Liu Bingzhong ve Xu Heng’a hanedanın saray ritüellerini oluşturmalarını emretti (Song, 1976: 1664; Baisiguleng, 2012: 8). Ertesi yıl (1270) saray tören ritüelleri oluşturuldu. Ağustos 1271 tarihinden itibaren yılbaşı, imparatorun doğum günü, imparatorun tahta çıkış töreni, kağan ve hanedan

³⁷ Dou Mo üstün tıbbi becerileri sayesinde Kubilay Kağan tarafından değer kazanmış ve aynı zamanda devletin önemli işlerinde Kağan’a danışmanlık yapmıştır. “Dou Mo” hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3730; Ke 1995: 2602-2604.

üyelerinin, yabancı elçilerin imparator huzuruna gelip selamlaması, unvan ve rütbelerinin lütfedilmesi, kurban ve adak sunma törenleri gibi çeşitli törenlerin hepsi saray ritüellerine uygun bir şekilde gerçekleştirildi (Baisiguleng, 2012: 9). Bu tarihte (1271) yine Liu Bingzhong ve diğer devlet bakanları memuriyet rütbelerinin birbirinden kolayca ayrıt edilebilmesi ve düzenli bir sisteminin oluşturulması için Kağan'a memurların rütbelerine göre memuriyet kıyafetlerinin tasarlanmasını önerdiler (Song 1976: 2119; Baisiguleng 2012: 9). Bunun üzerine Kağan üç çeşit renkli memuriyet kıyafetlerinin dikilmesini buyurdu. Böylece imparatorun, memurların ve saray muhafızlarının kıyafetlerinin sabit tarzları ve renkleri oluşturuldu. Buna göre 1. kademedeki 5. kademeye kadar olan memurların mor renkli, 6. ve 7. kademedeki olan memurların kırmızı renkli, 8. ve 9. kademedeki olan memurların ise yeşil renkli ipekten dikilmiş memuriyet kıyafetlerini giymeleri kararlaştırıldı (Baisiguleng, 2012: 9).

Kubilay Kağan'ın Zhiyuan devresinin 8. yılı (1271) kasım ayında Liu Bingzhong'un tavsiyesi üzerine hanedan adı "*Büyük Yuan*" (Da Yuan/大元) olarak değiştirildi (Sun, 1974: 77-78; Song, 1976: 3694; Rachewiltz, 1993: 261; Ke, 1995: 2599; Zhao-Chen, 2005: 16; Baisiguleng, 2012: 7; Yang, 2015: 186). "*Büyük Yuan*" kelimesi aslında "*Değişimler Kitabı*"ndan alınmıştı. Bilindiği üzere Moğolların kurduğu imparatorluğa "*Yeke Moğol Ullusu*" (Da Menggu Guo/大蒙古國) adı verilmişti. Moğolcadaki "*yeke*" kelimesi Çincedeki "*Yuan*" kelimesinin tercümesi olup her ikisi de "*büyük*" anlamına gelmektedir. Dolayısıyla "*Büyük Yuan*" adı aslında "*Yeke Moğol Ullusu*"nun Çince adından ibarettir (Kim, 2015: 284-287). Hanedan adının değiştirilmesiyle birlikte ertesi yıl (1272) şubat ayında başkent Zhongdu'nun adı "*büyük başkent*" anlamına gelen Dadu 大都 (Hanbalık/Han şehri/Pekin) olarak değiştirildi. Şehrin planlanması ve tasarım işleri yine Liu Bingzhong'un idaresine verildi. Liu Bingzhong şehri tasarlarken Taoizm'deki "*rüzgâr ve su*" ilkesi ve "*Yin ve Yang*"³⁸ (陰陽) kuramına göre tasarladı. Hanbalık şehrinin inşası 1267'de başlayıp 1276'da tamamlandı. Ancak Liu Bingzhong bundan iki sene önce (1274) öldüğünden şehrin tamamlanmasına şahit olamadı (Sun, 1974: 78; Song, 1976: 3693; Ke, 1995: 2599; Zhao-Chen, 2005: 16; Yang, 2015: 186). Yeni başkent Dadu'nun inşa edilmesiyle eski başkent olan Shangdu şehri daha ziyade Kağan'ın yazlık sarayı ve av köşkü olarak kullanılmaya başlandı. Dönemin Venedikli ünlü seyyahı Marco Polo, Büyük Kağan'ın (Kubilay Kağan) Shangdu'da haziranın ilk gününden ağustosun 28. gününe kadar yaklaşık üç ayı burada geçirdikten sonra Hanbalık'a geri dönerek geri

³⁸ "Yin ve Yang", evrendeki zıt ama birbirini tamamlayıcı güçlerdir. Bu güçler evrendeki uyumu ve dengeyi sağlamak için sürekli olarak etkileşim içindedirler.

kalan eylül, ekim, kasım, aralık, ocak ve şubattan ibaret yılın altı ayını burada geçirdiğinden bahsetmektedir (Marco Polo, 2019: 209).

Hanedanın yasa ve düzenlemelerine gelince 1271 yılının kasım ayında Jin Hanedanı'ndan miras alınan ve hala yürürlükte olan "*Taihe Yasası*"³⁹ (Taihelü/泰和律) yürürlükten kaldırıldı (Song, 1976: 138). Kubilay Kağan'ın emriyle Zhiyuan devresinin 28. yılı (1291) mayıs ayında He Rongzu⁴⁰ (何榮祖, 1221-1300) tarafından Yuan Hanedanı'nın ilk resmi yasası olan "*Zhiyuan Yeni Nizamnamesi*"⁴¹ (Zhiyuan Xinge/至元新格) oluşturuldu. Bu yasa oluşturulurken Kubilay Kağan, Liu Bingzhong'un ağır ve sert cezalandırmaların azaltılması tavsiyesine uygun olarak hazırlanmasını emretmişti (Song, 1976: 348; Ke, 1995: 116; Ge, 2008: 13-14). Bir diğer husus ise Liu Bingzhong daha önceden "*Jin Yıllığı*"nın yazılmasını Kağan'a tavsiye etmişti. Onun tavsiyesi üzerine Kubilay Kağan, Zhongtong devresinin 2. yılı (1261) temmuz ayında Wang E'yi Liao ve Jin hanedanlarının resmi hanedan yıllıklarını yazma işleri için görevlendirdi (Song, 1976: 3344). Fakat bu iş Kubilay Kağan döneminde tamamlanamadı. Kubilay Kağan'ın halefi olan imparator Togan Temür'ün Zhizheng (至正) devresinin 3. yılı (1343) ekim ayında Tuo Tuo'nun⁴² 脫脫 (1314-1356) önderliğinde Liao, Jin ve Song hanedanlarının resmi hanedan yıllıkları derlenip tamamlandı (Song, 1976: 873; Ge, 2008: 15).

Anlaşıldığı üzere Liu Bingzhong'un 1250 tarihinde Kubilay Kağan'a sunduğu "*on bin sözcüklük layiha*" mektubundaki önerilerden sadece bir istisna hariç neredeyse hepsinin Kubilay Kağan'ın hanlık tahtına geçmesinden sonra adım adım yürürlüğe koyulmuştur. Yürürlüğe koyulmayan tek bir istisna ise Jinshi memuriyet sınavıydı. Eğer Çin geleneksel Jinshi memuriyet sınavı yürürlüğe koyulursa Moğol ve Semu (色目)/renkli gözlüler sınıfından olanların Çinlilere nazaran sınavda başarısız olacakları aşikârdı. Böylece devletin kademelerini çoğunlukla Çinlilerin işgal etmesi gibi bir durum ortaya çıkabilirdi. Ayrıca Kubilay Kağan Çinceye ve Çince konuşan danışmanlara ve devlet adamlarına bağlanmak istemiyordu. Dolayısıyla Kubilay Kağan'ın döneminde Jinshi memuriyet sınavı yürürlüğe koyulmadı.

Yukarıda bahsedilenlerin yan sıra Liu Bingzhong'un bir diğer önemli katkısı ise yetenekli ve becerikli şahsiyetleri Kağan'a tavsiye etmesiydi.

³⁹ "*Taihe Yasası*", Jin Hanedanı imparatoru Jin Zhangzong'un (金章宗, 1189-1208) Taihe devresinin ilk yılında (1201) ilan edilmiştir.

⁴⁰ "He Rongzu" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3954-3956; Ke 1995: 2716-2719.

⁴¹ "*Zhiyuan Yeni Nizamnamesi*", Kubilay Kağan'ın dönemi 1291 yılı mayıs ayında ilan edilmiştir. Bk. Song Lian 1976: 348.

⁴² "Tuo Tuo" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3341-3349; Ke 1995: 3138-3144.

1247 yılında Liu Bingzhong babasının defin işleri için memleketi Xingzhou'ya geri dönerken Kağan'a yardımcı olması için küçüklüğündeki sınıf arkadaşlarından Zhang Wenqian⁴³ (張文謙, 1217-1283), Zhang Yi⁴⁴ (張易, 1215?-1282) ve Li Dehui'yi⁴⁵ (李德輝, 1218-1280) tavsiye etmişti. Daha sonra sınıf arkadaşı Wang Xun⁴⁶ (王恂, 1233-1281) ve kardeşi Liu Bingshu'yu⁴⁷ (劉秉恕, 1231-1290) Kağan'a tavsiye etti. Sınıf arkadaşları ve kardeşi yanı sıra Liu Bingzhong yine kendisiyle aynı memlekette olan Zhang Geng, Liu Su, Ma Heng⁴⁸ (馬亨, 1207-1277) ve Li Jian'ı⁴⁹ (李簡, Du 2023: 115-116), öğrencilerinden ise Guo Shoujing⁵⁰ (郭守敬, 1231-1316) ve Zhao Bingwen'i⁵¹ (趙秉溫, 1222-1293) Kağan'a tavsiye etti. Zamanında Liu Bingzhong, Liao ve Jin hanedanlarından beri kullanılan "*Daming Takvimi*"nin (Damingli/大明曆) güncelliğini yitirdiğini ileri sürerek yeni bir takvim oluşturulmasını önermişti. Bunun üzerine öğrencilerinden Guo Shoujing "*Shoushi Takvimi*" (Shpushili/授時曆) adında yeni bir takvim oluşturdu (Yang, 2015: 186).

Liu Bingzhong'un tavsiye ettiği şahsiyetler daha sonra kendilerinin tanıdıkları yetenekli ve becerikli şahsiyetleri de Kağan'a tavsiye etti. Bunlardan Li Dehui, Dou Mo ile Zhi Yu'yu⁵² (智迂), Dou Mo yakın arkadaşı Yao Shu'yu⁵³ (姚樞, 1203-1280), Dou Mo ve Yao Shu birlikte diğer yakın arkadaşı Xu Heng'i, Yao Shu ise arkadaşı Yang Huan'i⁵⁴ (楊奐, 1186-1255) Kağan'a tavsiye ettiler (Du, 2023: 119). Görüldüğü üzere Kağan'a tavsiye edilen bu şahsiyetlerin hepsi Liu Bingzhong'un önderliğinde tavsiye edilmeye başlanmıştır. Dolayısıyla Liu Bingzhong merkezli oluşturulan bu elit grubuna "*Xingtai grubu*" (Xingtai Jituan/邢臺集團) adı verilmiştir. Ayrıca bu şahsiyetlerin hepsi Çinlidir ve devletin önemli kademelerinde görev yapmışlardır. Bu şahsiyetler Kubilay Kağan'ın "*Çin yasası*" ile tanışması yanı sıra Çin topraklarının "*Çin yasası*" ve Konfüçyüs devlet yönetim anlayışı ile yönetilmesi konusunda katkı sağlamışlardır.

Liu Bingzhong bir devlet adamı ve din adamı olması yanı sıra aynı zamanda muteber bir şairdi. O "*Cangchun Sanren*" (藏春散人) lakabı ile birçok eseri kaleme almıştır. "*Yuan Yıllığı*" ve "*Yeni Yuan Yıllığı*"nda onun

⁴³ "Zhang Wenqian" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3695-3698; Ke 1995: 2600-2602.

⁴⁴ "Zhang Yi" hakkında daha geniş bilgi için bk. Du 2023: 113.

⁴⁵ "Li Dehui" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3815-3819; Ke 1995: 2600-2602.

⁴⁶ "Wang Xun" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3843-3845; Ke 1995: 2762-2763.

⁴⁷ "Liu Bingshu" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3694-3695; Ke 1995: 2599-2600.

⁴⁸ "Ma Heng" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3826-3829; Ke 1995: 2714-2716.

⁴⁹ "Li Jian" hakkında daha geniş bilgi için bk. Ke 1995: 3393; Du 2023: 116.

⁵⁰ "Guo Shoujing" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3845-3852; Ke 1995: 2763-2765.

⁵¹ "Zhao Bingwen" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3555; Ke 1995: 2473.

⁵² "Zhi Yu" hakkında daha geniş bilgi için bk. Du 2023: 118.

⁵³ "Yao Shu" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3711-3716; Ke 1995: 2604-2608.

⁵⁴ "Yang Huan" hakkında daha geniş bilgi için bk. Song Lian 1976: 3621; Ke 1995: 2420.

10 ciltlik bir eser koleksiyonunun olduğu kayıtlıdır (Song 1976: 3694; Ke 1995: 2599). Onun kaleme aldığı “Cangchun Şiirler Koleksiyonu” (Cangchun Shiji/藏春詩集) adlı eserinin günümüze kadar sadece 469 şiiri yer alan toplam altı ciltten oluşan nüshası ulaşılabilmektedir. Onun Taoizm’deki “rüzgâr ve su” ilkesi konu edilen toplam 10 ciltten oluşan “Pingsha Yuchi Jing” (平砂玉尺經) adlı eseri bulunmaktadır (Ge 2008: 20; Yang 2015: 188; Liu-Wang 2024: 647). Yang Lian (楊籛) tarafından hazırlanan “Yuan Hanedanı Şiirler Koleksiyonu” (Quanyuanshi/全元詩) adlı eserde Liu Bingzhong’un toplam 592 şiirine yer verilmiştir (Liu-Wang, 2024: 647). Liu Bingzhong ayrıca yetenekli bir hattattı. Çin’in Hebei eyaletindeki Xingtai şehri Neiqiu (内邱) ilçesi Shentou (神頭) köyünde bulunan “Queshan Shenying Kral Tapınağı”nın girişinde Liu Bingzhong tarafından kaligrafi olarak 12 karakterden oluşan “Hanedan Tarafından Restore Edilen Queshan Shenying Kral Tapınağı Anıtı” (Guochao Chongxiu Queshan Shenying Wangmiao Zhi Bei 國朝重修鵲山神應王廟之碑) başlığı yer alan anıt taşı bulunmaktadır (Fan, 1994: 51).

Kubilya Han’ın Zhiyuan devresinin 11. yılı (1274) Liu Bingzhong, Kubilya Kağan ile birlikte Shangdu’ya geldi. Buradaki Nanping (南屏) Dağı⁵⁵ adındaki yerde ağustos ayında hiçbir hastalığı olmadan 59 yaşında öldü. Liu Bingzhong’un ölümünden sonra Kubilya Kağan çok üzülmüştü ve devlet bakanlarına şöyle demişti:

“Liu Bingzhong bana 30 yıldan fazla bir süredir hizmet etti. Her konuda çok ihtiyatlıydı. Zorluklardan ve tehlikeden korkmuyordu. Aklındakileri açık sözlülükle konuşuyordu. O, Yin ve Yang ilmi hakkında çok şey biliyordu. Geleceği tahmin etmek için kehanet kullanımında çok becerikliydi. Bunları sadece ben biliyorum, diğer insanlar bilmiyor.”

Liu Bingzhong daha sonra Hanbalık’a defnedildi ve defin masrafları devlet hazinesinden temin edildi. Zhiyuan devresinin 12. yılı (1275) ona büyük danışman⁵⁶ (Taifu/太傅) ve Zhao Dükü⁵⁷ (Zhaoguoqong/趙國公), ahlaki karakterine göre ise “erdemli ve kararlı” (Wenzhen/文貞) unvanı verildi. İmparator Temür Ölceytü’nün döneminde ona büyük üstat⁵⁸ (Taishi/太師), ahlaki karakterine göre ise “erdemli ve dürüst” (Wenzheng/文正) unvanı lütfedildi. İmparator Ayurbarwada’nın

⁵⁵ Çin’in İç Moğolistan Özerk Bölgesi Zhenglanqi’nin kuzeydoğusunda yer alan Mende (門德) Tapınağı’nın kuzeyinde yer almaktadır. Bk. Qiu Shusen 2002: 570.

⁵⁶ İmparatorun önemli kararları alınmasına yardımcı olmak üzere tesis edilen bir unvandır. Bk. Hucker, 1985: 477.

⁵⁷ Hanedan üyelerinin unvanından sonra gelen bir üst düzey memuriyettir. Bk. Hucker, 1985: 298.

⁵⁸ İmparatorun hocasıdır. Bk. Hucker, 1985: 481.

döneminde ona “Changshan kralı”⁵⁹ (Chanshanwang/常山王) unvanı verildi. Liu Bingzhong'un hiç çocuğu olmadığı için soyağacı kardeşi Liu Bingshu ve onun oğlu Liu Lanzhang (劉蘭璋) üzerinden devam etti (Song, 1976: 3694; Rachewiltz, 1993: 262-264; Ke, 1995: 2599; Baisiguleng, 2012: 6; Yang, 2015: 186).

Sonuç

Yuan Hanedanı döneminde bir devlet adamı ve aynı zamanda bir din adamı olarak Liu Bingzhong, Kubilay Kağan'ın yanında onun siyasi, askeri, mali vb. konularda önemli kararlar almasına yardımcı oldu. Bu bağlamda onun Kubilay Kağan'a sunduğu “on bin sözcüklük layiha” mektubu önem arz etmektedir. Onun sunduğu bu mektup Kubilay'ın “kağan” olarak tahta oturmasından sonra hanedanın kuruluş temellerinin atılmasında ve hanedanın muhtelif sistemlerinin oluşturulmasında bir kılavuzluk rolü oynadı. Liu Bingzhong başta olmak üzere diğer devlet bakanlarının da tavsiye üzerine hanedanın temellerini oluşturan bir dizi icraatlar gerçekleştirildi. Hanedanın kuruluş sürecinde Liu Bingzhong'un en önemli katkılarından biri ise Çin topraklarının Konfüçyüs devlet yönetim anlayışı ve Çin'deki geçmiş hanedanlarda olduğu gibi “Çin yasası” ile idare edilmesiydi. Kubilay Kağan'ın “Çin yasası” nı benimsemesi şüphesiz Moğolların Çin'de başarılı bir şekilde hakimiyet kurabilmesinde önemli bir faktördü. Ancak Kubilay Kağan'ın “Çin yasası” nı benimsemesi onun Çin kültürünü koşulsuz kabul ettiği veya onun Çinli bir imparatora dönüştüğü anlamına gelmez. Sadece kendi hedeflerine ulaşmak için bir araç olarak kullandığını söyleyebiliriz.

Kaynakça

BAİSİGULENG 白斯古楞 (2012), “Liu Bingzhong ve Yuan Hanedanı'nın Başkenti Shangdu/刘秉忠与元上都”, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi/硕士学位论文, İç Moğolistan Normal Üniversitesi/内蒙古师范大学.

DENG, Gang 邓刚 (2015), “Yuan Hanedanı'nın Başkenti Dadu'nun Tasarımcısı Liu Bingzhong'un Tasarım Konseptleri ve Başarıları/元大都建造者刘秉忠的设计理念与成果”, *Lantai Dünyası/兰台世界*, s. 130-131.

DU, Gaijun 杜改俊 (2023), “Orta Ovalı Bilginlerin Yuan Shizu'nun sarayında Devlet Memuru Olma Süreçleri ve Sebepleri Hakkında Araştırma/中原文士入元世祖潜邸为幕僚的途径及主因考论”, *Çin Kültür Araştırmaları 中国文化研究*, s. 111-123.

⁵⁹ Changshan'ın diğer adı Hengshan (恒山)'dır. Çin'in Hebei eyaletinin Shijiazhuang (石家莊) şehir ile Xingtai şehri arasındaki bölgeleri kapsamaktadır. Bk. Qiu, 2002: 741; 649.

FAN, Yuqi 范玉琪 (1994), "Yuan Hanedanı Ünlü Devlet Bakanı Liu Bingzhong'un Yazdığı 'Hanedanlık Tarafından Restore Edilen Queshan Shenyang Kral Tapınağı Anıtı' Üzerine Bir İnceleme/元代名臣刘秉忠书丹'国朝重修鹊山神应庙之碑'考释", *Kültürel Kalıntılar İlkbahar ve Sonbahar/文物春秋*, Sayı. 4/4 期, s. 51-56.

FU, Rui 付蕊 (2023), "Liu Bingzhong'un 'On Bin Sözcüklük Layihası' ve Etkisi/刘秉忠的'万言书'及其影响", *Kültür Dergisi/文化学刊*, Sayı. 8/8 期, s. 222-225.

GE, Renkao 葛仁考 (2008), "Geçmiş Değerlendirip Günümüze Katkı Sağlayan Stratejiler: Liu Bingzhong'un On Bin Sözcüklük Layihası Üzerine Bir Araştırma/酌古宜今之策: 刘秉忠万言书初论", *Xingtai Enstitüsü Dergisi/邢台学院学报*, Cilt XXIII, Sayı. 3/3 期, s. 13-15.

HONGDONG, Kim (2015), "Was 'da Yuan' a Chinese Dynasty?", *Journal of Song-Yuan Studies*, Vol XXXV, s. 297-305.

HUCKER, Charles O. (1985), *A Dictionary of Official Titles in Imperial China*, Southern Materials Center, INC., Taipei.

KALKIR, Nurcan (2018), "Konfüçyüs'ün Yönetim Anlayışı Üzerine Bir Analiz", *Current Research in Social Sciences*, s. 97-107.

KE, Shaomin/柯劭忞 (1995), *Yeni Yuan Yıllığı/新元史*, Jilin Halk Yayınevi/吉林人民出版社, Changchun/长春.

Lİ, Zhi 理智 (1995), "Yuan Hanedanı Yasa ve Düzenlemelerin Atası-Liu Bingzhong/元代典章制度之父-刘秉忠", *Tarih Boyunca Halkı İdare Etmenin Kapsamlı Örnekleri/史治通鉴*, s. 41-44.

LİU, Shiming 刘世明-WANG, Sumei 王素美 (2024), "Liu Bingzhong'un Üç Dinin Bütünleşmesi Konusundaki Düşüncesi ve Siyasi Uygulaması Üzerine/论刘秉忠的三教融通思想及其治政实践", *Song Hanedanı Tarihi Araştırmaları Serisi/宋史研究论丛*, Sayı. 1/ 1 期, s. 646-666.

MA, Shaozheng 马少铮 (2023), "Yuan Hanedanı Ünlü Devlet Bakanı Liu Bingzhong'un 'Rahat ve Keyifli' Şiir Stili Hakkında Analiz/元代名臣刘秉忠'萧散闲淡'诗风分析", *Çin Hikayesi/中国故事*, Sayı. 6/6 期, s. 36-39.

POLO, Marco (2019). *Dünyanın Hikâye Edilişi*, (çev. Işık Ergüden, Z. Zühre İlkelen), Ötüken Neşriyatı A.Ş., İstanbul.

QİU, Shusen/邱树森 (2002), *Yuan Yıllığı Sözlüğü/元史辞典*, Shandong Eğitim Yayınevi/山东教育出版社, Shandong/山东.

RACHEWİLTZ, Igor de. (1993), *In the Service of the Khan: Eminent Personalities of the Early Mongol-Yüan Period*, (ed. Igor de Rachewiltz, Hok-lam Chan, Hsiao Ch'i-ch'ing, Peter W. Geier, May Wang), Harrassowitz Verlag, Weesbaden.

ROSSABİ, Morris (2015). *Kubilay Han: Yaşamı ve Dönemi*, (çev. Özgür Özol), Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul.

- SONG, Lian/宋濂 (1976), *Yuan Yullığı/元史*, Zhonghua Kitabevi/中華書局, Beijing 北京.
- SU, Tianjue/蘇天爵 (1936), *Yuan Hanedanı İdarecilerinin Biyografileri/元朝名臣事略*, Ticari Basımevi/商務印書館, Shanghai 上海.
- SUN, Chengze/孫承澤 (1974), *Yuan Hanedanı Şahuslarının Biyografileri/元朝人物略*, Wenhai Yayımevi/文海出版社, Taipei 臺北.
- WEİ, Chen 魏琛 (2008), "Liu Bingzhong ve Hayatı/刘秉忠其人其事", *Tarihe Bakış/历史回眸*, s. 39-41.
- YANG, Cengwen 杨曾文 (2015), "Yuan Hanedanı'nın Kuruluşunun Başlangıcında Büyük Katkıları Bulunan Devlet Bakanı ve Keşiş Zi Cong-Liu Bingzhong/元初功臣僧子聰-刘秉忠", *Budist Araştırmaları/佛学研究*, Sayı. 24/24期, s. 182-191.
- YU, Lunian/俞鹿年 (1992), *Çin Bürokrasisinin Büyük Sözlüğü/国官制大辞典*, Heilongjiang Halk Yayımevi/黑龙江人民出版社, Haerbin 哈尔滨.
- ZHAO, Jiankun 赵建坤-CHEN, Hong 陈红 (2005), "Yuan Hanedanı'nın Ünlü Devlet Bakanı Liu Bingzhong/元代名臣刘秉忠", *Dünya Şahsiyetlerinin Arşivleri/档案天地人物*, Sayı. 6/6期, s. 15-16.

Araştırma Makalesi/Research Article

Mao Zedong And Legalism: A Lifelong Defense of a Classical Chinese Philosophy

Mevlan TANRIKUT*

Abstract: The purpose of this study is to investigate a lesser-known facet of Mao Zedong's political ideology-legalism- and examine the effects it had on his leadership. Mao, the founder of the People's Republic of China (PRC), is widely known for his communist ideology and autocratic governance style. However, a lesser-known aspect of his political life is his fervent support for Legalism and his criticism of Confucianism, which has not been sufficiently examined in academic studies. Legalism, one of the four main traditional Chinese philosophies-along with Confucianism, Daoism, and Mohism-has had a profound influence on Chinese governance. By employing a qualitative analysis of historical texts and research articles, this study focuses on Legalist effect on Mao's life from the childhood, his debate surrounding Legalism and Confucianism, and the application of Legalist principles in his political practices. Findings in this paper indicate that Mao was a fanatic defender of Legalism despite he officially embraced communism as the guiding doctrine of the Chinese Communist Party (CCP). His quasi-academic debate over Legalism highlights how research objectivity could be compromised under an autocratic regime. Furthermore, the study reveals Mao's despotic leadership formed by Legalism and Leninist-Stalinist Communism during the Great Leap Forward, showcasing the risks associated with his governance style. This article adds to the existing scholarship by providing a subtle understanding of Mao's ideology, highlighting his engagement with Legalism. It challenges the conventional view of Mao solely as a communist leader, revealing the impact of traditional Chinese philosophy on his governance and modern political practices.

Keywords: *Mao, Legalism, Confucianism, Guo Moruo, Great Leap Forward*

* Dr., Researcher in China Studies, Sheffield Hallam University, UK. E-mail: Mt0825@hallam.shu.ac.uk, ORCID: 0000-0002-7178-8339

Önerilen Atıf: Tanrıkut, M., (2025). Mao Zedong And Legalism: A Lifelong Defense of a Classical Chinese Philosophy, *Doğu Asya Araştırmaları Dergisi*, 8(15), s.38-62.

Mao Zedong ve Yasacılık: Klasik Bir Çin Felsefesinin Ömür Boyu Savunusu

Öz: Bu çalışmanın amacı, Mao Zedong'un siyasi ideolojisinin daha az bilinen bir yönü olan Yasacılığı araştırmak ve bunun liderliği üzerindeki etkilerini incelemektir. Çin Halk Cumhuriyeti'nin (ÇHC) kurucusu Mao, komünist ideolojisi ve otokratik yönetim tarzıyla yaygın olarak bilinmektedir. Ancak siyasi hayatının daha az bilinen bir yönü, akademik çalışmalarda yeterince incelenmemiş olan Yasacılığa olan ateşli desteği ve Konfüçyüsçülüğü eleştirmesidir. Konfüçyüsçülük, Taoizm ve Mohizm ile birlikte dört ana geleneksel Çin felsefesinden biri olan Yasacılık, Çin yönetimi üzerinde derin bir etkiye sahip olmuştur. Bu çalışma, tarihi metinlerin ve araştırma makalelerinin nitel bir analizini kullanarak, Yasacılığın Mao'nun çocukluğundan itibaren yaşamındaki etkisine, Yasacılık ve Konfüçyüsçülük etrafındaki tartışmalara ve Yasacı ilkelerin siyasi ve ekonomik reformlarda uygulanmasına odaklanmaktadır. Bu makaledeki bulgular, Mao'nun Çin Komünist Partisi'nin (ÇKP) rehber doktrini olarak komünizmi resmen benimsemesine rağmen, Yasacılığın fanatik bir savunucusu olduğunu göstermektedir. Yasacılık hakkındaki yarı akademik tartışması, otokratik bir rejim altında araştırma objektifliğinin nasıl tehlikeye atılabileceğini vurgulamaktadır. Dahası, çalışma, Mao'nun Büyük İleri Atılım sırasında Yasacılık ve Leninist-Stalinist yönetim metodu tarafından oluşturulan despot liderliğini ortaya koyarak, yönetim tarzıyla ilişkili riskleri göstermektedir. Bu makale, Mao'nun ideolojisine ilişkin ayrıntılı bir anlayış sunarak ve Yasacılık ile etkileşimini vurgulayarak mevcut literatüre katkıda bulunmaktadır. Mao'nun yalnızca bir komünist lider olduğu yönündeki geleneksel görüşe meydan okuyarak, geleneksel Çin felsefesinin onun yönetimi ve modern siyasi uygulamaları üzerindeki etkisini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Mao, Yasacılık, Konfüçyüsçülük, Guo Moruo, Büyük İleri Atılım*

Introduction

Chinese civilization stands out as the sole civilization that has persisted uninterrupted into the present day, making it one of the most ancient civilization in the world. The extensive history of China has fostered the emergence of a wide array of political theories, a unique lifestyle, and a vibrant socio-political framework. The survival of this civilization can be linked to various factors: its natural geographical defenses, a stable language and writing system, and a centralized political framework. These factors have enabled Chinese political culture to thrive with ongoing enhancements rooted in its fundamental values (Yang, 2021). Much like developments in other regions, Chinese scholars have

also formulated various political ideologies in response to governance challenges. These intellectual movements stemmed from the “Hundred Schools of Thought” during the Warring States and Spring and Autumn eras, which spanned from 770 B.C. to 221 B.C., ultimately leading to the establishment of four primary philosophies: Taoism (Daojiao/道家), Mohism (Mojia/墨家), Confucianism (Rujia/儒家), and Legalism (Fajia/法家).

Mohism promotes governance through a blend of universal love (兼爱) and authoritarian rule, whereas Taoism advocates for ruling the world in accordance with the laws of nature and the philosophical principle of “non-action,” known as *wu wei* (无为). The Confucian approach to administration emphasizes managing society within a balanced hierarchical framework, where the ruler embodies benevolence as a sage and the subjects demonstrate loyalty in return. Conversely, Legalism underscores the significance of a stringent system for rewards and punishments, along with a highly centralized authority (Feng & Aydın, 2009: 77, 101, 137, 214). Mohism was excluded and disbanded early on, while Taoism, despite being one of China's influential philosophies, contributed to the formation of Legalism. Despotic and pragmatic Legalism, along with idealistic Confucianism, remained the most impactful political philosophies throughout Chinese history.

Confucianism emphasizes authority and obedience (Lin, 1936: 106) in the political system of “humane governance” (Renzhen/仁政), highlighting the importance of ruling through virtue, moral integrity, and leading by example instead of relying on force or punishment. For instance, the ruler is anticipated to emulate the legendary wise figures like Yao (尧), Shun (舜), Yu (禹), Jie (桀), and Zhou (周). Confucianism posits that morality serves as the foundation of legitimacy in leadership. Governance ought to prioritize gaining the people's trust and their connection with the ruler, which is accomplished by demonstrating a sincere commitment to the welfare of the populace. In terms of leadership, the ruler should exemplify virtue and implement regulation through rituals, fostering a sense of shame and moral duty among the people instead of instilling fear (Bruce, 1998: 91,94,110). As a leader and exemplar, the ruler should care for the people as a parent cares for their offspring, catering to their needs, educating them, and serving as a model, promoting order, harmony, and mutual benefit (Mencius, 2016: 18). In exchange, ministers and citizens are expected to follow his lead, while princes should offer tribute through regular visits. Acknowledging the importance of law in a fair and just manner, Confucianism advocates for

non-coercive authority and believes that transformation and loyalty come from nurturing and compassionate concern rather than from dominance or utilitarian measures (Mencius, 2016: 22-25).

The ruler and citizens are central to this philosophy, and maintaining harmonious relations between them is crucial for a flourishing and cultured society. The ruler, regarded as the son of heaven and a societal role model, plays a pivotal role in the political framework and governance. With these attributes in mind, Confucian political ideology concludes with “rule by men,” opposing the Legalist principle of “rule by law” (Tanrikut, 2023b,45-96). The purpose of this sage ruler is to cultivate and safeguard the harmonious society where citizens exist within a structured socio-political hierarchy, possessing established rights and responsibilities according to their social standing.

In contrast to Confucianism, which is grounded in complex rituals, principles, and a hierarchical socio-political order, Legalism is characterized by its effectiveness and simplicity. For instance, Legalist law 法, developed by Lord Shang or Shang Yang (商鞅, 390-338 B.C), is brutal and strict, imposing heavy penalties for minor offenses, primarily targeting common people and soldiers. Meanwhile, the Legalist art 术 contributed by Shen Buhai (申不害, 400 -337 B.C), advises rulers to be crafty, mysterious, and skeptical, primarily applying to government officials. The concept of power 势 is invented by Shen Dao (慎到, 390-315 B.C), and it is viewed as the most reliable weapon in a ruler's hands and guarantee for implementation of Law and art. It provides rulers with pragmatic and ethics-free governance techniques. It is brutal, pragmatist, and sees state-citizens relations as zero-sum game, famous for its saying of “*When people are weak, the state would be strong; when the people are strong, the state would be weak* (民强国弱, 民弱国强)” (Shang, 2017: 144). Thus, Legalism advocates for the weakening of the people while empowering the state through its laws, the art of management, and the strategic power of the state, acquired through various means (Sun, 2011).

Legalism does not recognize any obligations of the ruler or the moral legitimacy of authority. Instead, it advocates for a centralized autocratic system, rejecting the notions of benevolence and mercy, as it views human nature as inherently bad. To Legalists, this bad nature must be controlled through harsh laws and severe punishments. They often mock Confucians, considering them naïve, backward, stupid, conservative and unrealistic (Tong, 2015: 560-561). For instance, Han Fei (韩非, 281-233 B.C), the systematizer of Legalist philosophy, criticized Confucians for their unrealistic expectation that rulers should emulate legendary sages like

Yao, Shun, Yu in governing the country. He argued that such virtuous leaders appear only once in a thousand generations. If a ruler abandons power and disregards strict laws, waiting for another Yao or Shun to bring peace, the country will suffer from chaos for a thousand generations and enjoy peace for only one (Hanfeizi, 2010: 605). Legalist philosophers believe that adhering to the old social system and ruling method couldn't solve the problem due to the progress of the society and that is why supporters of Legalism always claims that Legalism represents the progressive insights, as mentions below.

Before Dong Zhongshu (董仲舒, 179-104 B.C), the great Confucian philosopher of the Han Dynasty (汉朝, 202 B.C–220 A.D), established Confucianism as the official state ideology by incorporating elements of both Legalism and Confucianism in 136 B.C., the two schools fiercely competed for dominance. Legalism had been overwhelmingly favored during the Warring States period, a time of intense conflict between rival states, and continued its prominence throughout the Qin dynasty (秦朝, 221-206 B.C). The Qin, one of the warring states, ultimately unified China under its first centralized feudal dynasty by adopting Legalism as its guiding doctrine. Since then, Legalism has always been mentioned as a synonym of Qin style of governance system. After the successful synthesis achieved by Dong, Legalism and Confucianism became two sides of the same coin (Fu, 1996). Although Legalism was favored by rulers and prevailed over Confucianism in several key political debates, such as the *Discourse on Salt and Iron* (盐铁论) (Tanrikut, 2023a), it was not prominently advocated due to its explicit defense of despotism, harsh punishments, and amoral ruling methods.

Interestingly, Legalism has maintained its influence in Chinese politics, often disguised as Confucianism. The significance of Legalism in Chinese statecraft is evident in the comments of many influential figures across different periods, and the autocratic nature of all Chinese dynasties aligning with Legalist teachings. The great poet Su Dongpo (苏东坡, 1037-1101) of the Song dynasty noted, “*Since the Han dynasty, scholars have been ashamed to talk about Shang Yang and Sang Hongyang. The monarchs, however, were all taboo to mention Shang Yang's name on the surface, but they used their theoretical methods secretly*” (Dongpo, Volume 5, n.d.). Similarly, Tan Sitong (谭嗣同, 1865–1898), a modern reformist during the late Qing dynasty, remarked, “*The two thousand years of politics are the politics of the Qin dynasty.*” (Gao, 2022) Mao Zedong (毛泽东, 1893-1976) also observed, “*Rulers of all dynasties implemented the political system of the Qin dynasty*” (Jiang, 2006: 5–6).

Contemporary Chinese political philosopher Liu Zhihua (刘志华, 1949-) emphasized in his significant work, *The History of Chinese Political Thought*, that “*The basic monarchical power-centered political system established by the Qin Dynasty was something that all emperors do not want to abandon.*” Wang Shaobo (王晓波, 1943-2020), a professor at the Department of Philosophy, National Taiwan University, argued that “*Seemingly Confucianist, Reality Legalist*” is the mainstream of Chinese civilization (Wang, n.d.). As Professor Han Dongyu (韩东育, 1962-), Vice President of Northeast Normal University and Dean of History, remarked, “*No school of thought has been utilized for as long as Legalism, nor has any been criticized for an equally long time*” (Han, 2009: 1).

Although this is the case, a significant number of scholars and political leaders interpret Chinese civilization through the lens of Confucian philosophy, making it a conventional method to evaluate China from a Confucian or Communist viewpoint. While Confucianism has played a crucial role in shaping Chinese culture, it does not fully represent the whole of Chinese civilization. Particularly in the realm of governance philosophy, depending exclusively on Confucian teachings has consistently been insufficient. As a pragmatic governance approach valued by Chinese rulers throughout history, whether overtly or subtly, the impact of Legalism must be acknowledged. In this context, it is important to delve into the political thoughts and practice of Mao Zedong, the founder of PRC. Just as Chinese political philosophy has often been analyzed through Confucian principles, Mao’s ideological beliefs have predominantly been examined within the frameworks of communism and Leninist-Stalinist governance. However, a closer look at Mao's life reveals lesser-known aspects of his ideology, especially his role as a passionate advocate of Legalism and a critic of Confucian doctrines.

To this end, this paper seeks to explore how the Legalist approach to governance played a significant role in his political strategy and the resulting implications. Consequently, the subsequent part of this article is organized into four sections. In order to emphasize the contribution of this study, the first section is dedicated to a review of the literature, while the second section analyzes the development of Mao's Legalist political ideology during his formative years. The next section highlights Mao's passionate advocacy for Legalism, his attempts to “*revive the standing*” of Legalism and its prominent figures, as well as his eventual triumph in this mission. The final section investigates the socio-economic disasters that emerged from Mao's implementation of Legalist principles, especially during the Great Leap Forward.

Literature Review

Several studies have been carried out regarding the topics of Mao, Legalism and Mao's the anti-Confucian campaign. A significant study titled "Anti-Confucianism: Mao's Last Campaign," authored by James Gregor and Maria Hsia Chang, centering on Mao's efforts against Confucianism. The analysis mainly delves into the enduring Marxist critique of Confucianism and the Anti-Confucian initiative, which aimed to consolidate and institutionalize political power, restore ideological unity, and enhance economic productivity. The authors noted that Confucianism was perceived as an obstacle to economic progress, with this supposed "weakness" in Confucianists being compared to the Legalists, who advocated for economic effectiveness and resource management (Gregor & Chang, 1979). While the research investigated Mao's anti-Confucian viewpoint, grounded in his interpretation of Confucianism as conservative or reactionary, it did not cover Mao's inclination towards Legalism. A similar theme and viewpoint are presented in "And Mao Makes Five: Mao Tsetung's Last Great Battle," a book that compiles several articles curated by Raymond Lotta. The text argues that Mao condemned Confucianism not just for the doctrines of this tradition but also for its exploitation by his political rival Lin Biao (Lotta, 1978).

Another notable work in this context is Fu Zhengyuan's book, titled *China's Legalists: The Earliest Totalitarians and Their Art of Ruling*. Fu endeavored to present Legalist political philosophy and its ramifications on Chinese governance to Western audiences. He sought to underscore the tangible effects of Legalism on institutions and state formation during China's feudal era. Like many Chinese intellectuals, from both imperial and modern times, Fu asserted that Legalism essentially embodies the principles of totalitarianism. He contends that Legalist thought has shaped the political dynamics of the Chinese Communist Party, inclusive of Mao's political behaviors. The author also notes the congruence between the Marxist-Leninist ideology of the CCP and Legalist governance (Fu, 1996). Indeed, nearly identical concepts are explored in his another 1993 study, *Autocratic Tradition and Chinese Politics*. Concerning the connection between Legalism and Mao, this work emphasizes Mao's utilization of law as a mechanism to fulfill his objectives, alongside the enforcement of harsh penalties for minor offenses, as proposed by Legalist thought (Fu, 1993). Nevertheless, in both studies, Mao is merely cited as one of many instances, with his long-standing admiration for Legalism from his youth and his actual efforts to uphold Legalism being overlooked.

Joyce C.H. Liu's work, "Paradoxical Routes of the Sinification of Marxism," analyzes the historical competition between Confucianism and Legalism, offering both praise and critique of the two philosophies throughout various eras. In addition to the sinification of Marxism, which seeks to decolonize Chinese ideological and political frameworks, this study also explores the latest efforts by Chinese scholars to integrate the legacies of Confucius, Mao, and Deng Xiaoping to establish a cohesive political order. When the topic of Confucianism and Legalism arises during the Cultural Revolution, it is approached through the lens of the power conflict between Mao and Lin Biao, rather than examining the issue from the perspective of Mao's ideological preference for Legalism (Liu, 2017).

Regarding the interplay between contemporary China and its ties to classical Chinese political philosophies, *Tradition in Chinese Politics* by Jyrki Kallio stands out. The research investigates the ways in which history and tradition are mobilized to validate the authority of the state in the PRC. It emphasizes how the Party-state reconstructs historical narratives and advocates for traditional learning, especially Confucianism, to fill the "spiritual vacuum" caused by the waning of communist ideology in a capitalist framework. This tactic seeks to bolster legitimacy and cohesion, which are vital for the Party's dominance. It also delves into the Party-state's efforts to re-establish an ideology reminiscent of "political religion." The author additionally notes the criticism of Confucianism for China's perceived stagnation compared to the West in the early 20th century, along with Mao's critique of Confucianism and his acknowledgment of Legalism, which are briefly addressed. However, this study views Confucianism as emblematic of Chinese traditional culture (Kallio, 2011).

In contrast to Kallio, Delia Lin advanced the discussion by exploring the type of tradition that China aims to revive during the Xi Jinping era, framed within the discourse of reviving traditions. In her article "The CCP's Exploitation of Confucianism and Legalism," Lin concentrates on Xi's contemporary strategy of merging Confucianism and Legalism into his governance framework, referred to as "Confucianized Legalism," to differentiate the Chinese governance system from Western political liberalism and to showcase "cultural self-confidence." By elucidating Xi's focus on "governing the country according to law" (依法治国), which aligns with the Legalist principle, and the use of law as a mechanism to reinforce the highly centralized authoritarian regime, this article does not reference Mao; rather, Mao's era is cited in relation to his employment of both schools as instruments (Lin, 2017). While this paper illuminates the

persistence of traditional Chinese political thought, which resonates with my paper's theme, it does not address Mao's preference for Legalism.

A literature review on this topic indicates that there is a scarcity of studies specifically dedicated to Mao's Legalist political philosophy and its influence on his leadership style. Although a few studies touch on his defense of Legalism, the underlying motivations for this defense are linked to the political conflicts with his adversaries and the political climate of Mao's time. Some other works merely draw parallels between Legalist doctrines and Mao's practices, while certain papers briefly mention the subject as part of their overarching arguments. Regarding the relationship between Mao and Legalism, Fu Zhengyuan categorizes Mao as a Legalist ruler, while the rest of the studies either do not focus on this topic in a detailed manner or explain Mao's pro-Legalist stance as a reaction against his pro-Confucian political opponents. Concluding Mao's ideology solely as Legalism could be problematic due to the communist ideological environment in which he lived and his embrace of Marxism. However, neglecting the influence of traditional Chinese political thought, particularly Legalism, on his ideology and political practice fails to uncover his complex ideology. Accepting Mao's ideology only as Marxism would be as misleading as regarding China solely as Communism. Therefore, besides filling the gap in existing studies, shedding light on the Legalist aspect of Mao contributes to understanding Mao in a more comprehensive way.

Mao and Legalism

As the foremost leader of the CCP, Mao had a significant impact on the ideology and governance methods of the party. He drew inspiration from Western-originated Communism as well as traditional Chinese philosophies, including Taoism, Mohism, Confucianism, and Legalism. Studies of his life indicate that he conducted extensive research on these traditions. By integrating foreign communism with indigenous philosophies, Mao established a completely new ideology known as "Communism with Chinese Characteristics" or "Socialism with Chinese Characteristics" (Xu, 2013). In his early years and rulership as of 1949, Mao was renowned for his autocratic reign, his unwavering endorsement of legalism, and his recognition of Legalist politicians. At the same time, he was also widely recognized for his prejudice and discrimination against Confucianism. One of the rare Chinese rulers who has publicly lauded Legalism and opposed Confucianism was him. What's significant to note in this regard is that he even informed foreign leaders of his preference for

the Legalist ruler of Qin Shihuang (秦始皇, 259–210 B.C.) (Party History and Literature Research Institute of the CPC Central Committee, 2013).

The *Mao Zedong Chronicle* series, authored by the Document Research Office of the Central Committee of the Communist Party of China, reveals that Mao was interested in Legalist writings, thoughts, and figures long before the establishment of the CCP. During his youth, he developed a strong emotional and ideological connection to these works. Just before the 1911 Revolution, at the age of 17, Mao cultivated a keen interest in Chinese history, admiring the accomplishments of notable figures such as Yao, Shun, Qin Shihuang (259-210 B.C), and Emperor Han Wudi (汉武帝, 156-87 B.C). While attending school, he wrote several essays focused on national revival, which resonated widely among his classmates. At this time, he greatly admired Liang Qichao and supported his proposals for legal reform, stating to his classmate Su San, “*We should prioritize enriching the country and strengthening the army*” (Literature Research Office of the CPC Central Committee, 2013a: 9), which is the motto of the Legalist school and Legalist Qin dynasty. During this period, according to Professor Yu Zhong, Mao was already drawn to and influenced by Legalist leaders. The only Chinese emperor to openly support legalism as a political theory, Qin Shihuang, was reportedly adored by Mao (Yu, 2018: 248). While attending Hunan Provincial No. 1 High School in 1912, he produced an article titled “*Establish Credibility by Rewarding People for Moving a Log*” that addressed Shang Yang's well-known reformation tale. He wrote in his article how much he respected Shang Yang and other legalists. He praised Shang Yang as a “*great statesman*” and praised his reformation of the system of rewards and punishments in the fields of agriculture and warfare based on a set standard (Literature Research Office of the CPC Central Committee, 2013a: 12).

The 1920s marked a time when China was experiencing major reforms and movements in both political and ideological domains. The prominent intellectuals of this era such as Chen Duxiu (陈独秀, 1879-1942), Hu Shi (胡适, 1891-1962), Cai Yuanpei (蔡元培, 1868-1940) etc were leaders of groups exploring the future of China. A shared belief among them was that Confucianism was primarily responsible for stagnation and served as a barrier to the advancement of democracy and science, which are fundamental to the contemporary world (Feigon,1983:115). Consequently, they viewed the Western democratic system and China's Legalism as possible solutions. This group of thinkers disseminated their ideas through the *New Youth* magazine, with Chen, the editor who later became the founder of CCP, being one of the most influential minds. Mao often took notes on his reflections on texts while perusing books and

newspapers. In 1919, he expressed his agreement with Chen after reading his article that criticized Confucian thought. Mao wrote about him “Long live,” to signify that Chen was a luminary in the realm of ideas (Chen, 1996:208–210).

Chen and fellow contributors to the *New Youth* magazine initiated the New Culture Movement (1910s–1920s), a forward-thinking sociopolitical and intellectual initiative in China designed to modernize Chinese culture by dismissing conventional Confucian principles. Rather, it championed individual liberty, democracy, and principles of equality (Kuo, 2017). The New Culture referred to the combination of Western culture with Legalism that was revived and reinterpreted by the Chinese scholars of the time (Qin, 2015: 264). Emphasizing a progressive outlook, the movement aimed to supplant Confucianism with a fresh cultural paradigm grounded in modern values. In contrast to traditional Confucianism, Legalism was viewed as an advanced traditional ideology that could rescue China during chaotic times (Chang, 1935). In 1940, Mao wrote an essay titled “On New Democracy.” He stated that Chinese people must transform China, which is ruled by the Old Culture, the Confucian culture, into such a China which is ruled by the New Culture. In his essay he advocates overthrowing the old one and establishing the new, suggested the battle between the cultures is a battle of life and death (Mao, 1967: 665).

In contrast to his admiration for Legalism, Mao holds a dismissive and prejudiced view of Confucianism. In 1917, he took notes on his thoughts while studying the works of German neo-Kantian philosopher and educator Friedrich Paulsen. He challenged Confucian philosophy in his comments, perceiving it as an unrealistic concept of wise individuals governing the state (Literature Research Office of the CPC Central Committee, 2013a: 29). In 1953, he said Confucius is undemocratic and lacking the spirit of self-criticism. He added Confucius ideas have the air of evil hegemonism and the flavor of Fascism (Literature Research Office of the CPC Central Committee, 1996: 113).

During war period between 1940s to 1950s, Mao was primarily engaged in political power struggles against Japan and the Nationalist Party. His focus was on propagating the communist revolution throughout the country to reduce Jiang Kai-shek's influence and to achieve both domestic power consolidation and ideological harmony. While he did not write or discuss extensively on Legalism during this period, his path to becoming the dominant leader of the communist regime and his efforts in territorial and ideological unification were

consistent with Legalist principles. As suggested by Legalist statecraft, Mao consolidated all authority in his hands by eliminating his political opponents through various revolutions and ideological movements. One of Mao's significant accomplishments in establishing himself as an unquestioned leader was the Sinicization of Marxism. While he initiated the Sinification of Marxism with the goal of decolonizing the doctrine and tailoring it to China's unique context, the process ironically led to internal power struggles and transformed Sinified Marxism into a tool for internal colonialism. By framing his policies and actions as crucial for the advancement of socialism in China, he solidified his power and centralized control (Liu, 2017).

It is noteworthy in this context that communism as a foreign ideology lost its significance long before the establishment of the PRC and Mao's thought, a combination of Chinese despotism and Soviet radicalism, had already begun to be the main leading ideology. For instance, in February 1942, when Mao initiated the Rectification, the movement involved study groups focusing on 22 designated documents, most of which were authored by Mao, although some works by Lenin and Stalin were included. Control over the press tightened, halting the publication of works by Marx, Engels, Lenin, and Stalin, leaving Mao's writings as the primary material (He, 2005). In other words, this movement aimed to establish Mao's Thought as the dominant ideology, resembling the ideological exclusivity of the Legalist Qin state. In the interim, Mao employed a mix of opportunism, deceit, and manipulation within the party to position himself as the ultimate leader. To advance either his personal agenda or that of the Party, he was notorious for intimidating and even eliminating party members and others. Mao's tactical decisions throughout the Long March, such as instructing Xiang to take a perilous path and withholding critical information from him, can be interpreted as acts of betrayal. These decisions were made with the goal of weakening his adversaries and solidifying his control over the military strategy (Benton & Tsang, 2006).

MAO'S LEGALISM OBSESSION VS HISTORICAL RESEARCH

Since the establishment of the PRC in 1949, Mao became an enthusiastic advocate of Legalism, actively working to rehabilitate and whitewash Legalist politicians. Notably, he took it upon himself to exonerate historical Legalist figures, previously deemed immoral in Chinese history, and to revise their historical portrayals. The years between 1958 and 1975 marked a period during which Mao openly praised Legalism and demonstrated his strong preference for Legalist

figures. During this time, he frequently revisited the historical debate between Confucianism and Legalism, studied Legalist texts in depth, and increasingly articulated his Legalist views (Yu, 2017: 10).

Mao Zedong is well-known for his admiration of the Legalist emperor Qin Shihuang and his famous statement “Marx + Qin Shihuang,” made during the Great Leap Forward (1958-1961), one of the nationwide campaigns initiated by Mao. When the 8th National Congress of the CCP convened for the second time on May 8, 1958, Mao commented historian Fan Wenlan for his paper, “Historical Research Must Value Today and Despise the Past” (Xu, 2009). During the meeting, Mao stood up and remarked:

Comrade Fan Wenlan wrote an article recently, and I was very pleased to read it. This article used numerous examples to demonstrate the historical tradition of honouring the present and dismissing the past. The article referenced Sima Qian, Sima Guang, but unfortunately, it did not mention Qin Shihuang, who was a strong proponent of 'valuing today and despising the past.

Mao also noted that Qin Shihuang was an expert in this regard. Later, on August 19, 1958, during the first meeting of the directors of the cooperation district held by the Political Bureau of the Central Committee of the Communist Party of China in Bei Daihe, Mao stated that, in order to achieve the goal of producing 80 to 90 million tons of steel by 1962, the party must combine Marxism with the leadership style of Qin Shihuang. In contrast to Confucianism, which taught rule by man, Mao stated that Han Feizi preached rule by law and added “*All of CCP decisions are legally binding, and any gathering we call is legally binding as well*” (Xu, 2009).

Mao’s reverence for Legalist rulers and figures continued throughout his life. At the first Zhengzhou Conference in November 1958, he offered high praise for King Zhou of Yin (殷紂王, ?-1046 B.C), a historical figure often regarded as a tyrant, emphasizing his expertise in both literary and military matters. Mao also voiced concern over the unfavorable historical judgments of Qin Shihuang and Cao Cao (曹操 155-220), a Legalist politician from the Three Kingdoms period (222-280), both of whom he greatly admired. He argued that it was incorrect to cast them in a negative light (Wang, 2004: 10). Throughout 1958, Mao consistently defended Cao Cao, portraying him as a remarkable leader and a hero who emerged during a time of chaos, representing justice. In February 1959, Uyghur historian Jian Bozan¹ (翦伯赞, 1898-1968) published an article titled “The

¹ Jian Bozan (1898–1968), was a prominent Uyghur Marxist historian from Taoyuan, Hunan, China. He was a pioneer in applying Marxist methods to reinterpret Chinese history, alongside Fan Wenlan. An advocate of Marxist historiography, Jian co-founded China’s modern historical materialist school. He served as Vice

Need to Restore Cao Cao's Reputation," in which he argued that Cao Cao was not only a prominent statesman, strategist, and poet of the Three Kingdoms era, but also one of the most remarkable figures in China's feudal ruling class. Jian contended that it was unjust to label such an exceptional leader as a traitor for so long and called for the removal of this false accusation. After reading Jian's article, Mao Zedong expanded on these ideas, stating that the proletariat must also discuss the importance of dictatorship (Xing & Xia, 2016).

As mentioned above, Mao greatly admired the Legalist emperor Qin Shihuang, openly praising his leadership while downplaying Confucius. During a meeting with a Malian delegation on June 24, 1964, Mao asserted Qin Shihuang's superiority over Confucius, emphasizing his role in unifying China, standardizing writing, and establishing enduring systems like weights and measures. Mao also noted that modern historians have increasingly recognized Qin Shihuang's contributions. Again, in September 1973, during a meeting with Egyptian Vice President Shafee, Mao emphasized Qin Shihuang's historical significance, noting that China was once called "Chin" (Qin). Identifying with the emperor, Mao remarked, "I am also Qin Shihuang. Lin Biao² called me Qin Shihuang." He acknowledged the divided opinions on this emperor but praised his role in unifying China, standardizing writing, building roads, and centralizing government. Mao highlighted Qin's abolition of hereditary systems, replacing them with centrally appointed officials rotated regularly (Literature Research Office of the CPC Central Committee, 2013b: 500; Xiao, 2010).

To affirm Legalism and critique Confucianism, Mao imposed his preferences for Legalist figures and his will to revive their reputation on

President and History Department Chair at Peijing University from 1952 to 1968. Jian was the editor-in-chief of "Outline of Chinese History" and the author of "A Textbook of Chinese Historical Philosophy", "Collection of Essays on Chinese History", "Outline of Chinese History", "Collection of Essays on Historical Issues", "Pre-Qin History", "History of Qin and Han Dynasties", etc. During the Cultural Revolution, he was persecuted as a "reactionary academic" and tragically died by suicide in 1968. In 1978, he was posthumously rehabilitated.

² Lin Biao (1907-1971) was a prominent Chinese politician and military leader who played a key role in the Communist victory during the Chinese Civil War, particularly in Northeast China from 1946 to 1949. As a general, he led decisive campaigns that secured the Communist takeover of Beijing and the coastal provinces in Southeast China. Following the war, Lin was appointed Vice Premier and later became the longest-serving Minister of National Defense, gaining influence in Chinese politics. He played a crucial role in promoting Mao Zedong's cult of personality during the 1960s and was named Mao's designated successor in 1966. Lin died in 1971 when his plane crashed in Mongolia, officially linked to a failed coup against Mao. Some speculate he fled due to fears of purging. Posthumously, he was condemned as a traitor and blamed for the Cultural Revolution's excesses alongside Mao's wife, Jiang Qing.

the Chinese academic landscape as well. This agenda was evident in his debates with historians such as Guo Moruo (1892–1978), who was a leading historian and archaeologist and served as the first President of the Chinese Academy of Sciences. Guo was known for his comprehensive approach to historical research and significant contributions, including his detailed work *Criticism on Han Feizi* (韩非子的批判) and the influential research volume *Ten Criticisms* (十批判书). These works positioned Han Fei as the main proponent of Legalism, portraying Qin Shihuang as a ruthless dictator who executed Han Fei's doctrines, including suppressing free thought by burning Confucian texts and burying scholars alive. Guo argued that these actions aimed to stifle intellectual freedom, a stark contrast to the flourishing of independent thought during the Spring and Autumn Period (Guo, 1996; Wang, 2001: 129–131).

Guo Moruo was also critical of Qin Shihuang's supposed accomplishments, asserting that unification of the warring states was due more to historical luck than Qin's personal strategy. The standardization of weights, measures, and road networks, he argued, reflected broader societal needs rather than innovative leadership by Qin. Guo contested that Qin Shihuang did not build the Great Wall but only connected already existing sections from the Warring States period. He also credited the military successes to the skilled generals of the Qin, particularly Wang Jian (王翳) and Wang Gui (王贲), rather than attributing them solely to Qin Shihuang (Guo, 1982: 447–452).

Guo's critiques were rooted in meticulous research into ancient social history and pre-Qin scholarship, positioning them as more than mere rhetoric. Yet, Mao remained unmoved by Guo's findings, dismissing not only Guo's interpretations but those of historians like Sima Qian as well. Mao asserted that these assessments of Qin Shihuang were misguided and maintained his admiration for the Legalist emperor. This stance was highlighted during the 2nd Session of the 8th National Congress of the CCP in 1958 when Mao addressed Vice President Lin Biao's comments on Qin Shihuang. Mao championed the idea of "honouring the present while dismissing the past," claiming Qin Shihuang epitomized this ideology. When Lin cited Qin's infamous book-burning and executions, Mao retorted, "Who is Qin Shihuang? He only buried 460 Confucians, while we buried 46,000 of them" (Mao, 1958).

In October 1968, Mao directly criticized Guo's *Ten Criticisms* as promoting Confucian ideals and opposing Legalism. This sentiment was echoed in Mao's conversation with Henry Kissinger in 1972, when he noted Guo's admiration for Confucianism (State, 2008: 395). Under Mao's

pressure, Guo acknowledged his previous “misjudgments” and suggested discarding his earlier work. This reversal, which included praising Qin Shihuang as a progressive ruler, left Guo and his scholarship in an awkward position (Wang, 2001, p. 129). In his play *Cai Wenji*, Guo even depicted Cao Cao, a traditionally vilian Legalist figure, as a heroic character. Chen Geng (陈赓, 1903–1961), a general in the PLA, ironically remarked that Cao Cao might now join the CCP, with Guo as his reference (P. Wang, 2018: 271; Lei, 2010).

Guo’s shift from criticizing to endorsing Legalism and aligning with Mao’s views was profound. However, this loyalty did not shield him during Mao’s “Criticize Lin, Criticize Confucius” campaign. Mao found himself Lin Biao’s accusation of employing Qin Shihuang’s draconian methods under the guise of Marxism-Leninism, with calls to “eliminate the contemporary Qin Shihuang” (Lotta, 1978: 18; Wang, 1974). In July 1973, Mao unexpectedly referenced Guo during a discussion Wang Hongwen (王洪文, 1945-1992) and Zhang Chunqiao (张春桥, 1917-2005), criticizing Guo’s humanistic stance in the *Ten Criticisms* as aligning with Confucian and Kuomintang ideologies and Lin Biao’s beliefs. Mao even wrote a poem, “To Guo the Senior After Reading ‘On Feudal System,’ Written in Qilü Style,” showcasing his continued scrutiny of Guo’s ideological shifts (P. Wang, 2018: 271):

*“My friend, please stop criticizing Qin Shi huang;
His actions of burning books and burying the Confucians should be re-
evaluated.
The founding emperor is long gone, but the achievements of Qin remain,
And notwithstanding its high renown, the learning of Confucius is in fact
worthless chaff.
All later generations followed the political-legal system of Qin,
And your book Ten Critiques is not a good treatise.
Please carefully reread the Tang thinker [Liu Zongyuan]’s “On Feudal
System,”
And don’t retreat from Liu to the King Wen of Zhou.”*

By openly criticizing Guo, he also ideologically attacked Lin Biao, and articulated his unequivocal stance on Legalism and discriminatory view against Confucianism.

Mao Zedong’s defense of Legalism spurred an unprecedented focus on Shang Yang and Han Fei, central figures in Legalist thought. Individuals from intellectuals and party cadres to factory workers and peasants were encouraged to embrace Shang Yang’s principles while denouncing Confucianism (Pines & Defoort, 2016: 60). Mao viewed

Confucianism as an obstacle to communism and a threat to his authority, prompting widespread campaigns against Confucian ideals. In June 1975, the pamphlet *Comprehensive Liquidation of Confucius' Educational Thoughts* was distributed nationwide, initially in Han Chinese and later in non-Han languages. Its popularity persisted even after the fall of the Gang of Four. However, its critique of Confucianism lacked rigorous analysis, relying on distorted interpretations, unfounded conclusions, and flawed reasoning, which undermined its scholarly value (Zhang & Li, 1979: 1).

Mao's immense influence permeated academia, reshaping it to align with political objectives. Instead of fostering independent inquiry, scholars were pressured to validate Mao's ideological views. This politicization echoed historical patterns of centralized power in Chinese dynasties, further entrenched under Communist rule. Academic disciplines, including literature, history, and science, were co-opted to serve the state's agenda, stifling creativity and intellectual freedom. For instance, during the Great Leap Forward, scientists fabricated "scientific" support for unrealistic agricultural goals, illustrating the extent of ideological manipulation.

To consolidate his ideology, Mao directed officials and the public to study Legalist texts. Between August 1973 and July 1974, he oversaw the annotation and publication of 26 Legalist classics, including *The Book of Lord Shang* and *Han Feizi*, aiming to affirm Qin Shihuang's historical achievements (Liu, 2009)³. Reflecting on this period, historian Qin Hui noted, "Under Mao's call, even I read *Han Feizi*. Its core idea, much like Stalin's view on *The Prince*, suggests it is greater to be feared than loved, a principle that resonated with Mao's political logic" (Qin, 2014). Mao's campaigns turned academia into a political tool, prioritizing ideological control over genuine scholarship and critical thought.

The Ramifications of Mao's Legalist Stance

Mao's authoritarian approach stemmed from Legalist ideology, and the practices of Leninism and Stalinism had a profound influence on China's socio-economic landscape. While engaging in discussions about Legalism and its figures, he simultaneously implemented Legalist autocracy. As an unquestionable leader, Mao directed China toward relentless economic and political initiatives. Just as Guo Moruo submitted to Mao despite recognizing the authoritarian nature of Legalist

³ For the full list of Legalist works published under Mao's directive, see Liu, X. (2009). 毛泽东“文革”期间嘱影大字本”古籍的回忆 [Mao's recollections of annotated ancient books during the Cultural Revolution]. *当代中国史研究* (Contemporary Chinese History Studies).

governance, Chinese scientists and intellectuals failed to alert Mao to the negative impacts of his initiatives. The campaigns during the Great Leap Forward exemplify this situation.

In 1955, to rapidly boost agricultural production, Mao Zedong launched the “Four Pests” campaign aimed at eradicating rats, mosquitoes, bedbugs, and sparrows. Sparrows were considered particularly harmful to agriculture, as they were believed to consume large quantities of grain, depriving humans of vital nourishment. By January 1956, the campaign had officially commenced, leading to large-scale efforts across the country to kill sparrows, with reports of tens of thousands being eliminated within days. Although some Chinese scientists understood that killing sparrows would be detrimental to agriculture, they were unable to sufficiently oppose Mao's decision, and their warnings were largely ignored. On January 18, 1957, the *Beijing Daily* published an article by Zhou Jianren, a biologist and vice minister of the Ministry of Education, arguing that sparrows were harmful birds and should be exterminated without hesitation. Zhou criticized old societal beliefs that humans should passively accept nature rather than actively transform it. He also dismissed the “equilibrium theory,” which emphasizes the balance of nature, claiming it hinders efforts to reshape the environment (Lei Yi, 2009). His views aligned with Mao's campaign and the perceived progressive spirit of Legalism, which Mao frequently referenced. The results, however, demonstrated that the campaign was unscientific and harmful. It led to a reduction in the planting area, ecological disruption, and widespread demoralization and fatigue. These factors contributed to the decline in harvests in 1958 and 1959, the further decline in 1960, and the onset of the ensuing famine (Harrell, 2021).

During the Great Leap Forward, a tragicomic situation unfolded. In November 1957, at a gathering of Communist and Workers' Parties in Moscow, Mao set the ambitious goal of surpassing Great Britain in industrial output within 15 years. To this end, he launched the Great Leap Forward campaign, which lasted until 1962. Under this initiative, scientists and intellectuals were unable to alert Mao or the CCP about its flawed direction due to the oppressive atmosphere and political purges. Instead, scientists promoted unrealistic goals and harmful practices, while citizens struggled to navigate a false, ostentatious reality. A notable example was the exaggeration in agriculture. Urban officials imposed unrealistic quotas and encouraged harmful practices like multiple harvests and excessive fertilization (Chang, 2003: 225). Driven by competition and loyalty to Mao's vision, communes inflated grain production figures, with local leaders falsifying reports or risking

punishment. Fear of being labeled a “rightist” further motivated this behavior. Mao himself was misled by inflated crop yield reports during his inspections, reinforcing the illusion of success (Li, 1994: 278).

Propaganda also flourished to align with Mao's vision. In October, Xinhua News Agency reported that the Weixing Commune in Luo Cheng County achieved an annual yield of over 136,000 jin of dry grain per mu (78,000 kg per 0.066 hectare, or about 666.67 m²), while the Dongfeng People's Commune was said to have produced more than 37,000 jin of corn per mu (18,500 kg per 0.066 hectare) through dense planting methods (Yue, 2022). The New China News Agency also featured stories and photographs of fields allegedly so dense that they could support the weight of children, and of oversized produce, such as a 132-pound pumpkin and a giant radish paraded through the commune on trucks or palanquins (Chang, 2003: 225–226). The *People's Daily* even debated how to manage China's supposed surplus, resulting in increased grain exports, the replacement of food crops with cash crops like cotton or tea, and raising the tax rate on communes from 20% to 28%. This occurred despite a 30% decline in overall grain production between 1958 and 1960 (Becker, 1996, pp. 79, 81). Eventually, it became clear that all these figures were fabricated, and there was no such success in food production. Due to taxation based on false reports and widespread grain shortages, the Great Famine ensued, leading to the deaths of an estimated 23 to 40 million people (Smil, 1999).

In this disaster, scientists and intellectuals failed to intervene. While aware of the political risks, scholars conformed rather than spoke out. Some, like renowned physicist Qian Xuesen, supported unrealistic goals, claiming, “10,000 jin per mu is not a problem.” This lack of dissent emboldened Mao and the CCP. When Mao's secretary questioned the feasibility of 10,000 catties per mu, Mao referenced Qian's article, stating that solar energy could make such yields possible (Qin, Du, Wang etc., n.d.).

Conclusions

Legalism, characterized by its pragmatic and ethic-free approach, contrasts with Confucianism, which is grounded in morality and idealism. While Confucianism promotes a benevolent ruler modeled after legendary figures and emphasizes adherence to traditional values and structures, Legalism advocates for a ruler who is realistic, adept at using reward and punishment, and open to reform. Due to its association with authoritarian rule and harsh punishments, Legalism has often been

criticized. Nevertheless, it was the state doctrine of the Qin dynasty. Although Legalism's strict laws and inhumane methods, coupled with the Qin dynasty's cruelty, led to its condemnation by rulers, philosophers, and the general populace throughout Chinese history, many significant figures such as Qin Shihuang, Cao Cao, and Mao Zedong were influenced by Legalist thought. The fusion of Legalism and Confucianism by Dong Zhongshu further obscured Legalism's presence in Chinese governance, but this synthesis allowed it to persist under the guise of Confucianism.

Throughout Chinese history, Legalism continued to influence many statesmen. This study examines the intricate relationship between Mao's political ideology and Legalism, highlighting an often-overlooked aspect of his governance. Mao's application of Legalism was not a simple replication of ancient practices, but rather a complex adaptation aligned with his vision of a modern socialist state. His strong Legalist stance significantly impacted Chinese academia and the economy, as evidenced by his relentless reforms. Prestigious historians like Guo Moruo were pressured to distort historical facts, and scientists were unable to voice concerns about the unrealistic goals of the Great Leap Forward and its disastrous consequences. This also demonstrates the difficulties of being scientifically objective and conducting scientific work for the benefit of society in a dictatorial political atmosphere.

Importantly, this paper does not disregard the impact of communist ideology on Mao's decision-making process. Rather, it aims to reveal the duality present in Mao's ideological structure, showcasing the intricacies of his governance, where the inflexible principles of Legalism existed alongside the fervent passion of communism. It is also significant that, since Xi Jinping took office, he has prioritized the revival of Chinese traditions and introduced the concept of "governing the state according to law" (依法治国). While China openly dismisses the Western political framework and its values, it is crucial to inquire about which tradition and legal system China aspires to revive and how they would relate to socialism with Chinese characteristics. As analyzed by Delia Lin, future academic studies should concentrate more on Legalism and its significance for modern Chinese governance.

Bibliography

BECKER, J. (1996). *Hungry Ghosts: Mao's Secret Famine*. Free Press.

- BENTON, G., & Tsang, S. (2006). The Portrayal of Opportunism, Betrayal, and Manipulation in Mao's Rise to Power. *The China Journal*, 55, 95. <https://doi.org/10.2307/20066121>
- BRUCE, E. (Ed.). (1998). *The Original Analects*, E. Bruce and A. Taeko Brooks (eds. And trans.): , 1998 (T. Brooks, Trans.). Columbia University Press.
- CHANG, J. (2003). *Wild Swans: Three Daughters of China* (New edition). Touchstone.
- CHANG,常 (1935), 起死回生法家思想的复兴与中国的起死回生. 国论.(The revival of Legalist thought and the revival of China. Guolun.)
- CHEN Pu,陈 P. 晋, (1996).毛泽东读书笔记解析 2 (Analysis of Mao Zedong's Reading Notes 2), 广东人民出版社 (Guangdong People's Publishing House).
- DONGPU Su,苏东坡(n.d.).卷五-正文-东坡志林-未删节减足本完整版白话全本全文翻译 (Volume 5,Text—Dongpo Zhilin—Unabridged and Reduced Complete Version of the Complete Vernacular Version), 国学典籍网 (In Chinese Classics Network),Retrieved 3 October 2024, from <http://ab.newdu.com/book/s53839.html>
- FEIGON, L. (1983). *Chen Duxiu, Founder of the Chinese Communist Party*. Princeton University Press. <https://www.jstor.org/stable/j.ctt7ztnm3>
- FENG, Y., & AYDIN, F. (2009). Çin felsefesi tarihi. İstanbul Bilgi Üniversitesi yayınları.
- FU, Z. (1993). *Autocratic tradition and Chinese politics*. Cambridge University Press.
- FU, Z. (1996). *China's Legalists: The Earliest Totalitarians and Their Art of Ruling* (1st edition). Routledge.
- Gao Huaping, Trans, (2010), 中华经典名著-韩非子 (Chinese Classics-Han Feizi), Hanfeizi, 中华书局 (Zhonghua Book Company).
- GAO Xudong,高旭东, (2022). 谭嗣同在新体诗与传统诗之间的徘徊 (Tan Sitong's hesitation between new style poetry and traditional poetry), 东方论坛—青岛大学学报, (Oriental Forum—Journal of Qingdao University), 社会科学版 ((Social Science Edition), 1.
- GREGOR, A. J., & Chang, M. H. (1979). Anti-Confucianism: Mao's Last Campaign. *Asian Survey*, 19(11), 1073–1092. <https://doi.org/10.2307/2643955>
- GUO Moruo, 郭沫若 (1982). 郭沫若全集·历史编第 02 卷 (The Complete Works of Guo Moruo Historical Volume 02), 十批判书 (Ten Critical Books), 郭沫若著作编辑出版委员会 ((Editorial and Publishing Committee of Guo Moruo's Works), 人民出版社 (Renmin Publishing House.)

HAN Dongyu, 韩东育, (2009). 法家的发生逻辑与理解方法 (The logic of the emergence of Legalism and the method of understanding), 哲学研究 (Philosophical Research), 12, 32-40.

HARRELL, S. (2021). The Four Horsemen of the Ecopocalypse: The Agricultural Ecology of the Great Leap Forward. *Human Ecology*, 49(1), 7-18. <https://doi.org/10.1007/s10745-020-00179-9>

HE Fanf 何方. (2005). “延安整风”与个人崇拜, (The "Yan'an Rectification Movement" and the Cult of Personality) *Modern Chinese Studies*, 1. <http://www.modernchinastudies.org/cn/issues/past-issues/87-mcs-2005-issue-1/895-2012-01-05-15-34-56.html>

JIANG Kaibo, 江凯波, (2006). 毛泽东诗词全编鉴赏 (Appreciation of the Complete Works of Mao Zedong's Poems), 语文月刊 (Chinese Monthly), 004, 5-6.

KALLIO, J. (2011). Tradition in Chinese Politics: The Party-state's Reinvention of the Past and the Critical Response from Public Intellectuals. Finnish Institute of International Affairs.

KUO, Y.-P. (2017). The Making of The New Culture Movement: A Discursive History. *Twentieth-Century China*, 42(1), 52-71. <https://doi.org/10.1353/TCC.2017.0007>

LEI Yi, 雷颐 (2009), “麻雀”有故事. 炎黄春秋, 2, (Sparrow has a story. *Yanhuang Qunqiu*)

LEI Yi 雷颐. (2010). “为曹操翻案”的背后 (Behind the scenes of 'overturning Cao Cao's case'), 经济观察网 (Economic Observer).

LI, Z. (1994). *The Private Life of Chairman Mao: The Inside Story of the Man Who Made Modern China* (First Edition). Random House.

LIN, D. (2017). The CCP's exploitation of Confucianism and Legalism. *Routledge Handbook of the Chinese Communist Party*. https://www.academia.edu/94994197/The_CCP_s_exploitation_of_Confucianism_and_Legalism

Literature Research Office of the CPC Central Committee (中共中央文献研究室), (1996). 毛泽东文集第5卷, 第1版, (Works of Mao Zedong Volume 5, 1st edition), 人民出版社 (Renmin Publishing House)

Literature Research Office of the CPC Central Committee, 中共中央文献研究室. (2013a), 毛泽东年谱: 1893-1949 -上, (Mao Zedong's Chronicle: 1893-1949 (Volume 1), 人民出版社, (Renmin Publishing House)

Literature Research Office of the CPC Central Committee, 中共中央文献研究室. (2013b). 毛泽东年谱: 1949-1976 (第6卷) (Mao Zedong's Chronicle: 1949-1976, Volume 6), 人民出版社, (Renmin Publishing House)

- LIU, J. C. H. (2017). Paradoxical routes of the sinification of Marxism: Materialist dialectic and immanent critique. In *East-Asian Marxisms and Their Trajectories*. Routledge.
- LIU, Xiuming 刘修明. (2009, January 23). 毛泽东“文革”期间嘱影大字本“古籍”的回忆 (Mao Zedong's memories of asking for large-print copies of ancient books during the Cultural Revolution), 人民政协报 (People's Political Consultative Conference Newspaper).
- LOTTA, R. (Ed.). (1978). *And Mao Makes Five: Mao Tsetung's Last Great Battle*. Banner Pr.
- Mao, Z. (1967). *Selected Works of Mao Zedong 2 (Vol. 2)*.
- MAO, Zedong 毛泽东, (1958). 在八大二次会议上的讲话-摘要 (Speech at the Second Session of the Eighth National Congress), 中文马克思主义文库 (Chinese Marxist Library).
<https://www.marxists.org/chinese/maozedong/1968/4-029.htm>
- MENCIUS. (2016). *Mencius: An Online Teaching Translation* (R. Eno, Ed.).
http://archive.org/details/Mengzi_Mencius
- Pines, Y., & Defoort, C. (2016). Chinese Academic Views on Shang Yang Since the Open-Up-and-Reform Era. *Contemporary Chinese Thought*, 47(2), 59–68.
- QIN Hui 秦晖, Du Gangjian 杜钢建 et.,all, (n.d.), 反思大跃进 (Reflections on the Great Leap Forward) Retrieved 4 October 2024, from https://www.yhcnw.net/famine/Research/qin_et_al.html
- QIN Hui, 秦晖, (2014). 对文革的四种判断 (Four judgments on the Cultural Revolution), 爱思想 (Love Thought).
- Qin Hui, 秦晖, (2015), 走出帝制：从晚清到民国的历史回望 (Leaving the Imperial System: A Historical Review from the Late Qing Dynasty to the Republic of China), 群众出版社 (Qunzhong Publishing House).
- SHANG, Y. (2017). *The Book of Lord Shang: Apologetics of State Power in Early China*. Columbia University Press.
- SMIL, V. (1999). China's great famine: 40 years later. *BMJ: British Medical Journal*, 319(7225), 1619–1621.
- State, U. S. D. of. (2008). *China, 1973-1976*. U.S. Government Printing Office.
- SUN Kaitai, 孙开泰. (2011), 中国史话·思想学术系列：法家史话 (Chinese History · Thought and Academic Series: History of Legalism, 1 edition), 社会科学文献出版社 (Social Sciences Academic Press).
- TANRIKUT, M. (2023a). Discourses on Salt and Iron: A Study on the State Monopoly in China. *İbn Haldun Çalışmaları Dergisi*, 8(2), 175–201.

- TANRIKUT, M. (2023b). New Warring States Era: Reviving of Legalism in China [Ibn Haldun University]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- TONG Shengchen 桐生陈. (2015). 中华经典名著 (Chinese classics), 盐铁论 (Salt and Iron Theory), 中华书局 (Zhonghua Book Company).
- WANG Fanxi 王凡西, (1974), 初论批林批孔 (A Preliminary Discussion on Criticizing Lin Biao and Confucius), 十月评论 (October Comments), 4.
- WANG Junji, 王骏骥. (2001). 郭沫若与秦始皇 (Guo Moruo and Qin Shi Huang), 郭沫若学刊 (Guo Moruo Academic Journal), 2.
- WANG Shaobo, 王晓波, (2015). “阳儒阴法”是中国文化的主流 ("Highlighting Confucianism Downplaying Legalism" is the mainstream of Chinese culture), 国学网 (Guoxuenet) <http://www.guoxue.com/?p=32555>
- WANG Zijin, 王子今. (2004). 毛泽东论析秦始皇 (Mao Zedong's analysis of Qin Shi Huang), 报刊荟萃 (Newspaper and magazine collection), 1.
- WANG, P. (2018). *The Translatability of Revolution: Guo Moruo and Twentieth-Century Chinese Culture* (1st ed.). Harvard University Asia Center.
- Xing Jinliang, 邢金亮, Xia Fei, 霞飞, (2016, May 1). 1950年代毛泽东为什么频繁为曹操翻案? (Why did Mao Zedong frequently overturn Cao Cao's verdict in the 1950s?), 人民网, People's Daily Online, 1.
- XU Quanxing, 许全兴. (2009). “马克思加秦始皇”的出处和本义 (The origin and original meaning of "Marx plus Qin Shi Huang"), 湖南科技大学学报 (Journal of Hunan University of Science and Technology), 社会科学版 (Social Science Edition), 3.
- YANG, G. (2021). The Paradigm Shift of Political Science from Being “Change-oriented” to “Governance-oriented:” A Perspective on History of Political Science. *Chinese Political Science Review*, 6(4), 506-545. <https://doi.org/10.1007/s41111-021-00188-z>
- YU Zhong, 喻中, (2018). 法家的现代性 (Modernity of Legalism), 法律出版社 (Legal Publishing House).
- YU Zhong 喻中, (2017). 毛泽东的法家观, (Mao Zedong's Legalist View), 理论探索 (Theoretical Exploration), 1, 8-14.
- YUE, L. (2022). The CCP's Information Channels in the 'Great Leap Forward' The Case of Xinhua News Agency's Neibu Cankao (1958-1962). *Modern China Studies*, 29(2), 1-21.
- Yutang, L. (1936). *My Country and My People*, by Lin Yutang (2nd ed.). Windmill press.
- ZHANG Chengquan, 张成权 & Li Yongsheng 李永生. (1979). 评《孔丘教育思想批判》 (Comments on "A Critique of Confucius' Educational Thoughts"), 安

徽师范大学学报: 人文社会科学版 (Journal of Anhui Normal University: Humanities and Social Sciences), 1, 92-98.

Araştırma Makalesi/Research Article

Ülkelerin Doğal Sınır ve Koşullarının Jeopolitik Risk
Bağlamında Değerlendirilmesi: Çin Halk Cumhuriyeti Örneği

Kaan KAPAN*
Büşra ERASLAN†

Öz: Jeopolitik açıdan sürekli bir güç ve tesir mücadelesi içinde olan uluslararası aktörlerin sahip olduğu doğal sınır ve koşulları ülkelerin iç ve dış alanlardaki mücadelelerinde oldukça öneme sahiptir. Küresel devletlerin iç güvenliklerini sağlayamadan yeni bir sahada jeopolitik stratejiler belirleyerek yeni cephe açmadıkları geçmişten günümüze küresel anlamda güçlü ülkeler incelendiğinde rahatlıkla görülebilmektedir. Diğer taraftan günümüzde küresel açıdan güçlü olarak sınıflandırılan ülkelerinde genellikle doğal sınır ve koşulları açısından önemli avantajlara sahip olduğu da görülmektedir. Söz konusu durumu bir örnekle açıklamak gerekirse Çin Halk Cumhuriyeti'nin coğrafi konumu, komşu ülkelerle sınırları ve geniş doğal kaynakları hem tarihsel hem de modern perspektiflerde benzersiz avantajlar ve önemli dezavantajlar yaratmıştır; bu çalışma, Çin'in fiziki coğrafyasının uluslararası ilişkilerdeki rolünü, jeopolitik stratejilerinin şekillenmesinde doğal koşulların nasıl kritik bir faktör olduğunu ve bu etmenlerin Çin'in küresel sahnede kalmasında aslında önemli bir güç olarak öne çıkmasına dair derinlemesine bir analiz sunmayı amaçlamaktadır. Çalışmanın materyal ve yöntem kısmında, Çin Halk Cumhuriyeti'nin topoğrafik, iklimsel, ekolojik, arazi kullanımı ve hidrografik özelliklerinin incelenmesi için çeşitli uydu veri setleri kullanılmıştır. Yükselti, eğim ve bakı analizleri için ASTER DEM, yağış haritası için CHIRPS, sıcaklık haritası için MODIS/061/MOD11A1, ekolojik bölgeler için RESOLVE/ECOREGIONS/2017, arazi kullanımı ve örtüsü için MODIS/061/MCD12C1 ve hidrografya için GLCF/GLS_WATER veri setlerinden yararlanılmıştır. Analizler Google Earth Engine platformunda

* Doç. Dr., İstanbul Üniversitesi, Coğrafya Bölümü, E-mail: kaan.kapan@istanbul.edu.tr,
Orcid: [0000-0003-2979-5057](https://orcid.org/0000-0003-2979-5057)

† Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi Coğrafya Bölümü, E-mail: busraayan9555@gmail.com,
Orcid: [0000-0003-1822-2368](https://orcid.org/0000-0003-1822-2368)

Önerilen Atıf: Kapan, K. & Eraslan, B., (2025), „Ülkelerin Doğal Sınır ve Koşullarının Jeopolitik Risk Bağlamında Değerlendirilmesi: Çin Halk Cumhuriyeti Örneği, *Doğu Asya Araştırmaları Dergisi*, 8(15), s. 63-87.

gerçekleştirilmiştir. Bu veriler, Çin'in jeopolitik stratejilerine olan etkilerini değerlendirmek için kullanılmıştır.

Ülkelerin doğal sınır ve koşullarını oluşturan jeopolitiğin değişmeyen unsurları olarak; coğrafi konum, topografya, iklim, bitki örtüsü, toprak ve hidrografya özellikleri gibi faktörler ön plana çıkmaktadır. Söz konusu hususlar ise bir devletin uluslararası arenadaki gücünü ve etkisini belirleyen temel yapı taşları olduğu bilinmektedir. Çin, dünyanın en büyük ikinci ekonomisi ve en kalabalık ikinci ülkesi olarak, bu unsurlar açısından oldukça avantajlıdır. Ancak, bu avantajların yanı sıra, yaklaşık 10 milyon kilometrekarelik yüzölçümü nedeniyle karmaşık fiziki coğrafyası da önemli zorluklar yaratmaktadır. Sahip olduğu unsurlar üzerinden jeopolitik hedeflerini iyi düşünmeli ve onlara göre stratejini geliştirmesi gerekmektedir. Bu çalışma, jeopolitik teorinin temel prensipleri çerçevesinde, Çin'in coğrafi şartlarının uluslararası politika ve strateji üzerindeki önemini ve etkilerini, bu etmenlerin Çin'in global stratejilerini nasıl şekillendirdiğini ve buna karşılık uluslararası ilişkilerdeki pozisyonunu nasıl şekillendirmesi gerektiğini ortaya koymaya çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: *Jeopolitik, Çin Halk Cumhuriyeti, Doğal Sınır ve Koşullar, Fiziki Coğrafya.*

Evaluation of The Natural Boundaries and Conditions of Countries in The Context of Geopolitical Risk: The Case of The People's Republic of China

Abstract: In geopolitical terms, the natural boundaries and conditions possessed by international actors engaged in a constant struggle for power and influence are of great importance in their internal and external conflicts. When examining historically strong global states, it can be readily observed that they do not open new fronts by determining geopolitical strategies in new arenas without first ensuring their internal security. On the other hand, it is also seen that countries classified as globally powerful today generally have significant advantages in terms of natural boundaries and conditions. To illustrate this situation, the geographical location of the People's Republic of China, its borders with neighboring countries, and its vast natural resources have created both unique advantages and significant disadvantages from both historical and modern perspectives. This study aims to provide an in-depth analysis of the role of China's physical geography in international relations, how natural conditions are a critical factor in shaping its geopolitical strategies, and how these factors contribute to China's prominence on the global stage. In the materials and methods section of the study, various satellite datasets were used to examine the topographic, climatic, ecological, land use, and hydrographic characteristics of the People's Republic of China.

For elevation, slope, and aspect analyses, ASTER DEM; for precipitation mapping, CHIRPS; for temperature mapping, MODIS/061/MOD11A1; for ecological regions, RESOLVE/ECOREGIONS/2017; for land use and cover, MODIS/061/MCD12C1; and for hydrography, GLCF/GLS_WATER datasets were utilized. The analyses were conducted on the Google Earth Engine platform. These datasets were employed to evaluate the impacts of China's natural conditions on its geopolitical strategies.

The unchanging elements of geopolitics that form the natural boundaries and conditions of countries include factors such as geographical location, topography, climate, vegetation, soil, and hydrography. These elements are known to be fundamental building blocks that determine a state's power and influence on the international stage. As the world's second-largest economy and the second most populous country, China is quite advantaged in these aspects. However, in addition to these advantages, its complex physical geography, due to its approximately 10 million square kilometers of land area, also presents significant challenges. It must carefully consider its geopolitical objectives based on these elements and develop its strategies accordingly. This study, within the framework of the basic principles of geopolitical theory, attempts to reveal the importance and impacts of China's geographical conditions on international policy and strategy, how these factors shape China's global strategies, and, in turn, how it should shape its position in international relations.

Keywords: *Geopolitics, People's Republic of China, Natural Boundaries and Conditions, Physical Geography.*

Giriş

Jeopolitiğin temelleri, Rudolf Kjellen liderliğinde 19. yüzyılın son çeyreğinde atılmış ve Frederik Ratzel, Sir Halford Mackinder, Vidal de la Blanche, Alfred Thayer Mahan ve Nicholas J. Spykman gibi düşünürler tarafından geliştirilmiştir. Bu disiplin, devletlerin coğrafi özellikler ışığında güç ve hedeflerini analiz ederek uluslararası ilişkilerdeki politika yönünü belirleyen bir çerçeve olarak tanımlanabilir. Jeopolitik, küresel ve bölgesel güç merkezleri arasındaki ilişkileri inceleyerek devletlerin güvenlik ve gelişim stratejileri için bilimsel bir temel sağlamaktadır (Hasanov, 2012: 24). Bu yaklaşım, ekonomik, sosyal, askeri, kültürel ve politik faktörlerin siyasi coğrafya ile bütünleşerek politika yapımcılar için değerli veri ve perspektifler sunarak jeopolitik çıktılar sağlamaktadır.

Jeopolitik, coğrafyanın politika üzerindeki etkisini ve sınırların önemini vurgular, zira sınırlar, devletlerin egemenlik alanlarını tanımlar

ve jeopolitik güç ilişkilerinin bir yansıması olduğunu ifade etmektedir (Defay, 2005: 5). Nüfusun az olduğu soğuk ve kurak bölgelerde geniş alanlara sahip devletler bulunmakta; bu durumun sebebi olarak buraların stratejik önemsizliğinden kaynaklandığı bilinmektedir (Lacoste, 2008). Ancak, jeopolitik eksenlerin değeri, onların stratejik konumlarından ve jeostratejik oyuncuların eylemlerinden kaynaklanan potansiyel sonuçlarından gelmektedir. Böylece, jeopolitik eksenler, önemli bölgelere erişim veya önemli kaynaklara erişimi engelleme gibi özel roller üstlenebilir ve bazen bir devlet veya bölge için koruyucu bir kalkan işlevi görebilir, bu da siyasi ilişkilerde belirleyici bir rol oynadığı söylenebilmektedir (Brzezinski, 1997: 32). Jeopolitik disiplininin incelikleri, çeşitli düşünürlerin eserlerinde farklı tematik ayrımlarla ele alınmıştır. Pierre Célérier'in analitik ayrımı, jeopolitik unsurları 'devamlı' ve 'değişken' olarak sınıflandırarak, ulus-devletlerin coğrafi ve demografik sabitlerinin yanı sıra politika ve enerji kaynaklarının dinamiklerini dikkate almaktadır (Celerier, 1963: 17). Lütfü Onganer'in yaklaşımı, jeopolitik 'sahaları' tanımlarken doğal bölünmeler, iklim koşulları ve arazinin kullanımını ön plana çıkarır, aynı zamanda demografi ve ekonomik kaynakların değişken doğasını da vurguladığı görülmektedir (Onganer, 1965: 35). Emin Sezgin ve Selahattin Yılmaz ise jeopolitik düşünceyi stratejik, toprak ve nüfus öğelerine odaklanarak genişletir ve toplumsal yapılar ile ekonomik kuvvetleri bu analizin merkezine yerleştirir (Sezgin-Yılmaz, 1965: 12). Ersoy Taşdemirci, jeopolitik öğeleri 'statik' ve 'dinamik' olmak üzere iki ana kategori altında inceleyerek, coğrafi ve siyasi yapıların kalıcılığını, nüfus değişimleri ve teknolojik ilerlemeler gibi değişken faktörlerle birlikte tartışmaktadır (Taşdemirci, 1989: 27). Suat İlhan ise jeopolitiği 'mekân', 'kuvvet' ve 'zaman' ekseninde ele alarak, bir ülkenin coğrafi konumu, siyasi ve askeri gücü ile tarihsel ve kültürel evrimini bir arada değerlendirmektedir (İlhan, 1985: 611).

Sonuç olarak incelenen eserlerde literatürün bizlere jeopolitik analizin hem sabit hem de değişken yönlerini anlamak ve bir devletin uluslararası sahnedeki stratejik konumlandırmasını değerlendirmek için kapsamlı bir rehber sunduğu görülmüştür. Buradan hareketle ilgili hususlar bağlamında Çin'in jeopolitik stratejileri ve uluslararası konumu, onun fiziki coğrafyasının sunduğu avantaj ve dezavantajlar günümüzdeki Çin'in oluşmasında ana unsur oldukları görülmektedir.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin coğrafi konumunun, topografik özelliklerinin, iklimi, yağış ve sıcaklık parametreleri ile bitki örtüsü, toprak ve hidrografya özelliklerinin aslında Çin'in uluslararası ilişkilerdeki davranışlarını şekillendirdiğini aynı zamanda da Çin'e hem

fırsatlar sunan hem de zorluklar yaratan unsurlar olduğunun tespiti ile ilgili hususları alt başlıklar halinde incelemekte fayda olacaktır.

Materyal ve Yöntem

Bu çalışmada, Çin Halk Cumhuriyeti'nin yükselti basamakları, eğim, bakı, yağış, sıcaklık, ekolojik bölge, arazi kullanımı/örtüsü, hidroğrafya ve toprak haritalarının oluşturulması amacıyla çeşitli veri setleri kullanılmıştır. Yükselti basamakları, eğim ve bakı analizleri için ASTER DEM (Advanced Spaceborne Thermal Emission and Reflection Radiometer Digital Elevation Model) 90m çözünürlükteki yükseklik verisi kullanılmıştır. Analizler, Google Earth Engine (GEE) platformu üzerinde gerçekleştirilmiştir. Yükselti basamakları analizi, arazi yüzeyinin farklı yükseklik aralıklarına göre sınıflandırılması ve haritalanması yoluyla yapılmıştır. Eğim analizi, arazi yüzeyinin eğim açılarını belirlemek için gerçekleştirilmiş olup, bu analizde yüzeyin eğim açısı hesaplanarak arazinin ne kadar dik olduğunu gösteren bir eğim haritası oluşturulmuştur. Bakı (aspect) analizi ise, arazi yüzeyinin hangi yöne eğimli olduğunu belirlemek için gerçekleştirilmiş ve yüzeyin yönelim açılarının hesaplanması yoluyla bakı haritası oluşturulmuştur.

Yağış haritası oluşturulurken, GEE platformunda bulunan CHIRPS (Climate Hazards Group InfraRed Precipitation with Station) veri seti kullanılmıştır. CHIRPS verisi, 1981 yılından itibaren küresel yağış verilerini sağlayan yüksek çözünürlüklü bir veri setidir. Bu veri seti, yağış dağılımının mekânsal ve zamansal analizini yapmak için kullanılmış ve Çin'in yıllık ortalama yağış haritası oluşturulmuştur. Sıcaklık haritası için ise, GEE platformunda bulunan MODIS (Moderate Resolution Imaging Spectroradiometer) uydu sensöründen elde edilen 'MODIS/061/MOD11A1' veri seti kullanılmıştır. Bu veri seti, günlük yüzey sıcaklıklarını sağlamaktadır ve Çin'in yıllık ortalama sıcaklık haritasının oluşturulmasında kullanılmıştır. Ekolojik bölgelerin haritalanmasında ise, GEE platformunda bulunan 'RESOLVE/ECOREGIONS/2017' veri seti kullanılmıştır. Bu veri seti, küresel ekolojik bölgelerin mekânsal dağılımını detaylı bir şekilde sunmaktadır. Arazi kullanımı ve arazi örtüsünün haritalanmasında ise, GEE platformunda bulunan 'MODIS/061/MCD12C1' veri seti kullanılmıştır. Bu veri seti, küresel arazi kullanımı ve örtüsü hakkında yıllık veriler sağlamaktadır. Hidroğrafya haritası için ise, GEE platformunda bulunan 'GLCF/GLS_WATER' veri seti kullanılmıştır. Bu veri seti, küresel su kütlelerinin mekânsal dağılımını ve dinamiklerini sunmaktadır. Toprak haritasının hazırlanmasında ise, FAO ve

UNESCO'nun 1961 yılında 1:5 000 000 ölçekli Dünya Toprak Haritası hazırlama kararı ile başlattıkları ve sağladıkları veriler kullanılmış, bu veriler QGIS yazılımı ile sınıflandırılmıştır. Tüm bu analizler, Çin'in topoğrafik, iklimsel, ekolojik, arazi kullanım, hidroğrafik ve toprak özelliklerinin detaylı bir şekilde incelenmesine olanak tanımış, bu özelliklerin ülkenin jeopolitik stratejilerine olan etkilerini değerlendirmek için sağlam bir temel oluşturmuştur. Çin'in fiziki ve coğrafi özelliklerinin analiz edilmesinde Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS) ve uzaktan algılama teknikleri kullanılmıştır. Uydu görüntüleri ve dijital yükseklik modelleri (DEM), ülkenin topografik yapısının ve arazi kullanımının belirlenmesinde önemli rol oynamıştır. Bu kapsamda, QGIS yazılımı kullanılarak detaylı haritalar ve analizler yapılmıştır. Google Earth Engine (GEE) platformundan elde edilen tüm veriler, açık kaynak kodlu coğrafi bilgi sistemleri yazılımı olan QGIS kullanılarak harita biçiminde görselleştirilmiştir. Bu yöntem, verilerin daha etkili bir şekilde analiz edilmesine ve sunulmasına olanak tanımış, Çin'in topoğrafik, iklimsel, ekolojik, arazi kullanım ve hidroğrafik özelliklerinin detaylı bir şekilde incelenmesine katkıda bulunmuştur.

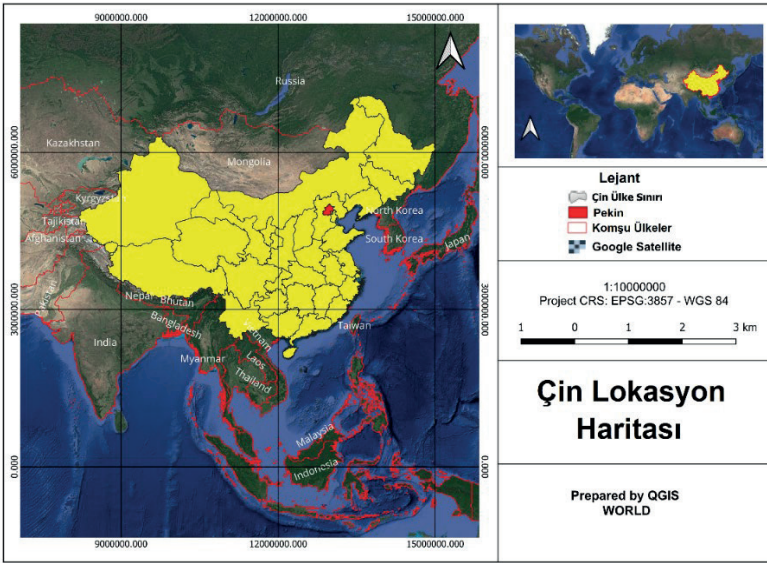
1. Jeopolitiğin Değişmeyen Unsurları Bakımından Çin

Jeopolitiği devlet ve şehirler üzerinden ele alan birçok bilim insanı geçmişten günümüze var olmuştur. Bu konuya en güzel örneği Türk bilim insanı Farabi üzerinden verebiliriz. Farabi'nin devletleri ve şehirleri büyük, orta ve küçük olarak fiziki özellikleri açısından sınıflandırdığını, yönetim mekanizmalarını egemenlik, bağımsızlık ve bağımlılık şeklinde ele aldığını son olarak toplumları diline, dinine ve davranış normlarına göre sınıflandırdığı bilinmektedir. Sadece bu örnek üzerinden bile jeopolitiğin değişen ve değişmeyen unsurlarının ya da direkt olarak jeopolitiğin tanımlamasının kabul gören tarihte çok eski dönemlere kadar uzandığı ve konunun sınırlanmayacağını görebilmekteyiz (Kapan, 2022). Jeopolitik gücün önemini kavrayan ülkeler, jeopolitiğin değişen ve değişmeyen tüm unsurlarını detaylı şekilde irdelemenin zorunlu olduğunu doğrudan ya da dolaylı yollarla öğrenmişlerdir. Özellikle jeopolitiğin değişmeyen unsurları devletler açısından daha somut ve açık bir şekilde planlanabildiği birçok kez ülkeler tarafından tecrübe edilmiştir (İlhan, 1999; Kapan - Şavlı 2022).

Çalışmanın bu kısmında jeopolitiğin değişmeyen unsurları olan toprak büyüklüğü, coğrafi konum ve doğal koşullar gibi başlıkları uluslararası ilişkiler ve jeopolitik stratejiler üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır.

Coğrafi Konum: Çin, yaklaşık 9.6 milyon kilometrekarelik yüzölçümüyle dünya sıralamasında Rusya ve Kanada'nın ardından üçüncü en büyük ülke olarak konumlanmaktadır. Kuzeyde Rusya ve Moğolistan; doğuda Kuzey Kore, Sarı Deniz ve Doğu Çin Denizi; güneydoğuda Güney Çin Denizi, Vietnam, Laos, Myanmar, Hindistan, Bhutan ve Nepal; batıda ve kuzeybatısında Pakistan, Afganistan ve Türkistan Devletleri (Orta Asya Cumhuriyetleri) ile sınır komşusu olan Çin, coğrafi konumunun getirdiği stratejik avantajlarla küresel çatışmalar ve güç dengesi açısından merkezi bir rol üstlenmektedir (Şekil 1).

Ülkenin stratejik konumunun, önemli deniz ve kara ticaret yollarının kesişim noktasında yer alması, Çin'i uluslararası ticaret ve ekonominin kritik bir aktörü yapmaktadır. Özellikle Güney Çin Denizi ve Malakka Boğazı gibi önemli deniz yolları üzerindeki hakimiyet, uluslararası ticaretin önemli bir bölümünün kontrolünü ifade etmektedir. Bu hakimiyet, Çin'in ithalat ve ihracat faaliyetlerini kolaylaştırarak, ülkenin ekonomik büyümesine önemli ölçüde katkıda bulunmaktadır (Şekil 1).

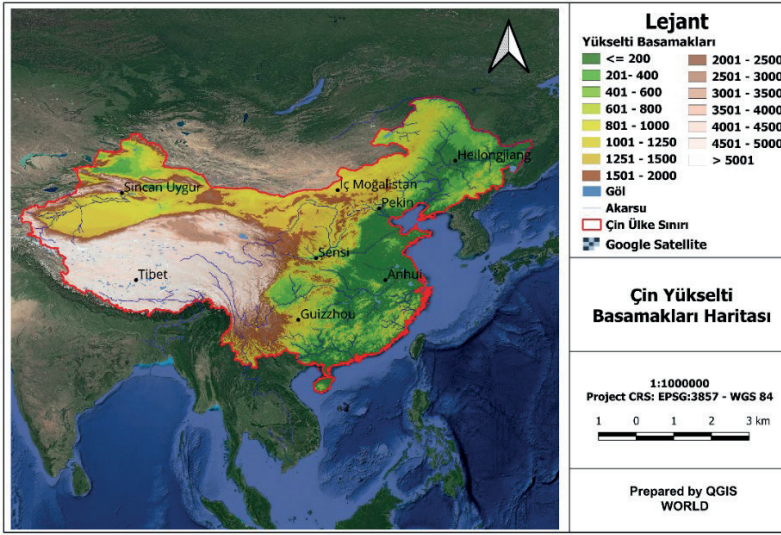
Şekil 1. Araştırma sahası lokasyon haritası

Jeopolitik açıdan Çin'in coğrafi konumunun, ulusal güvenlik politikaları ve bölgesel nüfuzunu şekillendirmede belirleyici bir etkisi vardır. Batıdaki Tibet ve Doğu Türkistan (Çin'e göre Xinjiang Uygur Özerk Bölgesi) gibi stratejik açıdan önem taşıyan, fakat iç siyasi istikrar açısından meydan okumalar içeren bölgeler, bu dinamiklerin örneklerindedir. Ayrıca, doğal kaynaklara erişim ve çevresel zorluklarla

mücadele yeteneği de Çin'in coğrafi pozisyonundan önemli ölçüde etkilenmektedir (Şekil 1).

1.1. Çin'in Topoğrafya Özellikleri

Çin, dünyamızın hem alansal olarak hem de farklı türde özelliklere sahip topoğrafyasıyla eşsiz ve zengin az sayıdaki ülkelerinden biridir. Bu ülke, batısındaki yüksek rakımlı platolardan doğusundaki geniş alüvyon ovalarına, kuzeyindeki engin steplerden güneyindeki sık ormanlara kadar çeşitli coğrafi varlıkları içinde barındırmaktadır.

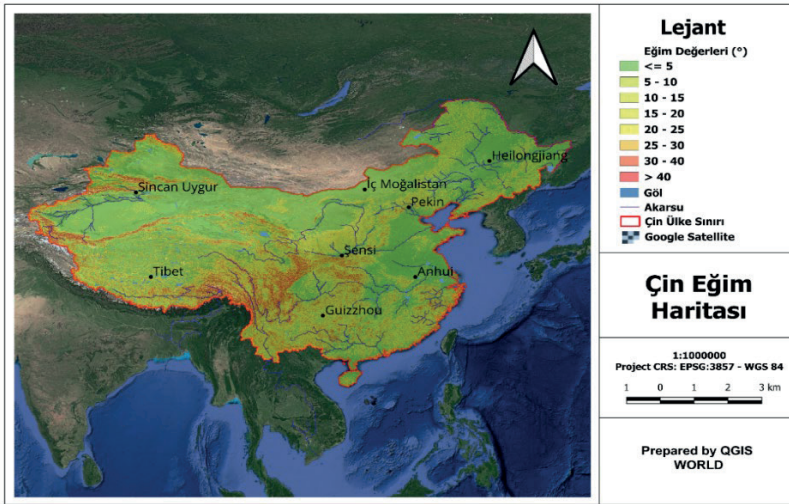

Şekil 2. Çin'in yükselti basamakları haritası

Çin'in coğrafi ve topoğrafik özellikleri, batıdan doğuya doğru bir geçiş sergileyerek, ulusal arazinin zirvesinin güneybatıda yer alan ve ortalama yüksekliği 4,500 metre sınırını aşan Qinghai-Tibet Platosu olduğu bilinmektedir. Bu geniş plato, 5,000 ila 6,000 metre aralığında yükselen bir dizi dağ silsilesi ile çevrilmiş olup, dünyanın en yüksek dağ zinciri olan Himalayalar'ı da bünyesinde barındırmaktadır (Li, et al., 2015). Qinghai-Tibet Platosu'nun ötesinde yer alan ikinci topoğrafik seviye, dağlık ve plato özellikleri ile zenginleştirilmiş bir yapıya sahip olup, Çin'in en büyük havzalarından (Tarım, Junggar, Qaidam ve Sichuan havzaları) birkaçını kapsamaktadır (Şekil 2). Üçüncü topoğrafik seviye ise, esas olarak 200 metre altında rakıma sahip ovalar ve düzlüklerden meydana gelmektedir.

Çin'in topoğrafik özellikleri kıyı bölgeleri ve geniş ovaları bakımından da ele alınabilir. Özellikle kıyı bölgeleri, Çin'in küresel

Çin'in topoğrafik *bakı* haritası, lejantta farklı yönleri temsil eden renklerle bakısal çeşitliliği gösterir: mavi (kuzey), yeşil (doğu), kırmızı (güney), sarı (batı). Özellikle Tibet Yaylası, Doğu Türkistan ve İç Moğolistan'daki mavi tonlar kuzeye eğimli alanları, doğu kıyıları ve Pekin çevresindeki yeşil tonlar ise doğuya eğimli alanları temsil etmektedir. Anhui ve Guizhou'daki kırmızı ve sarı tonlar sırasıyla güneye ve batıya bakan eğimleri göstermektedir. Bu topoğrafik yönelimler, Çin'in askeri stratejisi ve savunma planlaması üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Kuzey ve batıdaki geniş alanlar doğal sınır koruması sağlarken, doğu ve güney yönlerindeki eğimler, denizden ve sınır ötesi tehditlere karşı savunma kapasitesini artırmaktadır (Şekil 3).

Şekil 4. Çin'in eğim haritası

Çin'in topoğrafik *eğim haritası*, arazi eğimlerinin renk skalalarının ifadesini içerir; açık yeşil ($\leq 5^\circ$) düşük eğimli, koyu kırmızı ($>40^\circ$) yüksek eğimli alanları işaret etmektedir. Doğu kıyıları ve büyük şehir çevrelerinde açık yeşil renk düz arazilerin yaygınlığını, sarı-turuncu renk ($5^\circ - 25^\circ$) ise özellikle Doğu Türkistan, Tibet ve Heilongjiang'deki orta eğimli arazileri belirtmektedir. Kırmızı ve koyu kırmızı tonlar, Tibet Yaylası ve Doğu Türkistan'daki dik ve dağlık bölgeleri temsil etmektedir. Bu eğim özellikleri, Çin'in ekonomik ve stratejik dinamiklerini derinden etkilemektedir. Geniş düz araziler tarım, endüstri ve ulaşım altyapısı için elverişli iken, orta eğimli araziler doğal kaynak çıkarma ve ormancılık faaliyetleri için uygun ortam sunmaktadır. Ancak, dik ve dağlık alanlar ulaşımı zorlaştırır ve izole toplulukların oluşmasına yol açar; bu da merkezi kontrolü sınırlar ve doğal sınır oluşturarak dış tehditlere karşı korumayı sağlamaktadır.

1.2. Çin'in İklim Özelliklerinin Jeopolitik Olarak İncelenmesi

Çin'in büyük coğrafyası, hem geniş enlem ve boylam aralıkları hem de deniz seviyesinin altında olan havzalar ve yaklaşık 8000 m yükseklikteki zirveleri içermesi nedeniyle, çeşitli iklim tiplerine ev sahipliği yapmaktadır. Farklı yükseklikler ve bunların yarattığı sıcaklık kontrastları, mevsimlere göre değişen yağış miktarı ve türleri, ve atmosferik sakinlik ile fırtına koşulları arasındaki farklılıklar, kıtasallığın ve kış aylarında hakim olan yüksek basınç merkezleri ile yazın oluşan düşük basınç alanları arasındaki mevsimsel ritmik değişimlere dayanmaktadır (Duan, vd., 2012).

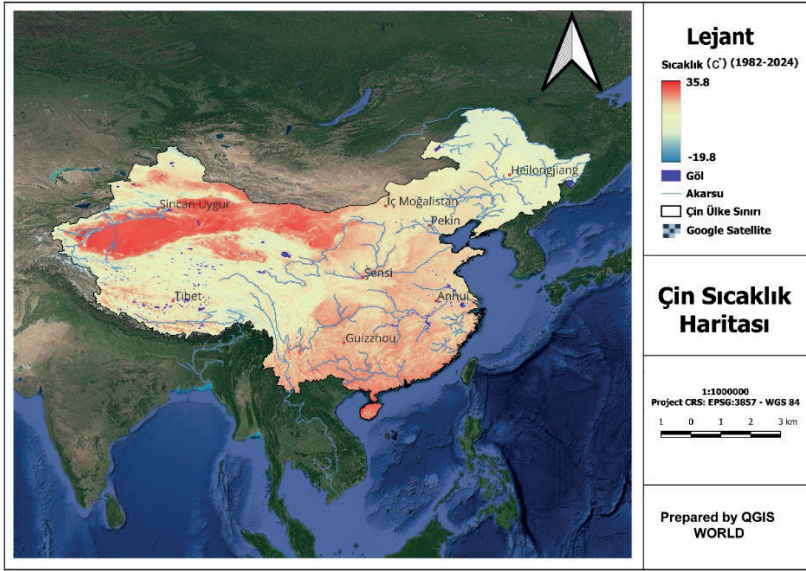
Çin'in geniş kara kütlesi ve coğrafi yapısı, ülkenin birden fazla iklim tipine sahip olmasını mümkün kılmaktadır. Bu çeşitlilik, Asya kıtasının büyüklüğünden kaynaklanan muson dinamikleri ile yakından ilişkilidir. Yaz aylarında güneydoğudan esen rüzgarlar ile kış aylarında kuzey ve kuzeydoğudan esen rüzgarlar, belirgin mevsimsel değişikliklere yol açmaktadır. Kış aylarında Sibiryaya ve Moğolistan üzerindeki yüksek basınç alanlarının etkisiyle Çin'in kuzeyine soğuk ve kuru hava akımları yönlendirilir (Zhao, vd., 2010). Öte yandan, ilkbahar ve yaz aylarında kara kütesinin ısınması ile güney ve güneydoğu yönlerinden esen rüzgarlar, nemli ve sıcak hava koşullarını beraberinde getirir. Yaz musonu sırasında, özellikle güney ve güneydoğu kıyılarında yoğun yağışlar ve tayfunlar meydana gelmektedir (Hartmann-Wang, 2014: 54).

Çin'in iklim yapısı, tropikal, subtropikal, ılıman-sıcak, ılıman, karasal ve yüksek rakım olmak üzere çeşitli iklim bölgeleri arasında önemli bölgesel farklılıklar göstermektedir. Güneydeki Hainan Adası, Leizhou Yarımadası ve Yunnan Eyaleti gibi alanlar yüksek sıcaklık ve nemle kış mevsimi yaşamazken, Düşük Yangtze ve Düşük Sarı Nehir Havzaları gibi Doğu Çin bölgeleri dört mevsimi tecrübe eder. Kuzeydoğunun en kuzeyi olan Heilongjiang Eyaleti, yoğun kar yağışı almaktadır (Zhao, vd., 2020). Çin'in iç kesimlerinde, kışla yaz arasında ve gün içinde sıcaklık farklılıkları belirgindir. Güneybatıdaki dağlık ve vadi bölgelerinde iklim, yüksekliğe bağlı olarak değişmektedir. Bu çeşitlilik, Çin'in geniş coğrafyasında yaşanan iklim koşullarının karmaşıklığını yansıtmaktadır (Tang, 2018: 48).

1.2.1. Sıcaklık Unsuru

Çin'in iklimi, ülkenin geniş alanı, farklı enlem ve boylam dereceleri ile kapsamlı kara kütesinin bir sonucu olarak önemli sıcaklık farklılıklarını içermektedir. Sıcaklık değişimlerinde etkili olan üç temel

faktörün yükseklik, enlem ve kara kütlelerinin büyüklüğü olduğu bilinmektedir.

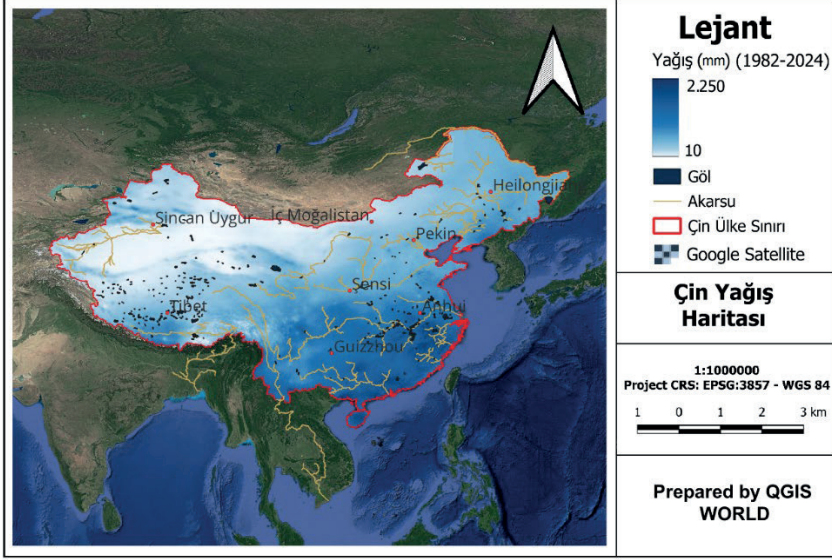
Şekil 5. Çin'in sıcaklık haritası (1982-2024)

1982-2024 yılları arasındaki Çin'in sıcaklık dağılımı, -19.8°C ile 35.8°C arasında değişmektedir. Harita, en düşük sıcaklıkları mavi ile, en yüksek sıcaklıkları ise kırmızı ile göstermektedir. Özellikle Doğu Türkistan'ın kuzeybatısı, kurak ve yarı kurak iklimin etkisiyle aşırı sıcaklıkları kırmızı tonlarda sergilerken, Tibet Yaylası gibi yüksek rakımlı alanlar soğuk sıcaklıkları mavi tonlarda yansıtmaktadır. Doğu kıyıları ve Anhui, Guizhou gibi eyaletler ise ılıman sıcaklıklarla pembe ve hafif turuncu tonlarda belirtilmiştir. Pekin gibi kuzeydoğu bölgeleri, orta derecede sıcaklıklarla renklendirilmiştir. Bu harita, Çin'in coğrafi ve iklimsel çeşitliliğini ve bu çeşitliliğin iklim üzerindeki etkilerini vurgulamaktadır (Şekil 5).

1.2.2. Yağış

Çin, geniş coğrafi sınırları ve karmaşık topografyası nedeniyle, yağış miktarı ve dağılımı bakımından büyük çeşitlilik göstermektedir. Bu çeşitlilik, Himalaya Dağları'nın eteklerinden Gobi Çölü'nün kurak topraklarına, yoğun nüfuslu doğu kıyılarından uzak batı platolarına kadar farklı iklim ve coğrafi koşulları içerisinde barındırmaktadır. Çin'in yağış rejimi, ülkenin zengin ve çeşitli ekosistemlerinin, tarımsal üretiminin ve su kaynaklarının yönetiminin temelini oluşturmaktadır. Muson mevsimlerinin getirdiği bol yağışlar, kuzeydeki kurak

bölgelerdeki sınırlı yağışlarla tezatlık oluşturur, bu da su kaynaklarının dağılımında ve kullanımında önemli zorluklara yol açmaktadır.

Şekil 6. Çin'in yıllık yağış ortalaması haritası (1982-2024).

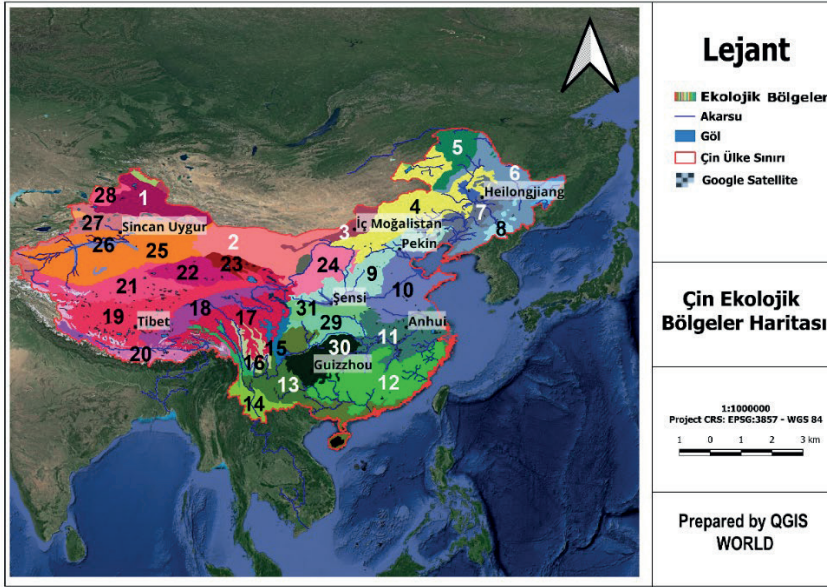
Çin'deki yağış miktarının coğrafi dağılımı, ülkenin geniş coğrafi yelpazesi içinde önemli bölgesel farklılıklar göstermektedir. Güneydoğudan kuzeybatıya doğru ilerledikçe, yağış miktarında belirgin bir azalma görülmektedir. Hong Kong, yıllık ortalama 2200 mm ile yüksek yağış alırken, Kaşgar gibi kuzeybatı bölgelerinde bu miktar sadece 61 mm'ye düşmektedir (Sun, vd., 2023). Güney Çin'in geniş bir bölümü yılda 1700 mm'den fazla yağış alırken, Yangtze Havzası'ndaki yağış miktarı ortalama olarak 800 ile 1100 mm arasında değişiklik göstermektedir (Zhang-Zhao, 2022),(Şekil 6).

1.3. Bitki Örtüsü

Çin'in geniş ve çeşitli coğrafi yapısı, dünya üzerindeki en zengin ve çeşitli biyoçeşitlilik örneklerinden birini barındırmaktadır. Çin'in bitki örtüsü, tropik ormanlardan soğuk tundra iklimlerine kadar uzanan geniş bir spektrum kapsar ve çeşitli iklim bölgeleri, bitki türlerinin olağanüstü çeşitliliğine katkıda bulunmaktadır.

Kuzeydeki soğuk bölgeler, geniş yapraklı ve karışık ormanlar ile iğne yapraklı ormanların yanı sıra, Çin'in orman kaynaklarının büyük bir kısmını temsil eder ve çeşitli vahşi yaşam türleri için habitat sağlamaktadır. Batı ve kuzeybatıdaki kurak ve yarı kurak alanlar ise,

bozkırlar ve çöllerle karakterizedir ve bu alanlar, su ihtiyacı düşük olan dayanıklı çalılar, otlar ve bitkilerle çeşitlilik göstermektedir (Hua, 2007).

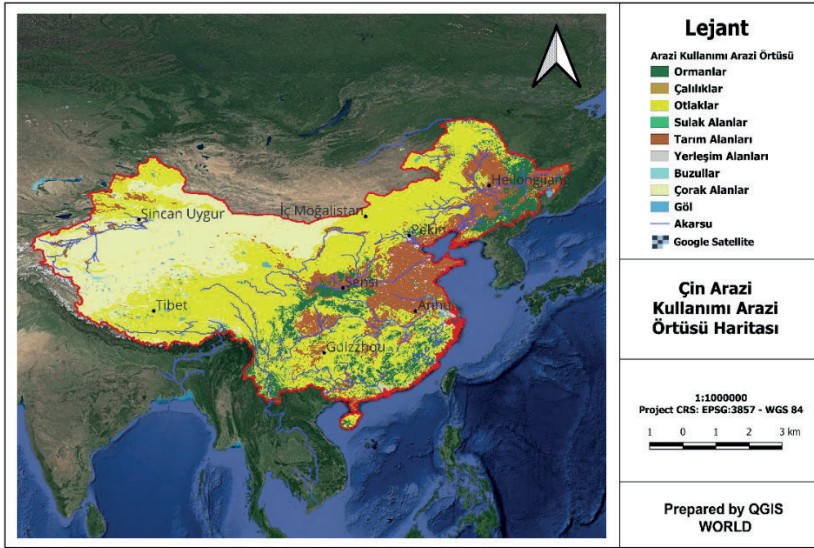
Şekil 7. Çin'in ekolojik bölgeler haritası

(1)Junggar Havzası yarı çölü 2) Alaşan Platosu yarı çölü 3) Doğu Gobi çölü bozkırları 4) Moğol-Mançurya otlakları 5) Da Hinggan-Dzhagdy Dağları kozalaklı ormanlar 6) Mançurya karışık ormanları 7) Kuzeydoğu Çin Ovası yaprak dökken ormanlar 8) Changbai Dağları karışık ormanlar 9) Orta Çin Loess Platosu karışık ormanları 10) Huang He Ovası karışık ormanları 11) Changjiang Ovası yaprak dökmeyen ormanları 12) Jian Nan subtropikal yaprak dökmeyen ormanlar 13) Yunnan Platosu subtropikal yaprak dökmeyen ormanlar 14) Kuzey Çin hindi subtropikal ormanı 15) Qionglai-Minshan kozalaklı ormanları 16) Hengduan Dağları subalpin kozalaklı ormanlar 17) Güneydoğu Tibet çalılıkları ve çayırları 18) Tibet Platosu'ndaki dağlık çalılıklar ve çayırları 19)Orta Tibet Platosu Alp bozkırları 20) Doğu Himalaya Alp çalılıkları ve çayırları 21)Kuzey Tibet Platosu-Kunlun Dağları Alp Çölü 22) Qaidam Havzası yarı çöl 23) Qilian Dağları'nun subalpin çayırları 24) Ordos Yaylası bozkırı 25)Taklamakan Çölü 26) Tarım Havzası yaprak dökken ormanlar ve bozkırlar 27) Tian Shan dağ bozkırları ve çayırları 28) Emin Vadisi bozkırı 29) Daba Dağları'nun yaprak dökmeyen ormanları 30) Guizhou Platosu geniş yapraklı ve karışık ormanlar 31) Qin Ling Dağları'nun yaprak dökken ormanları.)

Çin'in *bitki örtüsü*, nemli Güney ve Doğu bölgeleri ile kuru Kuzey ve Batı bölgeleri olmak üzere iki temel bölgesel ayırım yapılmıştır. Doğu ve Güney Çin'deki bitki örtüsü üzerine yapılan çalışmalarda, Çinli bilim insanları güneyden kuzeye doğru dört ana bitki örtüsü bölgesi saptamışlardır: (1) Tropikal ormanlar ve savanlar, (2) Yangtze Nehri ve Qinghai-Tibet Platosu'na kadar uzanan subtropikal her dem yeşil

ormanlar, (3) Yangtze Nehri'nden kuzeye doğru genellikle yaprak döken ormanların bulunduğu bölge, ve (4) Heilongjiang Havzası'ndaki soğuk iklim ormanları (taiga) gibi bitki türleriyle karakterize edilmektedir (Tang - Yin, 2018; Fang,vd., 2020),(Şekil 7).

Kuzey ve Batı Çin'de ise bitki örtüsü kurak çöller, otlaklar ve bozkırlarla karakterize edilen, yüksek rakımlı bir bölge olarak Orta Asya'nın coğrafi ve ekolojik özelliklerini yansıtmaktadır. Bu bölgedeki flora, çoğunlukla zorlu çevre koşullarına uyum sağlamış sert çalılar ve dayanıklı otlar gibi türlerden oluşmaktadır. Özellikle, 4500 metre üzerindeki rakımlara sahip Tibet Yüksek Platosu, en ekstrem ekolojik koşullara ev sahipliği yapmaktadır (Mason, 2018:72). Bu çeşitlilik, Çin'in zengin doğal mirasının ve ekolojik çeşitliliğinin önemli bir göstergesidir. Çin'in bitki örtüsü, ülkenin özgün coğrafi konumu, çeşitli iklim şartları ve insan faaliyetlerinin etkileşimi sonucunda şekillenmiş olup, bu faktörlerin toplamı, Çin'in biyoçeşitlilik zenginliğini ve ekolojik dinamizmini belirlemektedir (Veeck, 2011: 64),(Şekil 7).

Şekil 7. Çin'in arazi kullanımı ve arazi örtüsü haritası

Çin'in arazi kullanımı ve örtüsü haritasında çeşitli arazi türleri farklı renklerle gösterilmiştir: Ormanlar koyu yeşil, çalılıklar haki, otlaklar açık sarı yeşil, sulak alanlar yeşil, tarım arazileri kahverengi, yerleşim alanları gri, buzullar turkuaz, çorak alanlar açık sarı ve göller mavi ile işaretlenmiştir. Ormanlar, kuzeydoğu ve güneydoğu bölgelerinde; otlaklar, iç kesimlerde ve yüksek platolarda; tarım arazileri, nehir

deltalarında ve ovalarda yoğunlaşmıştır. Yerleşim alanları, nüfusun yoğun olduğu bölgelerde; buzullar ise Tibet Yaylası gibi yüksek irtifa alanlarında bulunmaktadır. Bu çeşitlilik, Çin'in geniş coğrafi yapı ve zengin bitki örtüsüyle ekonomik faaliyetlere olanak tanırken, biyoçeşitlilik koruması ve iklim değişikliği mücadelesinde de avantaj sağlamaktadır. Dolayısıyla, bu çeşitlilik Çin'in jeopolitik gücünü artıran ve sürdürülebilir kalkınma ile uluslararası etkinin desteklenmesinde kilit bir rol oynamaktadır (Şekil 8).

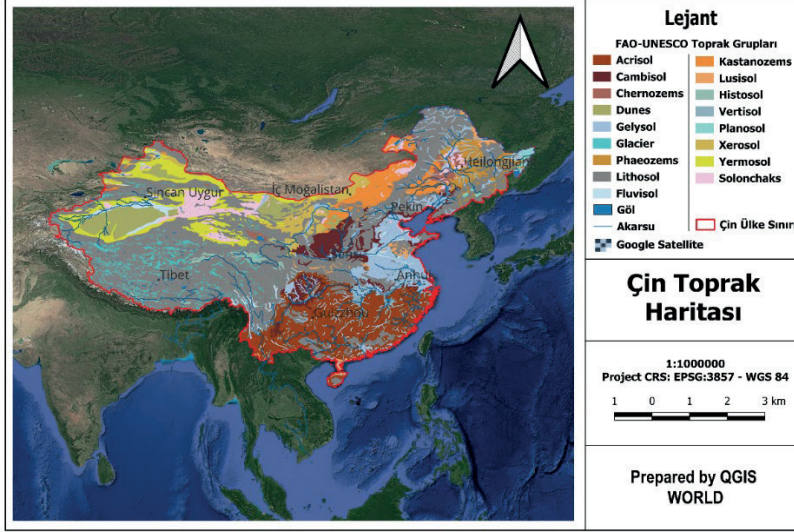
1.4. Çin'in Toprak Özellikleri ve Koşulları

Çin'in geniş ve heterojen coğrafi yapısı, toprak özellikleri açısından da büyük bir çeşitlilik sunmaktadır. Bu çeşitlilik, Qinghai-Tibet Platosu'nun permafrostla kaplı yüksek rakımlı alanlarından, Yangtze Nehri'nin verimli alüvyon vadilerine; kuzeyin loess platosundan, güneyin kırmızı topraklarına kadar birçok farklı toprak örtüsü uzanmaktadır. Her bir toprak tipi, belirli iklim koşulları, bitki örtüsü ve ana materyal kombinasyonlarının bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır ve ülkenin ekolojik sistemleri ve tarımsal faaliyetleri üzerinde belirleyici bir etkiye sahiptir.

Çin'in jeolojik çeşitliliği, ülkenin toprak özelliklerini ve tarımsal potansiyelini önemli ölçüde etkilemektedir. Kıtasal kalkanlardan volkanik yapılar ve çökelti kayalarına kadar geniş bir yelpazede yer alan kayalık yapılar, bölgesel toprakların mineralojik ve fiziksel özelliklerini şekillendirmektedir (Shi, vd., 2004). Tibet Platosu ve Tarım Havzası gibi batı bölgelerinde metamorfik ve sedimanter kayalar, toprakların zengin mineral içeriğini belirlerken, doğudaki alüvyon ovaları, nehirler tarafından taşınan sedimanlarla tarıma uygun, besin maddesi yönünden zengin topraklar oluşturmaktadır (Gong, 2002). Güneyde, granit ve kalkerin kimyasal ayrışması toprakların asitliğini ve kil içeriğini etkileyerek, bitki örtüsü ve tarımsal faaliyetler üzerinde belirleyici bir rol oynar. Bu jeolojik çeşitlilik, Çin'in tarımsal üretkenliği ve çevresel karakteristiği üzerinde derin etkiler yaratmaktadır (Fang, vd., 2020).

Toprak oluşumunun ana süreçleri düşünüldüğünde Kuzey Çin'in soğuk ve kuru iklimi, toprak oluşumunu esas olarak fiziksel süreçler (örneğin, donma ve çözülme) aracılığıyla etkiler, kimyasal reaksiyonları yavaşlatır ve liksivasyonu (yıkanmayı) sınırlar. Bu durum, toprakların olgunlaşma sürecinin yavaşlamasına rağmen uzun vadeli verimliliğinin korunmasına olanak tanımaktadır (Teng, vd., 2014). İklimin toprak oluşumundaki büyük etkisine baktığımızda Güney Çin'deki daha sıcak ve yağışlı olan iklimin, kayaların kimyasal ayrışmasını hızlandırdığı ve topraklarda hızlı liksivasyon ile olgunlaşmaya yol açtığı görülmektedir. Bu durum, özellikle Kwangtung ve Hong Kong'da granitlerin hızlı

ayrışmasında görülür ve güney topraklarının verimliliğinin hızla azalmasına neden olmaktadır (Tang, vd., 2018: 62).

Şekil 8. FAO-UNESCO toprak sınıflandırma sistemine göre Çin'in toprak haritası

FAO-UNESCO'nun toprak sınıflandırma sistemine göre Çin, coğrafi çeşitliliğini yansıtan zengin toprak gruplarına sahiptir. Güneydoğuda Acrisol toprakları koyu kahverengi, İç Moğolistan'daki Kastanozems turuncu, kuzeydoğudaki Chernozem açık kahverengi, Tibet Yaylası'ndaki Gelisol toprakları gri ve genel olarak alüvyonlu Fluvisol toprakları açık gri ile gösterilmektedir (Şekil 9).

Bu toprak çeşitliliği, Çin'in doğu ovalarında tarımın yoğunlaşmasına, batıdaki platoların ise hayvancılığa uygun ortam sağlamasına ve kuzey ile güneyde sırasıyla orman kaynakları ve tropikal tarım ürünlerinin bolluğuna olanak tanımaktadır. Çin'in toprak yapısı, ekonomik ve çevresel dinamikler üzerinde belirleyici bir etki yaratmaktadır (Shi, vd., 2004),(Şekil 9).

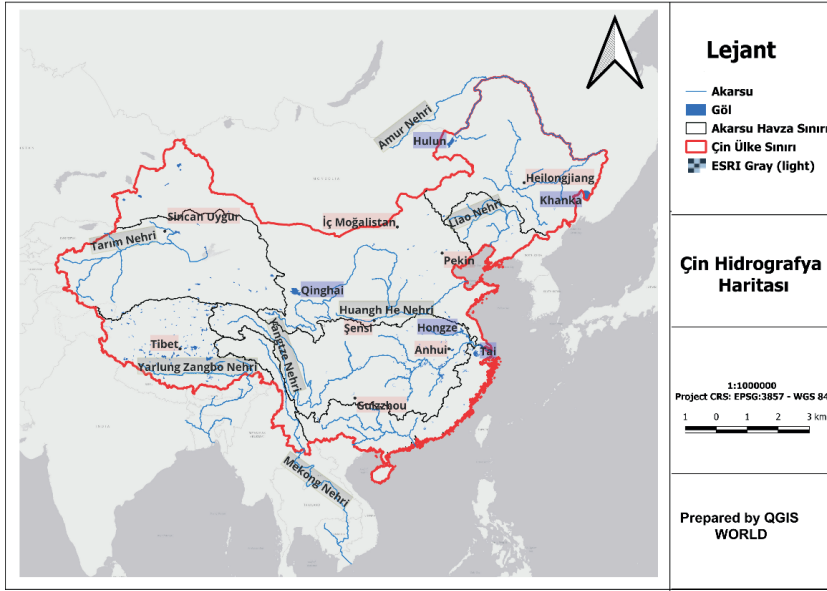
Çin'in geniş ve heterojen toprak özellikleri, jeopolitik açıdan hem avantajlar hem de dezavantajlar sunmaktadır. Qinghai-Tibet Platosu gibi yüksek rakımlı ve permafrostla kaplı alanlardan, Yangtze Nehri'nin verimli alüvyon vadilerine kadar uzanan çeşitlilik, tarımsal üretimde geniş bir yelpazeye olanak tanırken, ekonomik kalkınma ve nüfusun desteklenmesi için elverişli koşullar sağlamaktadır. Çin'in 2023 yılındaki tarımsal üretim verilerine bakıldığında, ülkenin buğday, patates ve çay

gibi temel tarım ürünleri üretimindeki güçlü konumu göze çarpmaktadır. Çin'in 2023 verilerine bakıldığında buğday üretimi, 134.53 milyon ton olarak kaydedilmiştir. Çin, aynı yıl içerisinde yaklaşık 95,5 milyon ton ile dünyanın en büyük patates üreticisi konumuna yerleşmiştir (Fao, 2023). Aynı zamanda Çin pirinç üretiminde dünya genelinde %30'luk bir paya sahip olup bu alanda birinci sıradadır (National Bureau of Statistics of China, 2023). Bahsetmiş olduğumuz tarım ürünleri Çin'e uluslararası ticarete önemli bir avantaj katmaktadır. Ancak, batıdaki yüksek ve kurak platoların zorlu iklim koşulları, bu alanlarda hayvancılık gibi sınırlı ekonomik faaliyetlere yol açar ve yerel nüfusun yaşam standartları üzerinde baskı oluşturmaktadır. Ayrıca, güneydeki hızlı toprak ayrışması ve lüksivasyon, toprak verimliliğinin azalması gibi dezavantajlar getirir ve sürdürülebilir tarım uygulamaları için zorluklar yaratmaktadır. Dolayısıyla, Çin'in toprak özellikleri, tarımsal çeşitlilik ve ekonomik potansiyel bakımından jeopolitik bir avantaj sunarken, aynı zamanda sürdürülebilir kalkınma ve çevresel yönetim açısından önemli zorluklar da ortaya koymaktadır.

1.5. Hidrografya

Çin'in *hidrografik* yapısı, ülkenin karmaşık coğrafi ve iklimsel özellikleriyle yakından ilişkilidir, bu da nehir sistemleri, göl havzaları ve yeraltı su kaynakları açısından büyük bir çeşitliliğe yol açmaktadır. Bu hidrografik çeşitlilik, kuzeydeki kurak havzalardan güneydeki bol yağış alan subtropikal bölgelere, doğunun geniş alüvyon düzlüklerinden batının yüksek plato ve dağlık alanlarına kadar uzanmaktadır. Çin'in nehirleri, Asya kıtasının en önemli su kaynakları arasında yer alır ve Yangtze, Sarı Nehir (Huang He), Mekong ve Brahmaputra gibi büyük nehir sistemleri, hem bölgesel hem de küresel hidrolojik döngülerde kritik bir role sahiptir (Cui, vd., 2016).

Bu bağlamda inceleyecek olursak Çin'in üç büyük nehri - Huang Ho (Sarı Nehir), Yangtze (Chang Jiang) ve Si Kiang (Xi Jiang) - In Shan, Qinling ve Nanling dağ sıralarının yer aldığı doğu-batı eksenindeki yerleşimleriyle akış yönlerini belirlemektedir (Olson, 2004). Huang Ho (5.464 m), Tibet yaylasından kaynaklanan ve Wei Nehri ile kesiştiği noktada doğuya yönelerek Kuzey Çin Ovası üzerinden Bohai Körfezi'ne dökülen nehirdir, bu bölge Çin medeniyetinin beşiği olarak kabul edilmektedir. Yangtze Nehri (6.370 m), Qinling ve Nanling arasında yer alır ve Sichuan, Hubei, Hunan, Jiangxi, Anhui ve Jiangsu illerinden geçerek geniş bir deltadan denize dökülmektedir (Timor, 2011: 33).

Şekil 9. Çin'in hidrografya haritası

Kuzeybatı Çin'de, Doğu Türkistan'da yer alan Tarım Nehri gibi kritik su yolları, kısıtlı su kaynaklarına sahip çöl ikliminde yaşamsal bir öneme sahiptir. Bu bölgenin sürdürülebilir tarımı ve nüfusu için nehir yönetimi kritik öneme sahiptir. Diğer yandan, ülkenin orta ve doğu kesimlerinde Huang He ve Yangtze gibi ana nehirler, yoğun tarımsal üretim alanlarına ev sahipliği yapar, özellikle Yangtze Nehri Havzası, pirinç üretimi için hayati öneme sahiptir ve ekonomik faaliyetlerin merkezi durumundadır (Şekil 10).

Çin, yaklaşık 24.900 gölle, 2.800'ü 100 hektardan büyük, 13'ü ise 100.000 hektardan büyük olmak üzere zengin bir hidrografyaya sahiptir. Bu göllerin büyük bir kısmı Düşük Yangtze Nehri Havzası ve Qinghai-Tibet Platosunda bulunmaktadır (Chang, 2002). Doğu Çin'deki tatlı su gölleri ülkenin göl yüzey alanının %45'ini oluştururken, batıdaki göller esas olarak tuzlu sudan oluşmaktadır. "Beş Büyük Göl" olarak bilinen en büyük tatlı su gölleri Dongting, Poyang, Tai, Hongze ve Chaohu'dan oluşmaktadır. Qinghai Gölü, 458.300 hektarlık yüzey alanıyla Çin'in en büyük tuzlu su gölüdür (Hartmann-Wang, 2014: 66). Bir diğer hidrografik etmen olan Çin'in denizel ekosistemleri, ülkenin uzun kıyı şeridi boyunca Doğu Çin Denizi, Güney Çin Denizi, Bohai Denizi ve Sarı Deniz dahil olmak üzere bir dizi büyük denizle kesişmektedir. Bu denizler, küresel

okyanus sistemlerinin bir parçası olarak, hem biyojeokimyasal döngüler hem de biyolojik çeşitlilik açısından önemli işlevler görmektedir.

Bohai Denizi, Çin'in yaklaşık 80.000 km²'lik alanı kaplayan, ortalama derinliği 18 metre olan sığ bir denizdir ve kıyasal ekosistemler ile deniz çiftçiliği için elverişli bir habitat sağlamaktadır. Sarı Deniz, 380.000 km² alan kaplayıp ortalama 44 metre derinliğe sahiptir; Çin ve Kore için kritik bir balıkçılık kaynağı ve stratejik bir su yoludur (Liu, 2013). Doğu Çin Denizi, 770.000 km² alanı kapsayıp ortalama 349 metre derinliğe ulaşır ve Çin ile Japonya için önemli ekonomik ve stratejik kaynak durumundadır (Lampton, 2008: 55). Güney Çin Denizi ise yaklaşık 3.5 milyon km² alana yayılır, maksimum 5.377 metre derinliğe erişir ve dünyanın en işlek deniz yollarından biridir, uluslararası ticaret gemilerine ev sahipliği yapmaktadır (Veeck, 2011: 74).

Sonuç

Jeopolitik kavramını kısaca bir ülkenin uygulamaya çalıştığı taktiksel unsurları coğrafi etmenlere göre belirlemesidir şeklinde açıklayabiliriz. Jeopolitiğin tanımı her ne kadar 19. Yüzyılın sonlarında yapılmış olsa da aslında geçmişini çok daha geriye götürülebileceği gerçekliğini unutmamamız gerekmektedir. Diğer yandan gelişen teknoloji ve bakış açılarının değişimiyle birlikte kapsam açısından da genişlemiş ve genişlemeye de devam etmektedir. Jeopolitik süreçlerin sabit doğrular üzerinden değerlendirme yapma imkânı oldukça sınırlıdır. Devamlı olarak yeni perspektifler ve dinamikler geliştirmesi zorunludur. Örnekle mevcut durumu açıklamak gerekirse 1950'lerden bu yana toplumun insan dinamiklerine sahada daha yakından bakıldığını ve jeopolitik konularda detaylı çalışmalar yapıldığını görmekteyiz. Ancak günümüzde, uzay ve siber alanlarda yeni politikalar geliştirilmektedir. Fakat unutmamak gerekir ki, hangi konu üzerinde çalışılırsa çalışılsın, yaşadığımız yerin jeopolitik önemi her zaman temel unsurdur. Diğer gelişmeler de bu coğrafi alanla doğrudan ilişkilidir ve bu gerçek değişmemektedir.

Bu çalışmada, küresel bir güç olarak tanınan Çin'in coğrafi konumu, doğal koşulları ve toprak bütünlüğü gibi jeopolitiğin ana özellikleri incelenmiştir. Çin'in ulusal ve uluslararası stratejileri belirlenirken coğrafi konumu, iklimi, bitki örtüsü, toprağı ve hidrografyası gibi jeopolitiğin değişmeyen unsurları üzerinden siyasasını belirlediğini görmekteyiz.

Çin'in sınırları ve coğrafi konumu, ülkenin jeopolitik değerlendirmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Çin'in kuzey komşuları olan Rusya ve Moğolistan ile geniş sınırları bulunmaktadır. Bu sınırlar, tarihsel olarak hem iş birliği hem de çatışmalara sahne olmuştur. Rusya

ile olan sınır, enerji kaynakları ve ekonomik iş birliği açısından önemli durumdadır. Moğolistan ise Çin için stratejik bir tampon bölge işlevi görmektedir. Batıdaki Orta Asya cumhuriyetleri ile olan sınırlar, Çin'in "Bir Kuşak, Bir Yol" inisiyatifinin kara yolu bağlantıları için kritiktir ve enerji kaynakları açısından da önem arz etmektedir. Çin'in güney sınırları, özellikle Hindistan ile olan sınırlar, zaman zaman gerilimlere sahne olmuştur. Himalaya Dağları, doğal bir sınır oluşturarak askeri stratejik derinlik sağlamaktadır. Myanmar ve diğer Güneydoğu Asya ülkeleri ile olan sınırlar, ekonomik ve ticari ilişkiler için önemlidir. Doğu sınırında, Çin'in Kuzey Kore ile olan sınırı, Kore Yarımadası'ndaki istikrarsızlık ve nükleer silahlanma gibi konular nedeniyle stratejik önem taşımaktadır. Doğu Çin Denizi ve Güney Çin Denizi, Çin'in deniz ticareti ve askeri projeksiyonu açısından hayati öneme sahiptir. Bu bölgelerdeki egemenlik iddiaları, uluslararası hukuku ve bölgesel güvenliği etkilemektedir. Çin'in doğal sınırları ve coğrafi özellikleri, jeopolitik avantajlar sağlamaktadır. Güneydeki Himalaya Dağları, doğal bir bariyer oluşturarak askeri saldırılara karşı savunma sağlar ve su kaynakları açısından stratejik öneme sahiptir. Batıdaki Tibet Platosu, yüksek rakımı nedeniyle hem doğal bir savunma hattı hem de stratejik bir derinlik sağlamaktadır. Batı ve kuzeybatıdaki Taklamakan ve Gobi Çölleri, doğal bariyerler oluşturarak savunma açısından avantaj sağlar; ancak bu bölgelerdeki iklim ve arazi koşulları, ekonomik gelişim ve altyapı projeleri için zorluklar yaratmaktadır.

Çin'in "Bir Kuşak, Bir Yol" inisiyatifi, Orta Asya, Avrupa ve Afrika'ya uzanan kara ve deniz ticaret yollarını kapsamakta ve Çin'in ekonomik ve stratejik etkisini artırmayı amaçlamaktadır. Bu inisiyatif, sınır bölgelerinde altyapı geliştirme ve ekonomik iş birliğini teşvik etmektedir. Çin, askeri modernizasyon ve deniz kuvvetlerinin güç projeksiyonu ile sınırlarını ve çıkarlarını koruma kapasitesini artırmaktadır. Güney Çin Denizi'ndeki askeri varlık ve adalar üzerindeki egemenlik iddiaları, bölgesel güvenlik stratejilerinin önemli bir parçasıdır.

Doğu Türkistan ve Tibet, iç güvenlik ve etnik gerilimler açısından hassas bölgelerdir. Bu bölgelerdeki istikrar, Çin'in genel iç güvenliği ve sınır güvenliği için kritik öneme sahiptir. İç Moğolistan bölgesi, geniş çöl alanları ve stratejik konumu nedeniyle hem savunma hem de ekonomik açıdan önemlidir ve Rusya ile olan ilişkilerde stratejik bir rol oynamaktadır.

Sonuç olarak, Çin'in doğal sınırları ve coğrafi özellikleri, ülkenin jeopolitik stratejilerini şekillendirmede önemli bir rol oynamaktadır. Bu sınırlar, Çin'in hem savunma hem de ekonomik çıkarlarını korumasına

yardımcı olurken, aynı zamanda bölgesel ve uluslararası dinamikler üzerinde de etkili olmaktadır. Çin, bu avantajları stratejik bir şekilde kullanarak küresel sahnede güçlü bir konum elde etmektedir. Çin'in söz konusu sınırlarıyla stratejik ilişkilerini şekillendirme konusunda önemli avantajlara sahip olduğu rahatlıkla görülmektedir. Çin'in sahip olduğu coğrafi ve topoğrafik özellikler hem savunma politikaları hem de dış politika stratejileri açısından önemli avantajlar sunmaktadır. Sahip olduğu söz konusu avantajlar (Doğal sınırlara ve geniş yüzölçümüne sahip olması, bitki örtüsü ve toprak örtüsü açısından çeşitliliği, hidrografik yönden farklı özelliklere sahip bölgeleri içerisinde barındırması) iç politika anlamında elini güçlendirerek dış politikasını daha rahat tasarlamasına olanak sağlamaktadır. İlgili hususlar bu çalışmada teker teker detaylı şekilde incelenerek ülke için jeopolitik açıdan avantaj ve dezavantajları ortaya koyulmaya çalışılmıştır. Genel hatlarıyla örnek vermek gerekirse;

- Çin'in sahip olduğu geniş yüz ölçümü, ülke içerisinde çok çeşitli iklim koşullarının görülmesine olanak tanımıştır.
- Çeşitli iklim türlerinin görülmesi nedeniyle farklı tarımsal üretim ve yaşam alanlarının oluşmasına olanak sağlamıştır.
- Ülkenin sahip olduğu yükseklik farklılıkları nedeniyle, sıcaklık, yağış miktarı ve iklim koşulları ciddi bir değişkenlik göstermektedir. Özellikle, yağış miktarı bakımından, Güney ve Doğu Çin'de yıllık ortalama yağış miktarı 1000 mm'yi aşarken, Kuzey ve Batı Çin'de bu rakam 500 mm'nin altında neden olmuştur.
- Söz konusu yağış farklılıkları, tarım alanlarının sulama ihtiyacını belirlerken, belirli bölgelerde su kaynaklarının daha verimli kullanılmasını sağlamış ve çeşitli tarım ürünlerinin yetişmesine imkân vermiştir. Bu durum, Çin'in gıda güvenliği stratejilerinde önemli bir rol oynamakta ve ekonomik kalkınmaya destek sağlamaktadır.
- Çin geniş ve çeşitli bir bitki örtüsüne ev sahipliği yapmaktadır. Özellikle, güneydoğu bölgelerinde bulunan subtropikal ormanlar, biyoçeşitlilik açısından zengin habitatlar sunmaktadır. Kuzey ve batıda ise çölleşme ile mücadele eden bölgelerde, bitki örtüsü çöl ikliminin zorlayıcı koşullarına uyum sağlamış türler barındırmaktadır. Bu çeşitlilik, Çin'in hem ekolojik hem de askeri stratejilerinin şekillenmesinde kritik bir faktör olarak karşımıza çıkmaktadır.
- Çin'in toprak özellikleri, ülkenin büyük bir nüfusu desteklemesinde önemli bir role sahiptir. Özellikle Yangtze ve Sarı Nehir (Huang He) vadilerindeki alüvyon topraklar, tarım için son derece elverişli olup bu bölgeler tarih boyunca yoğun nüfus akınına uğramıştır. Kuzey Çin Ovası'nda bulunan lös türü topraklar da buğday ve diğer tahıllar

için ideal koşullar sunarak, ülkenin tarım üretiminde önemli bir yere sahiptir.

- Çin'in hidrografik yapısı, önemli nehirleri ve bunların sağladığı katkılar açısından da dikkat çekmektedir. Yangtze ve Sarı Nehir, sadece sulama ve tarım için değil, aynı zamanda iç ulaşım yolları olarak da ülke için büyük önem taşımaktadır. Bu nehirler, ülkenin iç kesimlerine ulaşımı kolaylaştırarak ekonomik gelişim ve nüfus dağılımını şekillendirmektedir. Aynı zamanda Çin'in denizlere kıyısı olması, uluslararası ticarete stratejik bir avantaj sağlamaktadır. Güney Çin Denizi ve Doğu Çin Denizi gibi büyük su yolları, hem balıkçılık hem de deniz ticareti için elverişli koşullar sunmakta ve Çin'in küresel ticaret ağında merkezi bir konumda olmasına olanak tanımaktadır.

Bu çalışma boyunca ele alınan faktörler ışığında, Çin'in coğrafi konumu, hidrografik yapısı, iklim çeşitliliği ve toprak özellikleri gibi doğal koşulları, ülkenin jeopolitik stratejilerini şekillendirmede kritik rol oynadığının tespiti yapılmıştır. Çin, bu doğal avantajları stratejik bir şekilde kullanarak hem ulusal hem de uluslararası arenada güçlü bir pozisyon elde etmekte ve bu sayede küresel bir lider olarak ön plana çıkmaktadır. Dolayısıyla, Çin'in jeopolitik strateji geliştirmedeki başarısı, sahip olduğu zengin doğal kaynaklar ve coğrafi avantajlarla doğrudan ilişkilidir; bu unsurlar, ülkenin sürekli değişen global dinamikler içerisinde rekabetçi ve etkin bir rol oynamasını sağlamaktadır.

Kaynakça

- BRZEZİNSKI, Zbigniew. (2005). Büyük satranç tahtası, İnkılap Yayınevi.
- CELERIER, Paul. (1963). Jeopolitik ve jeostrateji. Genelkurmay Basımevi.
- CHANG, Wang. (2002). The great lakes of China: Changes and impacts. Internationale Vereinigung Für Theoretische Und Angewandte Limnologie: Verhandlungen, 28(1), 307-310.
- CUİ, Lijuan, Zhang, Manyin, & Xu, Weigang. (2016). Huang He (Yellow River) River Basin (China). In *The Wetland Book*, Springer. https://doi.org/10.1007/978-94-007-6173-5_98-1
- DEFAY, Alexandre. (2005). Jeopolitik. Dost Kitabevi.
- DUAN, Anmin, Wu, Guoxiong, Liu, Yimin, Ma, Yaoming, & Zhao, Ping. (2012). Weather and climate effects of the Tibetan Plateau. *Advances in Atmospheric Sciences*, 29(6), 978-992. <https://doi.org/10.1007/s00376-012-1220-y>
- FANG, J.-Y., Guo, K., Wang, G.-H., Tang, Z.-Y., Xie, Z.-Q., Shen, Z.-H., WANG, R.-Q., Qiang, S., Liang, C.-Z., Da, L.-J., & Yu, D. (2020). Vegetation

classification system and classification of vegetation types used for the compilation of vegetation of China. *Chinese Journal of Plant Ecology*, 44(2), 96-110. <https://doi.org/10.17521/cjpe.2019.0259>

FAO. (2023). World food situation. FAO. <https://www.fao.org/worldfoodsituation/csdb/en/> (Erişim Tarihi: 25.12.2023)

GONG, Zi-tong. T., Zhang, G. L., & Chen, Z. C. (2002). Development of soil classification in China. In *Soil classification* (pp. 101-126). CRC Press.

HARTMANN, Rudi, & Wang, Jing'ai. (2014). *A comparative geography of China and the U.S.* (C.109). Springer.

HASANOV, Ali. (2012). *Jeopolitik: Teorileri, metodolojisi, aktörleri, tarihi, karakteristiği, kavramları* (Çev. F. Şammedov). Babıali Kültür Yayıncılığı.

HUA, Peng. (2006). *Flora of China, Volume 22: Poaceae*. *Annals of Botany*. <https://doi.org/10.1093/aob/mcm014>

İLHAN, Suat. (1985). Jeopolitik ve tarihle ilişkileri. *Belleten*, (195), 611.

İLHAN, Suat. (1999). Türkiye'nin jeopolitik konumu ve Türk dünyası. *Atatürk Kültür Merkezi Yayını*: 186; *Türk Kültüründen Görüntüler Dizisi*: 50; Ankara.

KAPAN, Kaan. (2022). Jeopolitik açıdan şehirler: Edirne örneği. In *Edirne ilinin coğrafyası* (ss. 117-128). *Türk Coğrafya Kurumu*. İstanbul.

KAPAN, Kaan, & Şavlı, M. Oğuz. (2022). Research of Central Asian geopolitics over the population. *Parameter, Avrasya İncelemeleri Dergisi - Journal of Eurasian Inquiries*, 11, 39-74.

LACOSTE, Yves. (2008). *Büyük oyunu anlamak*. NTV Yayınları, İstanbul.

LAMPTON, David. (2008). *The three faces of Chinese power (Might, money, and minds)*. UC Press. <https://doi.org/10.4000/chinaperspectives.4822>

Lİ, Yalin, Wang, Çengşan, Dai, Jingen, Xu, Ganqing, Hou, Yunling, & Li, Xiaohan. (2015). Propagation of deformation and growth of the Tibetan-Himalayan orogeny. *Earth Science Reviews*, 143, 36-61. <https://doi.org/10.1016/j.earscirev.2015.01.001>

LİU, JY. (2013). Status of marine biodiversity in the China Seas. *PLOS ONE*. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0050714>

LU, Jia. (2018). *The geography of China*. Mason Crest Publishers, Philadelphia
National Bureau of Statistics of China. (2023, July 18). https://www.stats.gov.cn/english/pressrelease/202307/t20230718_1941344.htm (Erişim Tarihi: 16.07.2023)

OLSON, Nilson. (2004). *Yangtze River*. Capstone Press, Mankato.

- ONGANER, Lütfü. (1965). Genel olarak jeopolitik ve jeopolitik durumun milli güvenlik politikasına etkileri. *Silahlı Kuvvetler Dergisi*, (215), 62-64.
- SEZGİN, Erdem, & Yılmaz, Sezgin. (1965). *Jeopolitik esaslar*. Harp Akademileri Basımevi. İstanbul.
- SHI, Xuezheng, Yu, Dongsheng, Gong, Zt, Warner, Ed, Petersen, G. W., & Weindorf, D. C. (2004). State Key Laboratory of Soil and Sustainable Agriculture, Institute of Soil Science, Chinese Academy of Sciences, Nanjing, China; Environmental Resources Research Institute, The Pennsylvania State University, University Park. *Soil Survey Horizons*, 45, 129-136.
- SUN, Bo, Xue, Rufan, Li, Wanling, Zhou, Siyu, Li, Huixin, Zhou, Botao, & Wang, Huijun. (2023). How does Mei-Yu precipitation respond to climate change? *National Science Review*, 10(12). <https://doi.org/10.1093/nsr/nwad246>
- TANG, Qihong, Yin, Yuanyuan, Zhang, Xuexia, Zhu, M., Jingyao, Zhao, & Wei, Yang. (2018). Atlas of environmental risks facing China under climate change. IHDP/Future Earth-Integrated Risk Governance Project Series. https://doi.org/10.1007/978-981-10-4199-0_1
- TAPPONNIER, Paul, Xu, Zhenbo, Roger, Françoise, Meyer, Bertrand, Arnaud, Nicolas, Wittlinger, Gerard, & Yang, Jingsui. (2001). Oblique stepwise rise and growth of the Tibet Plateau. *Science*, 294, 1671-1677. <https://doi.org/10.1126/science.105978>
- TENG, Yanguo, Wu, Jin, Lu, Sijin, Wang, Yeyao, Jiao, Xudong, & Song, LIUTING. (2014). Monitoring the environmental quality of soil and soil in China. *Environment International*, 69, 177-199.
- TİMOR, Ayşenur. (2011). Çin. Çantay Kitabevi.
- TREGAR, Thomas. (2017). *A geography of China*. University of London Press.
- VEECK, Gregory. (2011). *China's geography: Globalization and the dynamics of political, economic, and social change*. Rowman & Littlefield Publishers.
- ZHANG, Ang, & Zhao, Xinyi. (2022). Changes of precipitation pattern in China 1961-2010. *Theoretical and Applied Climatology*, 148(5-6), 1005-1019. <https://doi.org/10.1007/s00704-022-03986-w>
- ZHAO, Ping, Yang, Song, & Yu, Rucong. (2010). Long-term changes in rainfall over eastern China and large-scale atmospheric circulation associated with recent global warming. *Journal of Climate*, 23, 1544-1562. <https://doi.org/10.1175/2009jcli2660.1>
- ZHAO, Weijie. (2020). Extreme weather and climate events in China under changing climate. *National Science Review*, 7(5), 938-943. <https://doi.org/10.1093/nsr/nwaa069>

Araştırma Makalesi/Research Article

A Discussion on the Movie “Please Teach Me English” in Relation to the Use of “Konglish” and the Concept of “English Fever”

Beste Alpay JEONG*

Abstract: The study analyzes the Korean movie Please Teach Me English as a cultural artifact reflecting the sociolinguistic phenomena of “English Fever” and “Konglish” in South Korea. The film illustrates the societal obsession with English as a form of cultural and social capital, driven by globalization and economic aspirations. It also highlights the symbolic value of English, which often outweighs its practical utility in professional settings. In addition, drawing on Kosofsky’s (1990) analysis of Korean English the paper explores the cultural and linguistic dimensions of Konglish errors depicted in the film demonstrating the interplay between language, cognition, and cultural values. This discussion underlines the unique adaptations and challenges Korean people face in navigating between their native linguistic framework and English.

Keywords: *English Fever, Konglish, Cultural capital, Korean, English*

“Please Teach Me English” Filmi Üzerine: “Konglish” Kullanımı ve “English Fever” Kavramı Bağlamında Bir Tartışma

Öz: Bu çalışma Güney Kore'deki “English Fever” ve “Konglish” gibi sosyodilbilimsel kavramları yansıtan kültürel bir eser olarak Güney Kore filmi Please Teach Me English'i analiz etmektedir. Film küreselleşme ve ekonomik beklentilerle yönlendirilen İngilizceye yönelik toplumsal eğilimi kültürel ve sosyal bir sermaye biçimi olarak gözler önüne sermektedir. Ayrıca İngilizcenin sembolik değerini profesyonel ortamlardaki pratik kullanımını çoğu zaman geride bırakan bir olgu olarak vurgulamaktadır. Bunun yanı sıra Kosofsky'nin (1990) analizine dayanarak makale filmde tasvir edilen Konglish hatalarının kültürel ve dilsel boyutlarını incelemekte ve dil, biliş ve

* PhD Candidate, Hanyang University, e-mail: beste.alpay@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9899-1508

Önerilen Atıf: ALPAY JEONG, B., (2025). A Discussion on the Movie “Please Teach Me English” in Relation to the Use of “Konglish” and the Concept of “English Fever”, *Doğu Asya Araştırmaları Dergisi*, 8(15), s. 88-102.

kültürel değerler arasındaki etkileşimi ortaya koymaktadır. Bu tartışma Korelilerin ana dilsel çerçeveleri ile İngilizce arasında gezinirken karşılaştıkları benzersiz uyarlamaları ve zorlukları vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: *English Fever, Konglish, Kültürel sermaye, Korece, İngilizce*

Introduction

The movie *Please Teach Me English*, portrays the experiences of students who are studying in a private English class which is thought by a native English speaker. The main character is Na Young Ju (Candy) who is required to enroll in the English course after she fails to speak in English to a foreigner who visits the public office, and Park Mun Su (Elvis) whose reason to begin learning English is to be able to speak to her sister who was adopted in the USA. The movie is a good depiction of English Fever which is a Korean term that explains the desire by Korean people to become proficient in English. The narrative not only highlights the cultural obsession with English proficiency but also serves as a lens through which we examine its implications in Korean society. English Fever is a term that refers to the intense societal push towards English education in South Korea, reflecting both the aspirations for global connectivity and pressures of linguistic capital. The movie also delves into the linguistic peculiarities of Korean English, or "Konglish", showcasing common errors in grammar, pronunciation, and vocabulary use among Korean learners. This paper explores these dual aspects: firstly, the concept of English Fever as a manifestation of English cultural and social capital in Korea, drawing on the works of Krashen (2006), and Shim and Park (2006) to understand its socio-economic drivers. Secondly it examines the linguistic errors, or Konglish as analyzed by David Kosofsky (1990), Kosofsky's work on the language-cognition-culture relationship offers insights into how these errors reflect broader cultural characteristics and perceptions in Korean society. Through specific examples from the movie this paper investigates how Konglish not only signifies the challenges of learning a second language but also reveals the unique interplay between Korean culture, language and identity in the context of global English dominance.

The Concept of English Fever and English as a Social and Cultural Capital in Korean Society

The concept of "English fever" was first coined by Krashen (2006) as "the overwhelming desire to acquire English and ensure one's children acquire English as a second or foreign language". Krashen argues that many people suffer from English fever because it has become the world's lingua franca. In other words, without a good knowledge of English it is difficult to be

successful in international business, business, scholarship or science (Krashen, 2006).

Shim and Park (2008) explain the emergence of English fever with the political, social, and economic changes in Korea. The first considerable influence of English in Korean society dates back to 1945-1948 when United States' influence in political, military and cultural affairs became substantial. During those times Korea was even called "translation government" because Korean translators with English skills gained important positions in the government since they could speak to the American military personnel. In 1980's because of reasons such as the Korean government's efforts to become a part of the economic globalization, events such as the 1986 Asian Games, the 1988 Olympic Games which Seoul hosted made the Korean government encourage the citizens to learn English. The use of English was promoted in education and government affairs in late 1990's and 2000s. Such efforts to spread the use of English were named "English infrastructure" which demonstrates the perception of the language as having an economic value. In other words, it is an investment for the country and the people. The government saw English skills as an important asset for the citizens to participate in the global market and for Korea to catch up with globalization. The great emphasis in English that we observe in higher education and job market in Korea is the result of the above-mentioned reasons (Shim - Park, 2008). In Korea, English education is significantly important and children are directed to study English until late hours, and they are often sent abroad to study English (Park, 2009).

In relation to the prevalence of English fever in South Korea, Park (2009) also mentions the fear of the Korean language, which he describes as the strong belief in the negative influence of Korean language on the acquisition of a second language, and mentions that it has led to extreme practices. For example Korean parents send their children abroad to learn English, even under the age of ten. He refers to "wild goose families" where a single parent stays in the foreign country for the education of the children.

Pierre Bourdieu (1984) is the sociologist who first articulated the concepts of social capital and cultural capital. He defines cultural capital as "the ways in which people would use cultural knowledge to undergird their place in the hierarchy." He analyzes how this cultural capital is utilized as cultural signifiers for the middle class as they identify themselves in relation with the people "above" them and draw a line between them and those who are perceived as "below" them. In this context English skills can be regarded as a form of cultural capital because it is possible to invest upon and accumulate for the future success. Korean people believe in the respect a person would gain through the investment, accumulation, and exchange of English. In this regard, the background that a person has makes them

respectful and successful in life and helps them climb the social ladder. The symbols that can be accumulated and collected -such as learning English and going to prestigious universities - are what Bourdieu would consider as cultural capital. Bourdieu and Wacquant (1992) define social capital as follows:

"Social capital is the sum of the resources, actual or virtual, that accrue to an individual or a group by virtue of possessing a durable network of more or less institutionalized relationships of mutual acquaintance and recognition."

In other words, social capital is about knowing and having relationship with important people and English provides both within the Korean social context. English is a cultural capital because it is a strong positive symbol. In South Korea, a high score in standardized English tests such as TOEFL or TOEIC is necessary in order to be accepted and graduated from good universities and also for employment in good companies. However, this does not mean that English is often used in the working environment. On the other hand, English is used for "gatekeeping", it is rather a sign which symbolized that if a worker is fluent in English this person has worth for the company (Curran, 2018). The test results are only a symbol that shows the prestige of a company. Interestingly, not everything is seen as a symbolic capital. For example, parents sending a child abroad or to English-only kindergarten may be considered to be a symbolic capital, sending them to English village is not. The reason is that symbolically going to an English village would not give the child a social advantage in the future. This is an example to the gatekeeper characteristic of English in Korea (Shim - Park, 2008).

The Concept of Konglish and Korean Culture

The prevalence of English in South Korea has grown with the language being consistently taught within the national education system and impacting daily language and social interactions especially in light of Korea's globalization. However South Korea is still quite a homogenous country in terms of culture and language. It is quite notable that English Fever exists in a country which is famous for its nationalistic pride. Korean language was one of the important elements that founded the danil minjok which refers to a racially homogeneous people (Ko, 1995). Because Korean people united through the language among other things, historically there is a strong monolingualism in Korea (Anderson, 1991). Therefore it is possible to observe the coexistence of linguistic nationalism and English as a "symbolic capital" in the Korean society (Shim - Park, 2008). Relevantly, the use of English is still considered as an external and foreign language and the use of English is considered either as un-Korean or not English at all (Park, 2008). The concept of Konglish was generated through the mix of two words "Korean" and "English" and generally refers to "English as used by Korean people". The

term is used and defined loosely and mostly refer to Koreanized English vocabulary. However the term also has other uses; it is used interchangeably with the term "Korean English", and may refer to examples from Korean English that native English speakers might consider as odd or difficult to comprehend. This can include different linguistic elements such as phonology, vocabulary, grammar and discourse. Konglish is not limited to a particular linguistic feature but any use of language that is confusing and incomprehensible to a native speaker can be conceptualized as Konglish (Park, 2021).

In his study, David Kosofsky focuses on the linguistic mistakes that Korean people make while speaking English, which shall be referred to as Konglish in this paper. He focuses on the dissonances in the use of English expressions such as alumni, common sense, abroad, foreigner, privacy and sincere. He argues that second-language errors not only demonstrate the differences of structures of languages but also language learning and cognitive development, as well as cultural understanding in a society and therefore it is important to study them. Through this study he provides a method of analyzing the differences between cultures by observing the use of a second-language. While referring to the Korean-English mistakes, Kosofsky emphasizes the mistakes in which an idea peculiar to Korean people causes a mistake in the use of English language. He adds that this allows us to discover the way Korean people perceive and interpret the world around them. Kosofsky analyzes the common mistakes that Koreans make while speaking English and looks at how the linguistic features of Korean language may interfere with the speaker's English, and names those "uninteresting mistakes" as they reveal an insight only into Korean language, rather than into Korean culture and perceptions. He also examines what he calls "interesting mistakes" which could provide an understanding of the unique features of the culture, such as the incorrect usage of the English expression "my alumni". Korean people use a possessive pronoun with the word alumni in Korean language, which they literally translate into English. Kosofsky clarifies that this reveals something unique about Korean culture; the use of the possessive pronoun can be explained by the fact that Koreans feel a sense of belonging to the alumni group whether or not they knew each other as they were students, and it is expected that fellow alumni will provide a network and special favors to each other. Therefore Korean people perceive alumni as a significant asset and categorize them as one's possessions. Kosofsky's analysis provides a suitable framework to examine the examples of Konglish which are observable in the film selected for this study.

Please Teach Me English

"Please Teach Me English" (Yeongeoo Wanjeon Jeongbok/ 영어완전정복), directed by Kim Sung Su, is a 2003 South Korean

comedy film about Park Mun Su (Elvis) and Na Young Ju (Candy) who are classmates in a private English class. Mun Su, who works at a shoe store and chases women, and Young Ju who secretly likes him navigate through humorous and sometimes awkward situations together.

The Plot: Young Ju (Candy) is chosen by her colleagues to attend an English class for their department at work. On her first day she encounters Moon Soo (Elvis), a charming womanizer who is smitten with their Australian English teacher Catherine. Initially Moon Soo overlooks Young Ju due to her unremarkable appearance but she decides to take action to catch his eye. As the two grow closer Young Ju stumbles upon a photo of another woman in Moon Soo's wallet, sparking curiosity and concern about his intentions.

The main characters:

Park Mun Su/Elvis (portrayed by Jang Hyuk): A womanizer who works in a shoe store and is taking English classes.

Na Young Ju/Candy (portrayed by Lee Na Young): Has a crush in Mun-su but initially keeps it a secret while attending the same English classes.

Catherine (portrayed by Angela Kelly): An English teacher from Australia, with whom Mun Su is infatuated with.

Time and Setting: The movie is set in South Korea, with scenes revolving around the English class, Mun-su's shoe store and various public and private spaces. The time period is contemporary to the movie's release in 2003, focusing on the cultural and social aspects of learning English in Korea at that time.

Methodology

In this study, a qualitative research method with a descriptive approach is used. The research is designed to describe the themes within the movie. Descriptive research is a methodology that aims to describe and interpret objects. Furthermore it is useful in creating a "systematic description of the facts and characteristics of a particular population or a region" (Mizan et al., 2023). Descriptive research is fruitful for this study as it helps to organize the data into specific categories, which allows the researcher to observe different patterns and trends, which become useful for the analysis (Yilmaz, 2024).

1. An Analysis of Please Teach Me English

1.1. A Discussion of English Fever in Relation to Please Teach Me English English fever in Korean society

The movie Please Teach Me English is a great depiction of English Fever in today's Korean society. The movie portrays how people who come

from various parts of society feel that it is a must for them to master English to be successful in their life.

In one of the first scenes of the movie Candy says "Korean people are crazy about English" which reflects the concept of English Fever. Shim and Park (2008) discuss the concept of English Fever which is a Korean term that explains the strong desire of Koreans to become proficient in English. Koreans pay so much importance to the English proficiency that they spend a fortune to send their children to study primary or secondary school abroad so that their children can speak like native speakers. The English villages that are established for students to practice English are another example to the English Fever. These villages create an environment where the people working in banks, hospitals and shops are all native speakers.

Shim and Park argue that English Fever in Korean society should not simply be explained with globalization. English's establishment as a lingua franca and its global spread is one of the factors, however it is not adequate to explain it. Rather, the authors claim – through the perspective of critical school – the English Fever is a result of the global spread of English and how it is socially constructed into the Korean society. Asking how and why Korean people use English is also important in terms of understanding its increasing influence. The reason that the authors mention a "language politics" of English Fever could be that they talk about power relations in politics, economy, and culture. In other words, global meaning of English is closely related to the hegemony of USA more specifically in terms of its cultural hegemony. It is getting more difficult day by day for the people and countries to secure their place in the globalized market economy as globalization is increasing the gap between the rich and the poor. Whereas in the global arena, only the privileged few are able secure their positions it is the same in the local arena. "The English Fever in Korea is a local-level projection of global-level inequalities" Shim and Park argue. Because it is possible for only the people who have material power to secure English as a cultural capital. Thus, they argue that English fever increases the gap between the English-rich haves and English-poor have nots. English capabilities are measured as a social and cultural capital, and the English capability has a symbolic value rather than a practical value in the Korean society.

1.2. English as a symbol of cool and prestige

In Korean society, English is considered as a symbol of cool and prestige. As Shim and Park (2008) assert, there is a coexistence of linguistic nationalism which is in contrast with the emphasis given to English in Korean society. While English is a strong symbolic capital Korean linguistic nationalism is still prevalent.

Indeed, in the movie "Please Teach Me English" it is possible to often observe that speaking English is considered cool. For example, when Elvis corrects Candy from time to time, we can sense that it is a reason for Elvis to show off. In another scene Elvis stresses how cool it sounds to say, "I love you darling". In the scene Candy learns that the girl she thinks Elvis has a crush on speaks English like a native, she thinks she can never compete with her as if being able to speak English makes her cool and superior.

In the scene where the public officers are having a dinner together the boss complains how embarrassing it is for the public office that there is nobody who can speak English. This shows the importance of English as a symbol of prestige for the institution. Also, during the closing credits when a spoiler about the future lives of the characters is shown, we see how successful they have become in their jobs after learning English. One of the students is also moving to Canada for her daughter's English education. This is a portrayal of a typical Korean mother who has the financial ability, she feels that her children's success is dependent on having this cultural asset of "having lived in Canada."

1.3. Inevitability of English

In the movie, a student, Betty states that she is attending her 19th institution, which is an example to the Korean people's craze about the language. The scene where Candy influences her parents to study English, when she watches CNN until she falls asleep, are all examples to the common idea that "English is a part of our globalized society, and it is something we cannot escape". The scene where Candy notices the brand signboards in English can be related to the idea that English is the language of globalization. The depiction of the signboards reflects the status of English language in the Korean society. This could be considered together with Shim and Park's argument "English is inextricably tied with the global economy which is imagined to operate through English". In the same scene Candy also seems to realize that as an unchangeable fact and knows she cannot escape English.

1.4. National pride vs English proficiency

One scene in the movie is an example to how the English Fever and national pride coexist. In the beginning of the movie Elvis tells Candy that if there was a girl who he liked he would tell him that he loved him in English. According to him, the reason is that saranghaeyo (사랑해요) in Korean sounds corny but "I love you, darling" sounds very cool. He also adds that the girl should be good at English because if she does not understand it would be embarrassing for her. After hearing this Candy decides to be fluent in English. She also begins to see their English teacher Cathy as her rival because she is a native speaker of English. Even though this attitude of Elvis demonstrates an example of the English Fever, near the end of the movie when he confesses to

Candy in the subway Elvis chooses to speak in Korean, and says "I love you sounds better in our language", which clearly illustrates the coexistence of nationalistic pride and English Fever.

2. A Discussion of Konglish In Relation to Please Teach Me English

2.1. Linguistic errors and cultural influence

In the movie "Please Teach Me English," there are several instances that the characters are using the English grammar, words, or the pronunciation in a wrong manner. First of all, in terms of pronunciation, the movie exaggerates the typical Korean pronunciation of English words by adding vocal syllables to the end of the word. In terms of Konglish sentences there are examples in the movie such as "sorry very much," "You cold?," "No cold.", "sit down haseyo (하세요)", "game is over ya (야)", "no problem ijyo (이쥬)".

Kosofsky (1990) analyzes similar mistakes that are made by native Korean speakers when they speak in English and stresses the importance of language in shaping the way people understand their experiences of the world. According to Sapir-Whorf hypothesis, the way that a person perceives the world is not only shaped by but also limited by the language (Kay - Kempton, 1984). Vygotsky (1987) claims that a person learns to think through the language and in this way, a culture gets to be a part of a person's nature. Based on this idea that the language is shaped by the culture we can argue that culture also shapes and limits our way of thinking through the language. Language is the agent of socialization and cognitive development (Kosofsky, 1990). In other words, socialization, cognitive development and encoding of the Korean people has been shaped through the Korean language. Kosofsky is curious about the mistakes that Korean people often do when they are speaking in English. He aims to find out how Koreans restructure English in a way that would fit their assumptions and values. Indeed after reading his article, it is possible to understand through his examples the fact that language is shaped by social values and also the process of understanding a new language is also affected by one's native language and social values.

In terms of the mistakes that Korean people make when speaking in English, the term "Korean English" or "Konglish" is widely used. In the movie named "Please Teach Me English," there are many examples of Konglish that is used by the characters who are studying in the English class. One example that is repeatedly used in the movie is the word "handphone" which is a word that does not exist in English but somehow considered to have passed to Korean from English. At least it is obvious that Elvis considers it so, because he uses this word when he is asking for the teacher's phone

number. This is an example that does not belong to any of the categories that Kosofsky (1990) discusses in his study but there are similar examples in daily use of Korean.

2.2. Socio-linguistics of Konglish

Kosofky (1990) touches upon a variety of aspects of socio linguistics. There are several types of Konglish mistakes that he focuses on. He claims that these mistakes may give the native English speaker a "sense of unfamiliarity," and an "interesting" mistake may even help us understand the values of a different language community. Some of these mistakes are based on the difference in linguistic structures. For example, Korean people often do the mistake of making the English sentences similar to Korean such as "I ate deliciously". This is an example of what he calls "uninteresting" mistakes because they do not give us insight into the culture. He also gives examples of "interesting" mistakes. He argues, for example sometimes when a person tries to understand any social notion or value that is expressed in a foreign language the word with the same exact meaning may not exist in his/her native language. In such a case when they hear that specific English word, they would understand the one in their language which has a closer meaning. Such as the word "privacy." In English, the word "privacy" has a meaning of "border" to one's private affairs, the border that other people should not pass. It is a Western individualistic notion. So, it is difficult to express the same meaning in Korean. The closest word to "privacy" in Korean refers to a concrete level of private affairs, in which other people (e.g. parents) may also have control over. For a Korean person it is difficult to understand the notion of "individualism" in Western terms, because this notion cannot pass the language filter that is widely shaped by the Korean culture that has been shaped by collectivistic values (Chang, 2010).

In the movie there is a depiction of Korean people who use a specific word wrongly and give it a completely different meaning. In the scene Candy immerses her head into a bucket of water to show her ability to hold her breath for an extended period, she introduces this act by saying "my technology" a phrase that appears absurd and difficult to interpret in this context. This instance resembles the category of linguistic errors described as "we do not say it that way" mistakes which occur when native speakers sense an unusual or incorrect usage of a word. A comparable example to the "we do not say it that way" mistakes is the use of "common sense" to refer to general knowledge in an exam. This error arises because the Korean term *sangsik* (상식) can encompass meanings such as "manners", "common sense" or "general knowledge" generally aligning with the broader context of "socially shared knowledge". By contrast, in English "common sense" refers more narrowly to "individually acquired universal knowledge" (Kosofsky, 1990). In short, there is a discrepancy in how English and Konglish employ

the term "common sense," a difference rooted in social factors. Similarly, it is challenging to determine whether the use of the word "technology" in this instance reflects a broader social or cultural phenomenon specific to Korean, or if it is merely an isolated error specific to the film and not representative of typical usage among Korean speakers.

2.3. Cultural schemas, stereotypes and language use

Another example from the conversations in the movie is the scene when Candy says "Happy" thinking in Korean, omitting the "I am." Kosofsky (2009) actually gives the opposite of this example; he mentions how the native English speakers who are learning Korean feel uncomfortable leaving the subject-agent of a sentence unstated because this makes the listener have to understand "who has done what" through the context. That is why they always want to use the subject agent even if the sentence is about an action that the speaker does. In a similar context, since Korean people do not feel the need to use the subject agent when they are speaking, they will be comfortable just by saying "Happy" instead of "I am happy."

Another aspect that should be emphasized is the schema of "our country/abroad" and "our country's person/foreigner" which are salient in Korean society. A common English mistake that Korean people make is putting propositions before the word "abroad" such as "studying in abroad" and "travelling to abroad". Kosofsky (2009) argues that the reason Korean people make this mistake is that they see the notion of "abroad" as a concrete entity which has its own stereotypes, it is the opposite of "our country" which is also similar in terms of being a homogeneous concrete entity. "Our country" has its own unchangeable characteristics, so does "abroad". In an interesting manner the way Koreans also describe the concept of "foreigner" and "our country people" are also similar. Kosofsky finds out that Korean people do not describe themselves as "foreigner" when they are abroad. Two monolithic categories; Koreans and foreigners are differentiated from each other sharply in terms of their characteristics. Being a foreigner is defined at birth, and it is unchangeable, like being a Korean is. Kosofsky asserts that Koreans attribute specific habits, attitudes, and preferences to foreigners almost as another "species". Although not an example to the socio-linguistic analysis of Kosofsky, an example from the movie to his arguments about the perception of "foreigner" and the stereotypes that Koreans attach with the "foreigner" would be the scene where Candy's brother comes into the room when his parents are studying English. His behavior reflects the American stereotypes the word "foreigner" is often related to "American" by Koreans and the characteristics that define "foreigner" are Western characteristics. The same is the case for the "gorgeous" teacher Cathy who represents the "foreigner" lady who is defined with characteristics such as being "sexy," "beautiful" and has

many male admirers. These are the stereotypes Korean people relate with the "foreigner female."

Discussion

The movie "Please Teach Me English" serves as an insightful case study into the phenomena of English Fever and Konglish within the Korean society reflecting several themes for discussion.

The movie captures the societal pressure and collective aspiration towards English proficiency, which is termed as English Fever. This collective aspiration is not only about language acquisition but also reflects broader socio-economic aspirations. As demonstrated by characters like Candy and Elvis, learning English is perceived as a pathway to success, love, and social mobility. This aligns with Shim and Park's (2008) analysis which concludes that English is not just a skill but a form of cultural and symbolic capital. It is important to discuss how this collective aspiration might not only be driven by globalization but also by internal societal structures where English proficiency serves as a gatekeeper to opportunities and thus strengthening social inequalities.

The theme of "English as a Symbol of Cool and Prestige" explores how English has become a marker of coolness and prestige in Korea. Scenes where characters boast about or are embarrassed by their English skills reveal the role of English as social currency. This aspect of English Fever points to a cultural paradox where linguistic nationalism coexists with the adoption of English as a status symbol. The movie's portrayal of characters aspiring to speak English like native speakers reflects this dual identity where cultural pride and global connectivity are in constant negotiation.

The presence of English in the movie from media consumption to public manifestations reinforces the "Inevitability of English" as a theme. This is not only a reflection of globalization but also a commentary on how deeply integrated English has become into daily life and societal expectations. The movie prompts a discussion on whether this acceptance of English's inevitability is a form of cultural submission or pragmatic adaptation to global realities.

Another theme in the movie is "National Pride vs. English Proficiency." The movie clearly balances the tension between national pride and the necessity of English proficiency. Elvis' final choice to confess his love in Korean despite his earlier glorification of English phrases signifies a perspective where cultural identity remains intact despite the pressure for English proficiency. This duality could be discussed in relation to how Korean people maintain their cultural identity while engaging with English.

"Linguistic Errors and Cultural Influence" and "Socio-linguistics of Konglish" are other aspects in the movie which can be discussed in relation to Konglish. Kosofsky's (1990) insights into linguistic errors provide us with a framework for understanding how Korean speakers reframe English through their cultural lens. The use of phrases such as "handphone" or the misinterpretation of English words such as "technology" and "common sense" can be discussed in relation to how language learning is inherently a cultural negotiation where values, cognitive processes and societal norms of one's native language influence the acquisition of a second language.

Another theme is "Cultural Schemas, Stereotypes, and Language Use." The movie touches upon the cultural schemas around nationality and foreignness through humorous misconceptions and stereotypes. The portrayal of foreigners, both in appearance and behavior, reflects broader societal views and the binary of "us" versus "them." Based on this aspect of the movie it can be discussed how language education can both challenge and maintain cultural stereotypes.

Based on these themes, it could be argued that the movie encourages reflection on the cultural, economic and psychological implications of English in Korean society. It urges viewers to consider the interplay between cultural preservation, economic necessity and the universalism of English as well as the tension experienced by Korean people amidst dual identities constructed by nationalistic pride and globalization.

Conclusion

The subject of discussion in the paper was the Korean comedy "Please Teach Me English" which portrays of the importance that Korean society attaches to English fluency as a social and cultural capital. English is considered as a necessity by today's society because of the belief that it is the key to success. However, the symbolic meaning of English rather than the practical meaning is more salient among Koreans. In other words, even if English is not used frequently in working life, being in the possession of English skills makes an employee an asset for the prestige of the company. In this sense, Korean people are investing their money into this cultural capital, that they can accumulate and exchange in the future. The paper also touched upon the concept of Konglish and how it can provide the viewer with socio-linguistic insights regarding the assumptions and cultural values of Korean people. The linguistic and cultural differences between Korean and English are reflected in the movie which incorporates examples of Konglish. Drawing from Kosofsky's analysis the errors depicted in the film illustrate how language is shaped by cultural values and in turn, shapes socialization and cognitive processes. These examples demonstrate the interaction between linguistic structures, cultural perceptions, and language acquisition,

emphasizing the challenges and unique adaptations that may develop when a transition between languages and cultural frameworks takes place.

References

- ANDERSON, Benedict (1991), *Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism*, Verso.
- BOURDIEU, Pierre (1984), *Distinction: A Social Critique of the Judgement of Taste*, Routledge - Kegan Paul.
- BOURDIEU, Pierre, WACQUANT, J. D. Loic (1992). *An Invitation to Reflexive Sociology*, University of Chicago Press.
- CHANG, Bok Myung (2010), Cultural Identity in Korean English, *Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics*, Volume 14, No 1, P. 131-145.
- CURRAN, Nathaniel Ming (2018), English, Gatekeeping, and Mandarin: the Future of Language Learning in South Korea. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, Volume 24, Number 5, P. 723-735.
- KAY, Paul, and WILLETT, Kempton (1984), What Is the Sapir-Whorf Hypothesis? *American Anthropologist*, Volume 86, No 1, P. 65-79.
- KO, Gilseop (1995), *Uri sidae-ui eoneo geim (Language Game of Our Age)*, Todam, Seoul.
- KOSOFKY David (1990), Exploring Korean Culture through Korean English, *Korea Journal*, P. 69-83.
- MIZAN, Zulhairi, HENDRA, Heriansyah, and SAIFUL Marhaban (2023), An Analysis of the Theme in the Film of *Interstellar*, Volume 8, No 3, *Research in English and Education (READ)*, P. 150-159.
- PARK, Jin-Kyu (2009), 'English Fever' in South Korea: Its History and Symptoms, *English Today*, Volume 24, No 1, P. 50-57.
- PARK, Joseph Sung-Yul (2008), Two Processes of Reproducing Monolingualism in South Korea, *Sociolinguistic Studies*, Volume 2, No 3, P. 331-46.
- PARK, Joseph Sung-Yul (2021), Konglish as Cultural Practice: Reconsidering the English Language in South Korea, *International Journal of Tesol Studies*, Volume 3, No 3, P. 138-152.
- SHIM Doobo., PARK Joseph Sung-Yul (2008), The Language Politics of "English Fever" in South Korea, *Korea Journal*, Volume 48, No 2, P. 136-159.
- VYGOTSKY, Lev Semonovich (1987), *The Collected Works of LS Vygotsky: Problems of General Psychology*, Springer Science & Business Media.

A Discussion on the Movie "Please Teach Me English" in Relation to the Use of "Konglish" and The Concept of "English Fever"

YILMAZ, Erdinc (2024), Tracing Existentialist Themes in the Film The Pigeon, The Turkish Online Journal of Design Art and Communication, Volume 14, No 4, P. 785-798.

YAYIN TANITIMI / BOOK REVIEW

KISA ÇİN TARİHİ

Ayşegül GÜLER**

Künye: KERR, G.(2021). *Kısa Çin Tarihi*, (çev. Şükrü Alpagut), İstanbul: Say Yayınları, 192 sayfa.

Yazar Waterstones ve Bloomsbury yayınevlerinde çalıştıktan sonra yazarlık kariyerine başlamıştır. Kısa Çin Tarihi kitabı ise giriş, yedi bölüm ve sonsözden oluşmaktadır.

Giriş bölümünde dört bin yıllık tarihiyle Çin'in dünyanın en eski ve belgelenmiş uygarlıklarından biri olduğu anlatılmıştır. Yüzlerce yıl kültür, bilim ve teknolojisini geliştiren Çin, Batıyı geride bırakarak buluşlar ve ilerlemelere imza atmıştır. Barut, tahta kalıp ve hareketli dizgi tipi matbaanın icadı Çinlilere atfedilebilir. Çin olağanüstü hanedanlık tarihinin sonunda kanlı kavgalar ve imparatorluk adaylarının mücadelesini yaşamıştır. Bu dönemlerde şaşırtıcı boyutlara ulaşan ölüm sayıları insanların canına pek değer verilmediğini göstermektedir. Çin'in her zaman ayırt edici özelliği tükenmez insan gücü kaynağıdır.

Birinci bölümde Çin'in doğudan batıya 5.200 km ve kuzeyden güneye 5.500 km boyutlarla dünyanın üçüncü büyük ülkesi olduğunu anlatmaktadır. Çinliler uzun dönem okyanuslarla, yüksek dağlarla ve verimsiz çöllerle kuşatılmış ülkelerini yeryüzünün merkezi olarak görmüştür.

İkinci bölümde MÖ 5000 yıllarında Çin'de ırmak vadilerinin köy yerleşimlerine rastlandığı, tarımla uğraşıldığı, çanak çömlek ve dokuma işleri yapan kültürlerin varlığı anlatılmıştır. İklim değişikliğiyle oluşan ılık ve nemli hava kalıcı yerleşim ve toplumsal

** Dr. Öğr. Üyesi, Ayşegül GÜLER, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü, e-mail: aysegulguler@kmu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5014-4825

örgütlenmeleri artırmıştır. İnsanlar çamurdan yapılan çatısı sazla kaplanmış arı kovanı şeklindeki kulübe ve toprağa kazılı çukurlarda yaşıyordu. MÖ 1046-770 dönemi Zhou dönemi olup yazılı metinlerin bugüne ulaştığı en eski dönem olarak bilinmektedir. Zhou'lar atalarına tapınıyordu, ölüp göğe yükselen atalarının aşağıdaki zürriyetlerini etkileme gücüne sahip olduklarına inanıyordu. Onların koruma sağladığına inandıkları için erkek üyelerin adak sunması gerekiyordu. Sıradan halkın nehirler ve dağların ruhu, Yağmur Tanrısı, Gök Gürültüsü Tanrısı, Satı Irmak Kontu gibi tapındıkları vardı. MÖ 770-256 dönemi Çin'de entelektüel uğraşların geliştiği dönemdir. Çin tarihinde Konfüçyüs soylu bir ailenin çocuğu olarak doğmuş ve Ru düşünce okulunu kurmuştur. Öğretileri ideal insanın eğitimiyle ve davranış tarzıyla geliştirilerek Çin düşüncesine temel olmuştur. Ancak Konfüçyüs'ün yaşamı hakkındakilerin çoğu efsane olarak kabul edilmelidir. Sonradan oluşan düşünce okulu Taoculuktur. Uygarlığı tüm acıların kaynağı olarak gören, insanın hırsını kötü olarak belirten Taoculuk bencil davranışlardan kaçınmayı öğütlemişti. Bu dönemde Sun Tzu'nun meşhur yapıtı Savaş Sanatı o zamanın askeri stratejisi ve taktikleri üzerinde belirleyici olmuştu. Çin hanedanı MÖ 221-207 dönemi merkezi krallığa dönüşme dönemdir. Herkesin tarım ya da dokumacılıkta çalışmak zorunda olduğu sert reformların uygulandığı dönemdir. Çin tarihinde ilk merkezi imparatorluğun kuruluşu başlamış ve ülke çapında nüfus sayımı yapılmıştır. Sıradan halk Çin Seddi'ni oluşturan projede zorla çalıştırılmıştır. İmparatorun öldürülme korkusu onun mezarının pişmiş topraktan yapılan askerlerle korunmasını, Terrakota Ordusu olarak bilinen heykellerin yapılmasını sağlamıştır.

Üçüncü bölümde 220-589 yıllarında Çin'de siyasal bölünme yüzünden parçalanmaların olduğu anlatılmıştır. Konfüçyen yaşam görüşüne saygı azalırken insanlar kurtuluş umudu vaat eden dinlere yöneldi. Bu durum Çin'e yeni gelen Budacılığın popülaritesini artırdı. Budizm 3.yüzyılın sonunda imparatorluğa ulaştı. Buda (aydınlanmış olan) MÖ 500'de Hindistan'ın kuzeyindeki bir devlette Nepal yakınlarında yaşamış bir prensti. Buda Gautama, manevi bir buhran geçirdiği dönemde bodhi ağacı altında derin düşünüyorken bir anda aydınlandı. Ona göre varoluş acısı ancak arzuların kökü kazınarak dindirilebilirdi. Reenkarnasyona inanan Budistler tam dinginlik durumu olan nirvanaya ulaşmayı amaçlar. Zaman ilerledikçe Tang Hanedanının sonuna doğru Budacılık hala yabancı olarak algılanmış

ve sarayın para durumu kötüyken ülkenin ekonomik kaynaklarını sömürüyor gibi görünmüştür. Netice olarak Budacılığa karşı antipati gelişmiştir. İmparator 841'de Budacılık ve başka yabancı dinlerin bastırılması için seferberlik başlattı. İslam'ın yayılmasıyla zaten arka plana itilen Budacılık Çin'de büyük ölçüde ivme kaybetti.

Dördüncü bölümde 907-960 yılları arası Çin'de siyasal kargaşa nedeniyle çok sayıda bağımsız devletin kurulduğu anlatılmıştır. Deniz ticaretini korumak amacıyla Çin'in ilk daimi donanmasının 1132'de kurulduğu, pirincin ilk kez 12.000 yıl önce Çin'de yetiştirildiği ve ana besin haline geldiği aktarılmıştır. Baraj inşa tekniklerini geliştirme ve su pompası kullanmaları sayesinde göl, bataklık arazileri ıslah edilmiş ve toprak kazanılmıştır. Hükümet vergi teşvikleri ile tepe yamaçlarını pirinç yetiştirebilecek şekilde taraçalanmasını özendirmiştir.

Beşinci bölümde yazar Çin Seddi'nin kuzeyinde yaşayanların, 12.yüzyılın sonunda bozkırlarda sıcaklığın düşmesiyle kriz yaşadığını ve yeterli çayırların kalmadığını anlatmıştır. Çin'in tarımsal zenginliklerine gidilmesi için Cengiz Han'ın orduları harekete geçti ve kentleri yaktı yıktı. Moğol ordusu bugünkü Pekin'i alarak ilerledi. Cengiz imparatorluğu dört oğlu arasında paylaştırıldı. Kubilay Han Çinlilerin Moğol egemenliğini kabul etmesini sağlamak gerektiğini hızlıca kavramıştı. Çin farklı olarak kimlik duygusu sofistike gelişmiş bir uygarlıktı. Moğollar silah gücüyle iktidarı ellerinde tutsa bile sayıca yeterli değillerdi. Kubilay çözüm olarak onların kendi kendini yönetmesine izin verdi ve temel kurumlar değiştirmeden kalmasına müsaade etti. Çinlilerin eline çok fazla güç vermekten korkulduğu için vergi toplama işi Müslüman ve Orta Asyalı tüccarlara verildi. Yazarın ifade ettiğine göre başkenti Müslümanlar inşa etti, sarayda Fars gök bilimci görevliydi, hastane ve tıp akademilerinde Müslüman hekimler çalışıyordu, Çinliler kendi ülkelerinde kendilerini aşağı bir sınıf gibi hissetmeye başlamıştı. Kubilay Han yaşlandıkça Çin'den Doğu Avrupa'ya uzanan büyük Moğol İmparatorluğu da zayıflıyordu. Nihayetinde 1368'de Ming Hanedanı olan Zhu, ordusunu Pekin'e gönderdi, Moğollar kaçtı. Avrupa'da rönesansın doğuşuna denk gelen her alanda ilerleme dönemi yaşanan zamanda Çinliler yüzünü geleceğe dönmek yerine Moğollara tepki olarak geçmişlerine imrendiler. Yabancı olan her şeyi reddetme, geleneksel Çin uygulamalarını geri getirme istekleri vardı. Devlet hazinesinin zorlanması, Kore ve Japonya savaşları hanedanlığı zor duruma

düşürdü. Vergi tahsildarı olan hadımların halkı tutuklayıp öldürmesi halkı isyana sürükledi. İlk kez kentli işçiler ayaklandı. 1699-1799 arası sadece üç hükümdarın görev yaptığı imparatorluk keyfi uygulamadan kaçınarak kurumları geliştirdi. 18.yüzyılda Çin yeniliklerde Avrupa'nın gerisine düşmüştü. Çin'den ipek, porselen ve çay ihraç eden İngiltere yıllık gelirinin onda birini çay vergisinden sağlıyordu. Çin ticarete kısıtlamalar koyarak hanedanlığı korumak istemişti. Avrupalıların hoşnut olmadığı bu duruma çözüm olarak Çin'e resmi heyet gönderilmişti. Ama Çin talepleri kabul etmesi, 19.yüzyılda Çin ile Batı devletleri arasında çatışmalar oldu. Britanya ile 1840-1842 arasında Afyon Savaşı yapıldı. Çinlilere göre İngilizlerin bu zorbalığı Çinlilerin bu halkları neden barbar adlandırdıklarını açıklıyordu. Çin afyon satışını yasaklamıştı. Hindistan'ın geniş bölgelerini işgal etmiş olan İngilizler Çin'in kendisinin üretmediği afyona Çin'de büyük talep olduğunu gördüler. İngilizler kaçak yollarla Çin'e afyon sokmaya başladılar. Ancak Çin'de 20.000 sandık afyon yakalandı ve yakıldı. Bir sandığın 1.000 dolar ettiği dönemde İngilizler büyük zarar etmişti. İngilizler Çin'e savaş açtı ve I. Afyon Savaşı başladı. İlkel silahlara sahip, iki yüzyıldır eline silah almayan Çinliler modern silahlara sahip İngilizlere yenildi. Yapılan Nanking (Eşitsiz) Antlaşması sonucu Çin beş limanını dış ticarete açtı. Hong Kong adası Britanya'ya bırakıldı ve 1997'de Çin'e verildi. İngiliz uyruklular Çin'de İngiliz kanunlarına bağlı olacaktı, Çin İngiltere'ye savaş tazminatı ödeyecekti, başka ülkeye ayrıcalık tanınırsa İngiltere'ye de aynı ayrıcalık tanınacaktı. Bu anlaşma yüzyılın gidişatını belirledi. Çin kendi gümrük tarifesini belirleyemedi, vergi tahsili için Avrupalı memurlar atandı, Fransız ve İngilizler liman sayılarını artırmak için 1860'da Pekin'i işgal etti. Büyükelçilikler kuruldu ve Hristiyan misyonerler ülkede dolaşmaya başladı. Uyuşturucu ticareti 1860'da yasallaştı ve Çin'in % 10'u afyon kullanıyordu. 1840'da köylü isyanları başladı. Taiping Ayaklanması yönetici hanedanı devirmek için yapılmıştı. Onlara göre her köylüye ailesini geçindirmeye yetecek kadar arazi sağlanmalıydı. Batılılar Çin'i paylaşma planlarını sürdürdüler. 1856-1860 II. Afyon Savaşı Çin ile İngiliz, Fransız güçlerini karşı karşıya getirdi. Tianjin Antlaşması yapıldı, Hristiyanlara tam yurttaşlık hakkı verildi, yabancı devletlere, kendi ülkelerine ve sömürgelerinde çalıştırmak üzere Çinli işçi götürme hakkı verildi. Çinli işçiler madenlerle çalıştırılmak üzere götürüldü, Amerika'da demiryolu inşa etmekte ünlendiler. 1861-1865 kurumsal reformların yapıldığı dönemdir. Devlet altyapı onarımı, köylülerin

topraklarına dönmesinin teşviki, tersane ve silah fabrikalarının kurulmasına karar verilmiştir.

Altıncı bölümde 19.yüzyıl Çin'in duraklama dönemine girmesi anlatılır. 1908-12 arası tahta geçen çocuk Xuantong, son imparator olmuştur. Xinhai Devrimi 1911'de çıkmış ve bağımsızlığı özendirmiştir. 1912'de cumhuriyet anayasası ilan edilmiş, Yuan Çin Cumhuriyet Başkanı oldu. 1914'de anayasa ömür boyu başkanlık tanıyacak şekilde değiştirildi, sıkıyönetim ilan edildi, şiddetli bastırma kampanyası yürütüldü. I. Dünya Savaşı başladığında Çin önce tarafsız kaldı. Japonya ise Almanya ve Avusturya-Macaristan'ın yanındaydı. 1915'de Japonya, Çin'e yirmi bir talepten oluşan liste gönderdi. Bunlar demiryolu ve liman denetimlerinin Japonya'ya devredilmesi, demir çelik, maden ve askeri tesislerin Çin-Japon ortak işletilmesi, polisin Çin-Japon denetiminde olması ve yönetimde Japon danışmanların bulunmasını kapsıyordu. Çin temel taleplerin çoğunu kabul etmişti. 1915'de meclis, Başkan Yuan'ın imparator olmasına oy birliğiyle karar verdi. Ancak bu hamleye muhalefet gösterildi ve savaş başlatıldı. Bunun üzerine Yuan Çin'i tekrar monarşiye dönüştürme planından vazgeçti. 1917-1921 yeni kültür hareketi Pekin'de gösteri yaptı, boykota dönüşen eylemle Japon malları boykot edildi. Çin Komünist Partisi Marksizmin benimsendiği dönemde yabancı güçleri defedip Çin'i birleştirmeyi hedefledi. Sovyetlerden askeri ve parasal yardım alındı. İngiliz askerilerinin Şangay'da protestoya katılan on iki öğrenciyi öldürmesi üzerine partinin üye sayısı arttı. Nazi Almanya'sından danışmanlar geldi, ulaşım ve iletişim şebekeleri yenilendi, batı giysileri yaygınlaştı. 1932'de Japonya Şangay'a saldırdı ve sivilleri bombaladı. 1931'de komünistler hükümet başkanı Mao Zedong'un olduğu Çin Sovyet Cumhuriyeti'ni ilan etti. 1939 II. Dünya Savaşı'nda ABD'ye saldıran Japonya bundan zararlı çıktı.

Yedinci bölüm Çin'in dünya savaşlarından sonraki değişimini ele almıştır. Mao 1976'da ölene kadar ülkede sürekli devrim fikri benimsendi. Değişim devasa ölçekteydi, okullar, hastaneler, demiryolları inşa ettiler. Bunun bedeli ise her şeyin siyasallaşması oldu. Eğitim, medya, insanların nerede yaşayacağı katı siyasal denetime tabiydi. SSCB ve ABD liderliğindeki Kore Savaşı'nda Çin ordusunu seferber edip, Amerikalılara saldırı düzenledi. Çinliler emperyalistleri püskürtmüş olmaktan dolayı mutluydu. Ancak bu olayla birlikte ABD, Çin'in bir numaralı düşmanı olmuştu. Yeniden

toparlanma dönemindeki Çin için zor bir süreçti. Mao devletin yüzünün doğuya döneceğini ilan edip, Çin-Sovyet dostluğuna imza attı. Ancak sonradan bu dostluk bozulmaya başladı. Mao, Rusların ABD'ye yaklaşımını aşırı yumuşak buluyordu. Hindistan'la sınır anlaşmazlığı yaşayan Çin, ABD'den beklediği desteği göremedi. Mao tarımsal artış için işgücünden daha fazla yararlanmak istedi. İnsanların üretim araçları üzerinde mülkiyetinin olmadığını söyledi. Sonuçta köylülerden alınan paylar artırıldı, insanlar açlıktan kırılırken devletin ambarları doluydu. 1955'de getirilen yer değiştirme kısıtlaması durumu daha da kötüleştirdi. Köylüler kayıt sisteminden dolayı kentlere gidip orada yaşayamıyordu, kişi bölgede kayıtlı değilse tahıl temin kuponu alamıyordu, şehirdeki hizmetlerden faydalanamıyordu. 1959'da Mao devlet başkanlığından çekildi. İlerleyen dönemlerde hızla artan nüfusu beslemek için çiftçilerin ürünlerinin bir kısmını serbest piyasada satmasına izin verildi. Yabancı firmalarla devlet kuruluşlarının ortak fabrikalar kurmasına izin verildi. 1990'ların başında ekonomik patlama yaşanan ülke hala demokrasiden uzaktı. Çin, ABD ile diplomatik ilişkiler kurdu, Çinliler eğitim için yurtdışına gitti. 1989'da Çin çapında protesto başladı. Meydana inen binlerce gösterici vardı ama tanklar gece sevk edilerek müdahalede bulundular. Ancak resmi ölü sayısı kamuoyuna açıklanmadı. 1993 sosyalist pazar ekonomisi terimi yaygınlaştı. 2005'de çiftçilik üzerindeki vergiler kaldırıldı, medya üzerindeki denetim azaltıldı. Ancak internet Çinlilerin başına dert açtı. İnternet erişimi açısından en baskıcı ülke olan Çin bu konuda yasa ve yönetmelik çıkarmıştır ve bireylerin internet erişimi internet polisince izlenir. Geniş ölçüde iyileştirilen sağlık hizmetleri olan ülkede nüfus artışına yönelik 1978'de tek çocuk politikası yürürlüğe konmuştur.

Sonsöz kısmında yazar Çin ekonomisinin ABD'nin ardından en hızlı büyüyen ekonomi olduğunu ifade etmiştir. Ucuz emek kaynağına sahip olan Çin, yüz milyonlarca insanı fabrikalarda düşük ücretlerle saatlerce çalıştırmak üzere kırsaldan şehirlere taşımıştır. Alt yapının iyi olduğu ülkede hükümet eğitimin yaygınlaştırılması ve sağlık sigortası sunma anlamında çabalasa da hizmetler yetersiz kalmaktadır. Ekonomik modeli Çin'de tehlikeli toplumsal gerginlikler oluşturma potansiyeli oluşturur. Çünkü zengin ile yoksul arasındaki geniş uçurum gittikçe artmaktadır. Dünyanın en çok kirletilmiş yirmi şehirden on altısı Çin'dedir. Yazara göre bazı eleştirilenler bu

sorunların kaynağı olarak tek parti sistemini suçlayıp ülkenin demokratik olması gerektiğini ifade etmektedir.

Kitapta genel anlamda Çin toplumunun bir araya gelmesi, tarihsel gelişimi, imparatorluk dönemleri anlatılmıştır. Yazar toplumsal yapının incelendiği her dönemde nüfusun belirleyici güç olduğunu, hem içerde güç kaynağı olması bakımından hem de dışarda savaşılan devletlere karşı bir numaralı gücü olduğunu ifade etmiştir. Bu yüzden nüfus kaynağı bol olan ülkede büyük miktarda nüfus kayıpları tarih içinde yaşanmış ve bundan pek fazla rahatsızlık duyulmamıştır. İmparatorluk dönemindeki gelişmişliğine ulaşmayı amaçlayan Çin'in ekonomik hamlelerinin önemli olduğu anlatılmıştır. Yazara göre dünyada yaşanan savaşlar Çin'i taraf seçmeye iterken onun ilerlemesi için fırsat sunmuştur. Bugün devasa üretim merkezi olma rolünü sürdüren Çin, büyüyen ekonomisiyle devletler açısından dikkate değer bir rakip olmaktadır. Aslında bu durum ilk dönem Çin imparatorlukları için de geçerlidir. Yani Çin asıl gücünü üretimden ve ihracattan sağlamaktadır. Kitapta Çin tarihi ve gelişimi hakkında kronolojik bir anlatım bulunmakla birlikte 2000 sonrası farklılaşan dünya sisteminin, ticaret ve enerji hamlelerinin ülkeye etkilerini ele almaması bakımından yetersiz kalmaktadır.

YAYIN TANITIMI II / BOOK REVIEW II

ASYA'NIN ÜÇ GÜCÜ: TÜRKİYE VE ÇİN'İN KAZAKİSTAN SİYASETİ

Emre KARTAL**

Künye: AYDIN, F. (2024), *Asya'nın Üç Gücü: Türkiye ve Çin'in Kazakistan Siyaseti*, İstanbul: Ötüken Neşriyat, 272 sayfa.

Giriş

Dr. Figen Aydın tarafından kaleme alınan bu eser Prof. Dr. Ragıp Kutay Karaca'nın danışmanlığında yürütülen "Türkiye ve Çin'in Dış Politika Yaklaşımında Kazakistan: Neoklasik Realist Bir Karşılaştırma (2010-2020)" başlık doktora tezinin kitaplaştırılmasıyla ortaya çıkmıştır. Ötüken Neşriyat'tan, Ayşegül Büşra Paksoy'un editörlüğünde çıkan kitap 272 sayfadan oluşmaktadır. Eser Neoklasik Realizm teorisini çerçeve olarak Türkiye ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin Kazakistan'a yönelik dış politikalarını ve Kazakistan'ın bunlara yönelik karşı dış politik yaklaşımlarını analiz etmektedir. Bunu yaparken Kazakistan'ın bağımsızlığından sonraki süreci siyasi tarih yaklaşımıyla anlatarak günümüze gelinmektedir. Dış politika karşılaştırması için 2010-2020 arasındaki 10 yıllık dönem örneklem seçilmiştir. Ancak eserin tamamında 1991 - 2020 arası süreç neoklasik realizm bağlamında sürekli analiz edilmiştir. Bu bağlamda eser durağan değil aktif bir analiz süreci yürütmüştür. Eserde neoklasik realizm teorisinin ortaya çıkışı, gelişimi ve tezlerinin anlatıldığı "Teorik Zemin" bölümü, 1991 - 2020 arasında Türkiye - Kazakistan ilişkilerinin değerlendirildiği "Türk Dış Politikasında Kazakistan" bölümü, akabinde aynı tarihsel dönemde Çin Halk Cumhuriyeti ile Kazakistan arasındaki ilişkilerin değerlendirildiği "Çin Dış Politikasında Kazakistan" bölümü son olarak ise "Türkiye ve Çin'in

** Doktor Adayı, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, e-Posta: emrekartal06@gmail.com, ORCID: 0000-0002-8975-732X

Kazakistan Dış Politikalarının Neoklasik Realizm Perspektifinden Karşılaştırmalı Analizi (2010-2020)" başlığıyla 2010 - 2020 yılları arasında bu üç ülkenin Kazakistan merkezli dış politikalarının karşılaştırmalı analizi yapılmıştır. Bu yapılırken siyasi tarih dönemlere ayrılarak incelenmiş ve dönemlerin öne çıkan özellikleri üzerinde durulmuştur. Her dönem de kendi içinde "siyasi", "ekonomik", "askeri-güvenlik" başlıklarıyla incelenmiştir. Eser bir diğer önemli yanı ise neoklasik realizm teorisini derinlemesine incelemiş, Türk akademisinde çok sıklıkla başvurulmayan bu dış politika analizi aracını etraflıca kullanmış olmasıdır. Eserde cevapları aranan sorular ise şu şekilde sıralanmıştır:

- 1- Türkiye ve Çin'in dış politika analizinde neoklasik realizmin ön plana aldığı iç dinamikler ne derecede etkilidir?
- 2- Türkiye ve Çin'in son on yıldaki genel dış politika eğilimleri nelerdir?
- 3- Çin dış politikasında Kazakistan sadece ticari-ekonomik ve jeopolitik kaygılar ile yaklaşılan bir komşu mu yoksa Kazakistan'a karşı siyasi-kültürel bir algılama mı söz konusudur?
- 4- Türkiye'nin Kazakistan dış politikasında sadece ortak bir geçmişe sahip olmak mı, yoksa çağın getirilerine göre ticari-finansal ve siyasi faktörler mi geçerlidir?
- 5- Türkiye ve Çin, Kazakistan dış politikalarında neden benzer ya da farklı adımlar atmaktadır?

Bütün bu sorular siyasi tarihsel gelişmeler anlatılarak, neoklasik realizm çerçevesinde işlenmiş ve karşılaştırılmıştır.

Teorik Çerçevenin Değerlendirmesi

Amerika'da güvenlik ve dış politika alanlarında önemli çalışmaları olan, Foreign Affairs dergisinde editörlük, Clinton döneminde dış işleri kademesinde yöneticilik gibi görevleri de yapan Gideon Rose'un 1998 yılında "World Politics" dergisinde yayınladığı "Neoclassical Realism and Theories of Foreign Policy" makalesi ile Uluslararası İlişkiler literatürüne giren "neoklasik realizm" temel olarak klasik realizm ve sonrasında soğuk savaş döneminin en güçlü teorik yaklaşımı olan neo-realizmin yetersiz kalması üzerine geliştirilen yeni bir bakış açısı olarak karşımıza çıkmaktadır. Rose'a göre neoklasik realizm, realizmin son aşaması en yeni sürümüdür. Neoklasik realizm, diğer realizm türleri gibi devleti dış politika analizinin merkezine almaktadır. Ancak bu önceki realizm türlerinin iç ve dış politika ilişkisini açıklayacak yeterli bir sistematik geliştirmediğini de iddia eder. Buna ek olarak soğuk savaş sonrası süreçte devlet dışı aktörlerin etkilerinin arttığını ve realizmin buna da yeterli bir cevap üretmediğini iddia eder. Kenneth Waltz'un üç analiz seviyesini esas alır ancak Waltz'un belirttiği analiz seviyelerinin tamamını ayrı ayrı değerlendirmeye almaya ve birini diğerine üstün tutmamaya gayret gösterir. Birey, devlet ve uluslararası sistem seviyelerinde

uluslararası sistemi önceleyen ve devletlerin sistemin kurduğu baskı ve verdiği rollere göre karar verdiği tezini doğru bulmaz. Neoklasik realizme göre uluslararası gelişmelere ve baskılara her devletin vereceği tepki ya da geri dönüş aynı değildir. Bu durum aynı devlet için zaman içinde dahi değişebilir. Rose bu noktada önemli bir açıklama yapar. Neoklasik realizm, Waltz'un ortaya koyduğu "uluslararası sistem"e dair bir teori olmadığını bir dış politika analizi yaklaşımı olduğunu belirtir. Bu da aslında daha özel bir yer ortaya çıkarır. Devletlerin dış politika çıktılarını analiz etmenin yolu uluslararası politika teorilerinden değil dış politika analizini yapabilecek teorilerden geçtiğini iddia eder. Rose uluslararası sistemin anarşik olduğu konusunda diğer realistlerle mutabıktır. Ancak bu anarşik durumun devlete nasıl yansıtacağı konusunda yerel dinamiklere ve lider algısına bakar. Neoklasik realizmin analiz yaparken üç unsuru üç değişkeni vardır: Bağımlı değişken, bağımsız değişken ve ara değişken. Bağımlı değişken merkezinde devlet olan iç ve dış etkenlerden bağımsız olmayan dış politika stratejileridir. Bu teoride devlet analiz edilmektedir. Devletlerin dış politikalarını belirleyen büyük stratejiler, ekonomi-politik, ittifaklar, kriz yönetimi hatta güvenlik yaklaşımları bu stratejilerin içinde yer almaktadır ve gelen dış etkiden bağımsız değildir. Bağımsız değişken uluslararası sistem ve güç dağılımlarıdır. Waltz'un ana unsur olarak belirlediği uluslararası sistem burada unsurlardan bir tanesidir ve tek başına bir etki oluşturmaz. Ara değişkenler ve neoklasik realizmin aslında diğer realizm türlerine göre daha geniş bir analiz kabiliyetine sahip olmasına sebep olan değişkenler ise devletlerin yerel faktörleridir. Burada da dış politika yapımcıları içinde en önde gelen liderler ve kadroları ile devletlerin aslında kimliklerini oluşturan yerel iç dengeler dış politikayı etkileyen unsurlardır. Etnik dini durumlar, sivil toplum, siyasi partiler, medya, tarihsel gerçeklikler, bürokrasi ve pek çok unsur burada her devlette farklı ağırlıklarla dış politikayı etkileyen ve uluslararası sistemden gelen etki ve baskıyı farklı yorumlayan unsurlar olmuştur. Aslında bu açıdan bakıldığında devletlerin kimliği ve bu kimliği oluşturan unsurlar ön plana çıkmıştır. Teorinin buradaki yaklaşımı aslında soğuk savaş sonrası realizme yöneltilen eleştirilerle de paraleldir. Eserin dışına çıkarsak neoklasik realistlerin analiz düzeyine soktukları unsurlar, soğuk savaş sonrası yükselen inşacı, postmodern yaklaşımlar gibi yaklaşımların da tezlerini doğrulamaktadır. Soğuk savaş sonrası etnik ve dini temelli çatışmaların yoğunlaşması, kimlik odaklı ittifakların çoğalması, lider odaklı değişimlerin gözlenmesi ki soğuk savaşın bitişinde Sovyetler Birliğinde Gorbaçov liderliği burada ilk örnek olarak sunulabilir, uluslararası ilişkilerin de dış politikanın da sadece uluslararası sistem-devlet ilişkisinden ibaret olmadığını, devletlerin bütün özelliklerinin verili kabul edilemeyeceğini göstermektedir. İnşacıların önde gelen isimlerinden Alexander Wendt'ten bir örnekle bu bahsi kapatabiliriz. Wendt, realistlerin bütün soğuk savaş dönemi boyunca kültür, kimlik ve tarihselliği hep verili kabul ettiklerini, soğuk savaşın bitişiyse de bu verili kabul edilen unsurlardaki

değişimleri açıklayamadıklarını ortaya koyar. Wendt'e göre uluslararası ilişkiler bir inşadır ve soğuk savaşın kendisi de bir sosyal inşadır. Avusturyalı akademisyen Peter Drucker "Kültür, stratejiyi kahvaltılık olarak yer" ifadesiyle yukarıda neoklasik realistlerin değerlendirmeye aldığı devletin kültürünü inşa eden unsurların stratejiden çok daha üstün ve uzun vadeli sonuçlar veren meseleler olduğunu işaret eder. Öyle ki, değerlendirdiğimiz eserde de realizmin ve özellikle neo-realizmin başarısızlığını örtmek, realizmi yeniden gündeme taşımak için güncellenen bir sürüm olarak neoklasik realizmin öne çıkarıldığı eleştirileri, neoklasik realizme gelen eleştiriler olarak gündeme alınmıştır. Bu bağlamda bakıldığında neoklasik realizm aslında realizme gelen en net eleştirileri kabul eden ve kendini geliştiren bir realizm anlayışı olarak karşımıza çıkmaktadır. Ontolojik olarak ise kendisini sadece dış politika analizi düzeyinde tuttuğu için bu bahsedilen tartışmalardan uzak kalmaya çalışmıştır.

Teorik zeminin değerlendirildiği bölümün son kısmında Türk ve Çin dış politikalarının neoklasik realizme uygulanabilirliği tartışılmıştır. Bu da genel olarak bu ülkelerin iç unsurlardan etkilenecek dış politika ürettikleri noktasında bir ortak kabule okuyucuyu götürmektedir. Bu yönüyle de ilgili dönemi anlatmadan önce "bu teori bu ülkeler için uygulanabilir bir teori midir" sorusunun cevabı aranmış ve tutarlılık sağlanmıştır.

Kazakistan Türkiye İlişkilerinde Öne Çıkanlar

"Türk Dış Politikasında Kazakistan" bölümü iki ülke ilişkilerini üç ayrı dönemde incelemiştir. Bu dönemlerin ilki 1991 - 2002 yani Kazakistan'ın bağımsızlığından Türkiye'de AK Parti'nin iktidara geldiği yıla kadar olarak değerlendirilmiştir. İkinci dönem olarak AK Parti'nin Türk dünyasıyla çok fazla ilgilenmediği, bağımsız Türk Cumhuriyetleri ile ilgili politikalar üretmediği, gözünü daha çok Avrupa Birliği ve Ortadoğu'ya çevirdiği 2002 - 2009 arası dönem olarak incelenmiştir. Üçüncü dönem olarak ise 2009 - 2020 arası yani 3 Ekim 2009'da imzalanan Nahçıvan Antlaşmasıyla belirginleşen ve AK Parti iktidarının Avrupa'dan istediğini bulamadığı, alternatif coğrafyalar ve politikalar aradığı bu kapsamda da Türk dünyasına gözünü çevirdiği, Türk Konseyi ve Kazakistan ile stratejik ortaklığın geliştiği dönem olarak değerlendirilmiştir. Eserin çizdiği çerçevede bu üç dönemin öne çıkan olayları ve özelliklerini buraya taşımak uygundur diye düşünüyorum. Kazakistan'ın bağımsızlığı ile başlayan dönem aslında Sovyetlerin dağılması ve içindeki devletlerin bağımsızlığı ile başlayan ve uluslararası sistem çerçevesinde gelişen bir sürecin etkisindedir. Ancak bu dönemde Türkiye Kazakistan ilişkilerin iki liderin eğilimleri ve politikalarının önemli derecede belirleyici olduğu izlenmektedir. Türkiye'de Turgut Özal, Kazakistan'da ise Nursultan Nazarbayev. Özal'ın ilk yıllarda "Türk Yüzyılı" gibi vizyonlarla Türk dünyasına çok boyutlu bir bakış ürettiği açıktır. Bu vizyon Tansu

Çiller'in Başbakanlığı döneminde durgunlaşsa da Süleyman Demirel'in hem Başbakanlığı hem de Cumhurbaşkanlığı dönemlerinde ayrı ayrı hızlanmıştır. Türkiye Kazakistan'ın bağımsızlığını tanıyan ilk ülke olmuş, Nazarbayev de Türkistan coğrafyasından Türkiye'yi ilk ziyaret eden devlet başkanı olmuştur. Kazakistan gerek coğrafyası gerekse de ekonomik yapısıyla Türkiye için Türkistan'daki ilk durak olmuştur. İlişkileri siyasi boyutta geliştirmeye yönelik Türk Zirveleri önemli olaylardan biri olarak öne çıkmaktadır. Ekonomik olarak karşılıklı ticari ilişkilerin başladığı bu dönemde Ekonomik İşbirliği Teşkilatı iki ülke arasındaki ticareti güçlendiren bir uluslararası örgüt olmuştur. Askeri güvenlik boyutunda ise Nazarbayev'in Türkiye ile birlikte güvenlik politikaları üretme isteği görülmektedir. 1992'de kurulan "Asya'da İşbirliği ve Güven Artırıcı Önlemler Konferansı (CICA)'na Kazakistan'ın isteğiyle Türkiye alınmıştır. Hatta ilerleyen süreçte Nazarbayev örgütün başkanlığını kendisinden sonra Türkiye'ye bırakmıştır. Bölgede yaşanan nükleer silahsızlanma süreçleri, Ermenistan'ın Nahçıvan'ı işgali ve Rusya'nın Kazakistan üzerinde süren etkisi, Şanghay Beşlisi'nin kuruluşu Türkiye ile olan ilişkileri etkileyen dış etkiler olmuştur. Bunlar neoklasik realizm açısından bağımsız değişkenler olarak görülmüş, teoride ara değişkenler içinde değerlendirilen lider etkisi ise kendini açıkça göstermiştir. Buradaki en temel mesele ise Türkiye ile Kazakistan arasındaki etnik, dini, kültürel ve tarihi birlikteliktir. Bu bir kimlik unsurudur ve teorik çerçevede yine ara değişkenlerden biri olarak değerlendirilebilir. Öyle ki bu iki ülke arasında aslında ilişkileri temelde belirleyen ana unsur budur. Bu benzerlik ve birliktelik olmasaydı aynı bağımsız değişken etkilerinde çok farkı çıktıkların ortaya çıkması daha kolay olurdu. İkinci dönemde AK Parti'nin Recep Tayyip Erdoğan liderliğinde iktidara geldiği ve hem iş hem de dış politikada Türkiye'nin farklı bir pozisyon almaya başladığı bir dönem olarak öne çıkmaktadır. Bu dönemde Türkiye'de lider olarak Erdoğan'ın diğer yanda ise dış politika teorisi ve dış politika çerçevesi çizen Ahmet Davutoğlu'nun doğrudan etkisi eserde ön plana çıkarılmıştır. Bu dönemde AK Parti'nin siyasal İslamcı ideolojik duruşu, Milli Görüş kökeni; Türk dünyasını geride bırakan bir politik duruş üretmiştir. Buna ek olarak Avrupa Birliği ile yakınlaşan ve üyelik sürecine odaklanan bir siyaset de Türk dünyasına yönelik yaklaşımları durağanlaştırmıştır. Çin'in bölgede etki artırmaya çalışması, bölgedeki ABD müdahalesi ve terörizmle mücadele gündemi, Rusya'nın geçmişte kendisinin parçası olan devletlerle olan ilişkileri, eski Sovyet coğrafyasındaki renkli devrimlerin etkileri de Türkiye Kazakistan ilişkilerinin ilerlemesini durağanlaştıran bağımsız değişken unsurları olarak ortaya koyulmaktadır. Üçüncü yani 2009-2020 arasındaki dönem ise yükselen bir dış politika ilişkisini göstermektedir. Burada temel olarak Türkiye'nin dış politikasını çeşitlendirmek istemesi, Kazakistan'ın içindeki etnik Rus nüfusun azalma eğilimi göstermesi ve iki ülkenin de dış politik olarak birbirleriyle daha çok yakınlaşma tecrübesi yaşaması gelişimi sağlamıştır. Ayrıca Ortadoğu'da

Arap Baharı olarak adlandırılan sürecin hızla Türkiye'nin aleyhinde sonuçlar vermesi de Türkiye'nin İslami dış politika ekseninde değişimlere fırsat vermiştir. Bu dönemde 2009 Nahçıvan Antlaşması ile Türk Konseyi'nin kurulması, iki ülke arasında stratejik ortaklık seviyesine çıkılması, ekonomik verilerdeki artışlar ve eğitim alanında yapılan kapsamlı iş birlikleri öne çıkmıştır. Davutoğlu'nun Kafkasya-Türkistan hattındaki politikanın bir bütün olması gerektiğini öne süren tezleri de Türkiye'nin lider odaklı politikasının gelişmesindeki önemli noktalardan biridir. Kazakistan bu dönemde Türkiye ile olan ilişkilerinin Rusya tarafından tehdit olarak algılanmaması için de ciddi bir mesai yürütmüştür. Türkiye ile Rusya arasında yaşanan uçak düşürme krizinde arabuluculuk rolünü üstlenmesi de buradaki dönüm noktalarından biridir. Çin'in Kuşak Yol projesi de Kazakistan ile Türkiye arasında gelişen ekonomik iyileşme açısından destekleyici bir proje olarak eserde işlenmiştir. Bu üç dönemde Türkiye Kazakistan ilişkilerinin karakterini oluşturan ve eserde öne çıkarılan meseleler ise şunlardır: Öncelikle ortak tarih, dil, kültür ve inanç geçmişine sahip olmak yani kimlik unsurları, ekonomik ortaklığın geliştirilmesinin yanında siyasi birlikteliğinde geliştirilmesine yönelik ortak irade, ikili iş birliklerinin yanında Türk Konseyi gibi uluslararası örgütlerle de kurumsal ilişkilerin güçlendirilmesindeki ortak irade.

Kazakistan Çin İlişkilerinde Öne Çıkanlar

Türkiye'den farklı olarak Çin Halk Cumhuriyeti ve Kazakistan komşudur. Bu nokta itibarıyla bu ki ülke arasındaki ilişkilerin daha fazla boyutu olması kaçınılmazdır. Eserde bu alanda değerlendirilirken Çin için Kazakistan'ın sadece jeopolitik bir boyutla yaklaşılabilir ülke olup olmadığı da tartışılmıştır. Eserde dikkat çekilen önemli noktalardan biri Çin içinde yaşayan Kazaklardır. Bu bağlamda Çarlık Rusyasından beridir Rus yayılmacılığının kaçarak Çin içlerine gelen Kazakların oradaki varlığı ve diğer yandan da Çin'de bir dönem yaşadıkdan sonra tekrar Kazakistan'a dönen bu nüfusun sivil ve siyasal alandaki etkileri önemli iç unsurlardır. Bu noktada Kazakların ve Uygur Türklerinin etkileşimi de Çin açısından bir güvenlik ve iç sorunun tezahürü olarak değerlendirilmektedir. Bu noktada Çin için iç politika-dış politika bağlantısı son derece kuvvetlidir. Bu bağlamda Çin'in Kazakistan politikasının ilk döneminde sınır sorunlarını çözmek, Kazakistan'ın "Tek Çin" politikasına desteği sağlamak ve kendi açısından terörizm ya da "üç kötülük (terörizm, bölücülük ve dini köktencilik) olarak nitelenen sorunlara karşı destek almak üzerine kurulmuştur. Bu noktada da eserde neoklasik realizm açısından ara değişkenler öne çıkarılmış, Nazarbayev liderliği ile Çin'de Çin Komünist Partisi ve ÇKP Genel Sekreterliğinin belirleyiciliği vurgulanmıştır. Burada eserde "ÇKP Genel Başkanları" ifadesi birkaç kez kullanılmıştır. ÇKP tarihinde "genel başkanlık" makamı olmamış "genel sekreterlik" makamı ile parti idare edilmiştir. Bu muhtemelen gözden kaçan

sehven yazılmış bir durumdur. Yeri gelmişken Çin bahsinde eleştiri gerektiren bir husus da bugün Çin sınırları içerisinde yer alan tarihi “Doğu Türkistan” kavramının tercih edilmemesidir. Burada yazar “Uygur Özerk Bölgesi” ifadesini tercih etmiştir. Çin’in işgalini sembolize eden “Xinjiang” kavramını kullanmayarak olumlu ve insani bir duruş gösteren yazar Çin tarafından “bölücülük” olarak nitelenen “Doğu Türkistan” kavramını baskın olarak kullanmayarak burada ara bir çözüm üretmiştir. Akademik çevrelerde “Doğu Türkistan” kavramının kullanımının daha yaygınlaştırılması açısından bu bir eksiklik olarak görülebilir. Devam edersek, Kazakistan’ın sosyalizme olumsuz yaklaşmaması ve barışçıl politikalar gütmesi Çin açısından Kazakistan’ı güvenli bir sınır komşusu yapmaktadır. Çin açısından ekonomi ve enerji Kazakistan politikalarında belirleyicidir. Çin’deki Çin tarzı sosyalist rejimin ve ÇKP’nin devamı için üretimine önem veren rejim bunun için de süreklilik içeren bir enerji akışı beklemektedir. Kazakistan da sınır komşusu olarak bu enerji hatlarının ve kaynaklarının üzerindedir. Bu noktada Çin Kazakistan’la olumlu ilişki geliştirmeyi önclemiştir. Çin’in Doğu Türkistan’ı kalkındırarak orada hem güvenli bir iklim yaratmayı hem de o bölge üzerinden bir kalkınma hamlesi başlatmayı hedefleyen politikası için Kazakistan yine önemli bir komşudur. Yine enerji noktasında Çin Kazakistan’da petrol işletmeleri almakta ve yeni enerji hatlarının kurulması için bağımsızlık sonrası dönemde çaba sarf etmektedir. Eserde ilişkilerin bu mecburi ilişkileri yürüttüğü Rusya etkisi altında ilişki geliştirmeye çalıştığı dönem 2005 yılında Çin ve Kazakistan’ın ilişkilerini stratejik ortaklık seviyesine yükseltmesiyle sona ermiş ve yeni bir boyuta erişmiştir. Bu dönemde Çin’in “yumuşak güç” tezlerinin çokça konuşulmaya başlandığı bir dönemdir. Eserde Çin’in tarihsel devlet anlayışına ve Konfüçyüsçü ideolojisine de atıf yapılmakta ve Çin’in dünyayı hiyerarşik olarak algıladığının altı çizilmektedir. ÇKP’nin de bu kapsamda Çin kültürünün yayılması ve küreselleşmesi için bir program yürüttüğünü, sinofobiyi engellemek için de çalıştığını işaret eden yazar Kazakistan’ın da bu noktada önemli bir propaganda alanı olduğunu vurgulamıştır. Bu dönemde Çin’in Kazakistan’a yönelik ihracatının çok arttığı ve Çin pazarındaki ürünlerin %70 civarında Çin menşeli olduğuna dikkat çeken eser, Çin’in Kazakistan’da ekonomik olarak çok yönlü bir politika yürütmeye devam ettiğini belirtmiştir. Kazak doğalgaz ve petrol alanlarındaki Çin hakimiyeti de bu dönemde daha da artmıştır. Xi Jinping’in iktidara gelmesiyle lider etkisi altında Çin’in bir paradigma değişikliği yaşadığını vurgulayan eser şeffaf ama otokratik bir yönetim tercih ettiğini belirtmiştir. Çin içinde elitler içinde bir cephe açan ve bu bağlamda iç siyasete hızla hakim olan Xi’nin dış politika karar vericileri arasında tartışmasız bir numarada olduğunu da eser açıklıkla anlatmıştır. Xi döneminde Çin’in en büyük uluslararası projesi Kuşak Yol projesi olmuştur. Bu projenin de ilk açıklaması Kazakistan’da yapılmıştır. Bu bağlamda Kuşak Yol projesi açısından Kazakistan çok büyük önem taşıyan ilk geçiş ülkesidir. Çin’in Kazakistan politikalarının temelinde de bu dönemde proje vardır.

Kazakistan'ın çoklu dış politik ilişkilerinin olması ve güvenilir bir ülke olarak görülmesi durumunu da kullanmak isteyen Çin, Kazakistan ile diplomatik ve ticari ilişkilerini hep iyi tutmaya çalışmıştır. Kazakistan da kara kilitli bir ülke olarak Çin'in projesinden yararlanmayı seçmiştir. Çin de enerji tedariki için Kazakistan'a özel bir önem vermektedir. Türkistan'ın genelinde yer alan sinofobi ve Çin'in Müslüman Türk azınlıklara yönelik insan hakları ihlallerinin yarattığı olumsuz algı ise bölgedeki en önemli sorun olarak Kazakistan'ı da etkilemektedir. Ancak Kazak hükümeti ticari ilişkiler sebebiyle bu konuda net ve açık bir tavır alamamaktadır. Bağımsız değişken olarak ise iki ülkenin hem siyasi hem de ticari olarak Rusya'dır.

Sonuç Değerlendirmesi

Eserin son kısmında ise 2010-2020 yılları arasında yaşanan gelişmeleri esas alarak Türkiye ve Çin'in Kazakistan politikaları karşılaştırılmış, bu karşılaştırmada neoklasik realizm çerçevesi kullanılmıştır. Bu çerçeveye göre benzer ve ayrışan noktalar da tespit edilmiştir. Bölümün sonuna eklenen ve aslında anlatılan siyasi tarih ve teorik tartışmalardan çıkan sonucun bir tablo halinde verilmesi de son derece özetleyici olmuştur. Bu bölümü özetlemeden önce ilgili tabloyu da buraya taşımayı doğru buldum.

	Türkiye	Çin
Benzerlik	<p>a. Lider etkisi</p> <p>c. İkili ticaretin artırılması ve doğal kaynakların ihracatı</p> <p>e. Kazakistan'ın karmaşık bölgesel dengeleme siyaseti</p>	<p>b. Ulaştırma politikaları</p> <p>d. Kazakistan'ın küresel alanda sürdürdüğü aktif dış politikası</p> <p>f. Asya'da güvenlik</p>
Farklılık	<p>a. Ortak dil, kültür ve tarihe sahip olmak</p> <p>b. Uluslararası platformlarda siyasi birliktelik amacı</p> <p>c. Diplomasi imkânı yaratan yumuşak güç politikaları</p> <p>d. Devlet-toplum ilişkileri</p> <p>e. Toplumlar arası bağ</p>	<p>a. Çin vatandaşı Kazaklar</p> <p>b. Kazakistan'ın Uygur Bölgesi'nde etkin ve sorumluluk üstlenen bir ülke olmasını sağlamak</p> <p>c. Asya'da bölgesel birliktelik</p> <p>d. Yumuşak güç ile nüfuzunu geliştirmek</p> <p>e. ÇKP ve devlet-toplum ilişkileri</p> <p>f. Toplumlar arası farklılık</p>

Öncelikle eser kendi yaklaşımıyla Türkiye - Kazakistan, Çin - Kazakistan ilişkilerinin neoklasik realizmle analiz edilebileceğine dair sağlam dayanaklar üretmiş, teorinin “bağımlı değişken”, “bağımsız değişken” ve “ara değişken” tezlerini anlattığı her tarihi ve siyasi olayda kullanmıştır. Bu yaklaşımlarla olayları incelemiştir. Bu noktada Türkiye ile Çin'in Kazakistan politikaları arasındaki benzerlik ve farklılıkları ortaya koymuştur. Burada eleştirilebilecek bir nokta şudur: eserin tamamında 1991 - 2020 arası dönem

değerlendirilirken eserin sonundaki karşılaştırma bölümünde 2010 - 2020 dönemi esas alınmıştır. Aslında eserin tamamında önceki dönemlere dair de neoklasik realizm araştırması yapılmıştır. Eseri giriş bölümünde bu eleştiriye yönelik 2010 - 2020 döneminin esas olduğu önceki dönemlerdeki analizlerin okuyucu açısından açıklayıcı ve bilgilendirici olma amacı güdüldüğü ifade edilmiştir. Bu eleştiriye gelecek cevabı da önceden buraya taşımak doğrudur. Ayrıca teorik olarak da eserin genelinde sunulan örnekler, devletlerin dış politikalarının analizinde klasik realizmin de neo-realizmin de yetersiz kaldığını açıkça ortaya koymuştur. Bu bağlamda da aslında bir dış politika analizi eseri gibi görülse de çalışma teorik alana da önemli bir katkı sunmuştur. Eserde Türkiye ile Çin'in Kazakistan politikalarında ara değişken olarak öne çıkan unsur lider etkisidir. Eserde Xi Jinping ve ÇKP'nin Çin tarafında belirleyiciliği, Türkiye'de ise Recep Tayyip Erdoğan, Ahmet Davutoğlu ve AK Parti belirleyiciliği öne çıkmıştır. Bunun yanında iki ülkenin de Asya'daki güvenlik politikalarında büyük ölçüde benzerleştiği burada tek ayrımın Çin'in kendi iç politikasını etkileyen Uygurlar ve Kazakların durumu olduğu da işaret edilmiştir. Şanghay İşbirliği Örgütü ile iyi ilişkiler ve CICA gibi örgütlerde hem Türkiye hem Çin'in olması da buna örnektir. Diğer yandan Kazakistan'ın coğrafi konumu iki ülkenin de Asya içindeki lojistik politikalarında ülkeyi önemli kılmakta ve benzer politikalar geliştirmesini sağlamaktadır. Hatta Kuşak Yol projesine olumlu yaklaşan Türkiye Çin-Kazakistan hattında ortak bir siyasetin de güdüldüğünü göstermektedir. Kuşak Yol projesi Türkiye'nin Orta Koridor projesiyle bu bağlamda örtüşmektedir. İki projenin de ortak noktası da zaten Kazakistan'dır. Doğal kaynaklara ulaşım ve ikili ticaretin artırılması noktasında da Türkiye ve Çin benzer yaklaşımlara sahiptir. Burada ayrışan hususlar ise Çin için bir sınır komşusu olan ve ciddi bir pazar olan Kazakistan ile ciddi bir ilişki olması diğer yandan da Rusya'ya karşı ticari alan kazanma amacının olmasıdır. Türkiye ise hem uzun mesafe hem de bölgesel politikalara uzaklık noktasında bu gibi detaylı bir ticari politikaya sahip değildir. Türkiye ile Çin açısından ortak bağımsız değişkenin Rusya olduğu da eserde kendini göstermektedir. Çin ve Türkiye'yi farklılaştıran ilk unsur ise Türkiye'nin Kazakistan'a ortak dil, tarih, kültür ve kimlik açısından bakması, Çin'in ise böyle bir ilişkisinin olmaması ve buna ek olarak Çin içinde Kazakistan'ın bir azınlığının yaşıyor olmasıdır. Bu hususlar iki ülkenin kimliklerine dayanan politikalarını şekillendirmekte, toplumsal destek ve karşıtlığı da şekillendirmektedir. Bu noktada Çin'in Kazakistan'dan Doğu Türkistan konusunda Çin yanlısı inisiyatif almasını beklemesi de Türkiye ile ayrışan noktalardan biridir. Kazakistan ve Türkiye arasında böyle bir ilişki yoktur hatta Uygur meselesinde Türkiye'nin aktif olmasa da Uygur Türklerinin hak ve hukuklarının korunması noktasında bir kanaati vardır. Türkiye kültürel politikalarla bir nüfuz mücadelesi vermek ya da yumuşak güçle siyasi sonuç almak gibi bir niyet gütmeyen, Çin açıkça merkez-çevre politikaları

kapsamında yumuşak gücünü kullanarak Kazakistan üzerinde bir hegemonya kurma amacı gütmektedir.

Bütün bu özet bilgileri değerlendirdiğimizde eserde Türkiye açısından Kazakistan politikalarının temel parametrelerinin ortak geçmiş ve tarihe sahip olmak ve ekonomik birlikteliğin geliştirilmesi ile siyasi birlikteliğin güçlenmesini hedeflemek olduğu görülmektedir. Çin açısından ise Kazakistan ortalama bir sınır komşusu değildir. Çin için Kazakistan'da sinofobiyi yenmek, bölgeselci siyasetler üretmek, nüfuz politikaları yürüterek bölgesel bir amaca ulaşmak önemli parametrelerdir.

Eser neoklasik realizm yaklaşımını Türkçede işleyen bir eser olarak ilk önemini kazanırken, bu bağlamda Türkiye - Çin - Kazakistan hattındaki dış politikayı analiz ederek hem bir siyasi tarih özeti hem de dış politika analizi sunmaktadır. Karşılaştırmalı politikalar alanında da bu yönde önemli bir katkı sunmuştur.

DOĞU ASYA ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

YAYIN ŞARTLARI

1. Yazılar Doğu Asya bölgesinde bulunan ülke ve toplumlar ile sınırlandırılacak veya Doğu Asya bölgeleri ile çevre bölge, ülke toplumlar arası ilişkilere, sorunlara odaklanmış olması gerekecektir.
2. Yazıların daha önce başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak için kabul edilmemiş olması gerekir.
3. Bilimsel toplantılarda sunulmuş bildiriler, toplantı ve niteliği belirtilmek şartıyla kabul edilebilir.
4. Yazılar, önce yayın kurulu tarafından yayın ilkelerine; amaç, konu, muhteva, yazım kurallarıyla ilgili hususlar açısından incelendikten sonra, uygun görülürse, Danışma Kurulu'nun önerisi doğrultusunda, bilimsel çalışmalarıyla o alanda tanınmış iki hakeme gönderilir. Hakemlerden olumlu rapor alan yazılar, basılmak üzere sıraya konur. Hakemlerin isimleri gizli tutulur; raporlar beş yıl süreyle saklanır. Yazarlar; hakemlerin ve yayım kurulunun istek, öneri ve uyarılarını dikkate alırlar. Ancak katılmadıkları hususlara ve hakem kararlarına, gerekçelerini belirtmek kaydıyla itiraz edebilirler. Bu durumda editör, başka bir hakemin görüşüne başvurabilir.
5. Yayın Kurulu, biçimle ilgili olarak düzeltmeler ve değişiklikler yapabilir. Hakem görüşleri alındıktan sonra yazarın müracaatı hâlinde yazısının yayımlanıp yayımlanmayacağı kendisine bildirilir.
6. "Yayın Tanıtım ve Değerlendirme" yazıları hakeme gönderilmez. Ancak makale kurallarına uyulur.
7. Yayına kabul edilmeyen yazıların bir sureti istek hâlinde yazara iade edilir.

YAYIN İLKELERİ

Doğu Asya Araştırmaları Dergisi (DAAD), sosyal bilimler alanında yılda iki kez (Bahar ve Güz) yayımlanır. Dergi, özellikle disiplinler arası yaklaşım ile Doğu Asya'nın çeşitli sorunlarını konu edinen bilimsel çalışmalara yer verir. Dergide yayımlanacak makalelerin Doğu Asya'daki ülke ve toplumların tarihî, kültürü, iktisadi hayatı, siyasal yaşamı; güvenlik ve dış politikası başta

olmak üzere ülkeler, milletler ve etnik gruplar arası ilişkileri, güncel sorunları ile medeniyet tasavvurlarını ilmî bir bakış açısıyla ele alması beklenir. Dergide, Doğu Asya'yla ilgili önemli eser ve kişileri tanıtıp değerlendiren yazılar ile önemli görülen çeviri yazılar da yayımlanabilir.

Makalelerin Dergide yayımlanabilmesi için, başka bir yerde yayımlanmamış olması ya da yayın için değerlendirme aşamasında bulunmaması gerekir. Herhangi bir kongre ya da bilgi şöleninde sunulan makalelerde kongre ya da bilgi şöleni adı, yeri ve tarihi belirtilmelidir. Bir araştırma kurumu ya da fonu tarafından desteklenen çalışmalarda, desteği sağlayan kuruluşun adı ve proje numarası verilmelidir.

Makalelerin Değerlendirilmesi

Aşağıda belirtilen kurallara uygun olarak hazırlanmış yazılar, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/dasad> adresi üzerinden yükleme yapabilirler. Herhangi bir sorun ile karşılaşıldığında ileti (elektronik posta) yoluyla kamucam13@gmail.com adresi üzerinde dergi yönetimi ile iletişim kurulabilir. Klasik postayla göndermek isteyenler üç (bir adet isimli, iki adet isimsiz) nüsha çıktı ve YD (Yoğun Disk)'si ekli olduğu hâlde büyük boy bir zarf içerisinde gönderilmelidir.

Gelen makale Yayın Kurulu tarafından ön incelemeye alınır. Ön incelemede makale, Dergi'nin yayın ilkeleri ve politikası ile önceliklerine uygunluğu, alana katkısı; ayrıca konu, yazım kuralları ve şekil açısından değerlendirilir. Bu yönleriyle uygun bulunan makaleler ilmî açıdan değerlendirilmek üzere, alanında eser ve çalışmalarıyla kabul görmüş iki hakeme gönderilir. Hiçbir şekilde hakemlere yazarın kimliği ile ilgili bilgi gönderilmediği gibi, yazarlara da hakem adı açıklanmaz. Hakem raporlarından biri olumlu, diğeri olumsuz olduğu takdirde makale, üçüncü bir hakeme gönderilebilir. Hakemler tarafından düzeltme istenen makaleler gerekli değişiklikler için yazarına geri gönderilir. Belirli bir süre içinde istenilen düzeltmelerin yapılması beklenir. En az iki olumlu rapor alamayan, düzeltilmesi için yazarına yeniden gönderilen ve belirlenen süre içinde düzeltmeleri yapılmayan makaleler yazarlarına bilgi verilerek yayım sürecinden elenir. İki hakemden "yayımlanabilir" değerlendirmesi alan makaleler yayım sırasına yerleştirilir. Yayına hazır yazılar yayımlanmak üzere sıraya konur. Hakem adları ve yazar adları karşılıklı olarak dergimizde mahfuzdur ve açıklanmaz. Hakem süreci olumlu tamamlanan her yazı yayımlanacaktır. Bu nedenle yazı sahiplerinin yazılarının akıbetini öğrenmek için ayrıca aramalarına gerek yoktur.

Yazıların bilimsel ve hukukî sorumluluğu yazarına aittir.

Yazım Dili

Dergi'nin yazım dili Türkiye Türkçesi, İngilizce ve Çince'dir.

ETİK İLKELER

Doğu Asya Araştırmaları Dergisi (DAAD), yayın gönderen yazarlardan aşağıda belirtilen etik kurallara uymaları beklenmektedir.

- Dergiye gönderilen makaleler başka bir yerde yayınlanmamış ya da yayınlanmak üzere gönderilmemiş olmalıdır,
- Yazarlar makalelerinde kullandıkları tüm alıntılarını referans vermiş olmalıdır,
- Yazarlar makaleye bilimsel katkı verdiklerini garanti etmelidir,
- Yazarlar makalenin başka bir kişi ya da kurumun fikri mülkiyet haklarını ihlal etmediğini, intihal içermediğini ve kendi çalışmaları olduğunu garanti etmelidirler,
- Makalede adı geçen tüm yazarlar, gönderilen ve yayınlanan makaleler üzerinde eşit sorumluluğa sahiptir,
- **Dergide yayınlanan yazılardaki görüşler derginin görüşleri değildir. Tüm sorumluluk yazarlara aittir.**
- Dergideki tüm haklar saklıdır. Makaleler, derginin adı olmadan hiçbir şekilde çoğaltılamaz.
- Derginin yazarlarına telif hakkı yoktur.
- Yazışmadan sorumlu yazar adı geçen tüm ortak yazarların yayına ve ortak yazar olarak adlandırılmaya razı olduğunu garanti etmelidir. Çalışmaya önemli bilimsel ve yazınsal katkı sağlayan tüm kişiler ortak yazar olarak adlandırılmalıdırlar,
- Yazarlar gerekli görülmesi halinde makalede yer alan veri setlerine ulaşımı sağlamalıdırlar,

YAYIN ÜCRETİ YOK

Makale gönderimi, makale incelemesi veya yayını herhangi bir ücrete tabi değildir

TELİF VE YAYIN HAKLARI

Dergide yayınlanması kabul edilen ve yayınlanan yazıların yazılı ve elektronik ortamda tüm yayın hakları **Doğu Asya Araştırmaları Dergisi'**ne aittir.

Yayına kabul edilen makalenin yazışmadan sorumlu yazarı elektronik posta yoluyla aldığı elektronik lisans anlaşmasını tüm yazarlar adına imzalamaktadır.

Gizlilik Beyanı

Bu dergi sitesindeki isimler ve elektronik posta adresleri bu derginin belirtilen amaçları doğrultusunda kullanılacaktır. Diğer amaçlar veya başka bir bölüm için kullanılmayacaktır.

YAZIM KURALLARI

1. **Başlık:** Yazının içeriğini yansıtır nitelikte olmalı, büyük harflerle ve koyu karakterlerle 12 punto ile yazılmalıdır.

2. **Yazar adı ve adresi:** Başlıktan sonra sağa dayalı şekilde, soyadın tamamı büyük harfle olmak üzere unvanıyla (10,5 punto) birlikte yazılmalıdır. Yazarın kurumu, ileti (el-mek) adresi, dipnot hâlinde (10 punto olarak) gösterilmelidir.

3. **Öz:** 10 punto ile yazının başında, konuyu kısa ve öz bir biçimde ifade eden **en az 250, en fazla 550 kelimelik bir özet** bulunmalı; özetin bir satır altına, 3-8 kelimededen oluşan “anahtar kelimeler” yazılmalıdır. Özde, araştırmanın kapsamı ve amacı belirtilmeli, kullanılan yöntem tanımlanmalı ve ulaşılan sonuçlar kısaca verilmelidir. Öz içerisinde, yararlanılan kaynaklara, şekil ve çizelge numaralarına değinilmemelidir.

Türkçe makalelerde, Türkçe başlık, öz ve anahtar kelimelerin altına yazının İngilizce başlık (title), öz (abstract) ve anahtar kelimeler (key words) eklenmelidir. Bu bölüm soldan 1 cm içeride ve 10 punto ile yazılmalıdır.

İngilizce makalelerde, İngilizce başlık (title), öz (abstract) ve anahtar kelimelerin (key words) altına yazının Türkçe başlık, öz ve anahtar kelimeler eklenmelidir. Bu bölüm soldan 1 cm içeride ve 10 punto ile yazılmalıdır.

Çince makalelerde, Çince başlık, öz ve anahtar kelimelerin altına yazının İngilizce başlık (title), öz (abstract) ve anahtar kelimeler (key words) eklenmelidir. Bu bölüm soldan 1 cm içeride ve 10 punto ile yazılmalıdır.

4. Ana metin:

a. A4 boyutunda kâğıtlara, PS formatıyla, Word 6.0 ve üstü programlarla ve Times New Roman karakterleriyle (Çince makalelerde Microsoft YaHei veya Simsun), 11 punto ve 1 satır aralığı ile paragraf aralarında 6 nk boşluk bırakılarak yazılmış olmalıdır. Metnin gerektirdiği durumlarda, fontlar ayrıca bir dosya hâlinde verilmek kaydıyla, transkripsiyon harfleri kullanılabilir.

b. Konuyu yeterince ifade edebilir, makul ölçüde ve okunabilir olmalıdır. Türkçe ve İngilizce yazılar öz ve kaynakça dâhil 6,500 (altı bin beş yüz) kelimeyi, Çince yazılarda ise 4500 kelimeyi geçmemelidir. Metin içinde vurgulanması gereken kısımlar, koyu değil eğik harflerle yazılmalıdır.

c. “Giriş”, “Sonuç” gibi başlıklar kullanıp kullanmama, yazarın tercihin ve konunun gereğine bağlıdır. Sistematik bir düzen sağlamak amacıyla ana, ara ve alt başlıklar kullanılabilir. Başlıkların tamamı koyu yazılmalıdır. Ana başlıkların tamamı büyük harfle, ara başlıkların ilk harfleri büyük harfle, alt başlıklar küçük harfle yazılmalı, sonuna ikinokta (:) konularak karşısından devam edilmelidir. Ana, ara ve alt başlıklar aşağıdaki gibi olmalıdır:

ANA BAŞLIK**Ara Başlık****Alt başlık:**

ç. Kenar boşlukları 3'er cm. olmalı ve sayfalar numaralandırılmalıdır.

d. Metin içinde vurgulanması gereken kısımlar *eğik harflerle*, alıntılar ise "*eğik harflerle ve tırnak içinde*" yazılmalıdır. Üç satırı geçen aynen alıntılar, tırnak içinde eğik harflerle ve soldan bir cm içeriden verilmelidir. Zorunluluk olmadıkça koyu karakter kullanılmamalıdır.

e. Çizelge, tablo, fotoğraf vb. malzeme, bilimsel kurallara uygun olarak hazırlanmalı; kolay anlaşılır ve yalın olmalı, yeterli açıklaması bulunmalıdır. Tablo içindeki yazılar 10 punto karakter ile yazılmalı, ayrıca, tablolar düzenlenmeye elverişli olmalıdır. Dergimizin sayfa marjını aşmamalıdır (genişlik 11,5 cm; yükseklik 16 cm).

A) İMLÂ, DİL VE ÜSLÛP

Özel imlâ gerektirmeyen durumlarda, *TDK Yazım Kılavuzu'*na uyulmalıdır. Dil ve ifade yönünden, bilimsellik dışı unsurlar bulunmamalıdır.

B) KAYNAK GÖSTERME (ATIF):

1. Sadece zorunlu açıklamalarda dipnot kullanılmalı, diğer atıflar metin içinde gösterilmelidir. Metin içinde kaynak gösterirken parantez işareti içinde olacak şekilde, yazarın soyadı, eserin yayımlandığı yıl, iki nokta -boşluk- ve sayfa numarası sırasıyla yazılmalıdır.

Örnek: (Kut, 1999: 16), (Wang, 2017:21)

Yazar eserini Soyadı Kanunu'ndan önce vermişse yazar adı yazılmalıdır.

Örnek: (Muallim Naci, 1297: 213)

2. Aynı konuda birden fazla kaynağa atıf yapılacaksa, aralara noktalı virgül (;) konulmalıdır

Örnek: (Karluk, 2007: 194; DüNDAR 2011: 87)

3. İki yazarlı çalışmalara değinilirken araya tire (-) işareti konularak gösterilmelidir

Örnek: (Karluk-Wang, 2007: 211)

İkiden fazla yazarlı kaynaklarda ise ikinci yazarın soyadından sonra (vd.) kısaltması konulmalıdır.

Örnek: (Kutlar vd. 2012: 99)

4. Aynı yazara ait, aynı yıl içinde birden fazla esere atıf yapılacaksa "1949a., 1949b:" biçiminde gösterilmelidir, kaynakçada da aynı şekilde belirtilmelidir.

Örnek: (Yang, 1981a1), (Yang, 1981b)

5. Atıf yapılan eser -ansiklopedi vb.- birden fazla ciltten oluşuyorsa (:) işaretinden sonra, kaçınıcı cilt olduğu belirtilmelidir.

Örnek: (Köprülü, 1967: 5/213)

6. El yazması bir eser kaynak gösterilecekse yazar adından sonra (yz.) kısaltması verilmeli, iki noktadan sonra gerekiyorsa varak / sayfa numarası belirtilmeli; tam künye kaynakçada gösterilmelidir:

Örnek: (Nef'î yz.: 45b)

7. Arşiv belgeleri kaynak gösterilirken metin içinde kısaltma yapılarak gibi verilip açılımı kaynakçada gösterilmelidir.

Örnek: (BOA Mühimme, 15: 25)

8. Dipnot açıklamalarında atıf yapılacaksa orada da aynı usul takip edilmelidir.

Örnek: Bu konuda geniş bilgi için bk. Lin Yutang 1934: 189-207; Karadağ 2017: 220; Şenzo 2000: 93.

C) KAYNAKÇA (BİBLİYOGRAFYA) DÜZENLEME

1. Yazarların soyadına, göre sıralanmalıdır. Soyadı Kanunu'ndan önceki eserlerde yazarın adı esas alınmalıdır.

2. Bir yazarın birden fazla eserine yer verilecekse yayım tarihi eski olandan yeni olana doğru sıralanmalıdır.

3. Kaynağın künyesini verirken sıralama şu şekilde olmalıdır:

a) Kitaplar için: Aralara virgül işareti konmak üzere; yazar soyadı (büyük harflerle), adı, kaynağın yayım tarihi -yazar adıyla tarih arasına virgül konulmaksızın- tarih (parantez içinde), kitap adı (*italik*)ve varsa çevirenin adı (parantez içinde), yayınevi veya yayımlayan kurum, yer adı.

Kitap kaynakçası örneği:

QARLUQ, Abdureşit C. (2006), *Sarı Uygurların Sosyo-Kültürel Yapısı*, Atılım Yay., Ankara.

YU Fuzeng/于富增 (2009), *"Reform ve Açılma" 30 yıllık Süreçte Çin'e Gelen Uluslararası Öğrenci Eğitimi/改革开放30年的来华留学生教育*, Pekin Dil Üniversitesi Yayınevi/北京语言大学出版社.

b) Makaleler, bildiriler ve ansiklopedi maddeleri için: Yazar soyadı, adı, kaynağın yayım tarihi -yazar adıyla tarih arasına virgül konulmaksızın- tarih (parantez içinde), makale / bildiri / madde başlığı ("tırnak içinde"), süreli yayım / bildiri kitabı / ansiklopedi adı (*italik*), belliyse cilt (C), sayı (S), sayfa(lar) (s.). Yayımlanmış bildirimlerde de bildiri kitabının basım tarihi (yıl) ile birlikte sempozyum / kongre vb. toplantının düzenleniş tarihi de bulunmalıdır. Yayımlanmamış bildirimlerde bildirinun sunum tarihi, toplantıyı düzenleyen kurum, toplantının düzenleniş günleri belirtilmelidir.

Makale kaynakçası örneği:

KARLUK, Abdureşit Celil (2001), Çin Halk Cumhuriyeti'nde Sosyo-Ekonomik Kalkınma Girişimleri ve Reformlar, *Kök Araştırmaları, Kök Sosyal ve Stratejik Araştırmaları*, Cilt I, Sayı III, Ankara. S. 265-283.

HU, Angang 胡鞍钢 (2005), Çin Kalkınma Modeli Üzerine Düşünceler/关于中国发展模式的思考, *Tianjin Sosyal Bilimler Dergisi/天津社会科学*, Sayı.4/4 期, s. 25-30.

Bildiri kaynakçası örneği:

KOZ, M. Sabri (2004), "Belli Mahlaslar Üzerinden Şiir Söyleme Geleneği ve Türkiye'de Yazılan Alevi-Bektaşî Cönk ve Mecmualarındaki Hatâî Mahlaslı Şiirler", *1. Uluslararası Şah İsmail Hatâyî Sempozyumu Bildirileri*, 9-10-11 Ekim 2003, Haz.: Gülağ Öz, ATO Yayını, Ankara, s. 184-217.

Elektronik Kaynakça Örneği:

Racism With Chinese Characteristics: The Laundry Detergent Ad and Han Privilege, <https://thediplomat.com/2016/06/racism-with-chinesecharacteristics-the-laundry-detergent-ad-and-hanprivilege/> Erişim: 25.12.2017);

Ansiklopedi maddesi örneği:

PARMAKSIZOĞLU, İsmet (1967), "Kemâl Paşazâde", *İslâm Ansiklopedisi*, C. 6, MEB Yayını, Ankara, s. 561-566.

c) El yazması eserler için eserin yazarı belliyse önce yazar adı, parantez içinde "yazma" kısaltması olarak (yz.) ibaresi, sonra sırasıyla eserin adı (*italik*), bulunduğu kütüphane, koleksiyon ve numarası ve -gerekliyorsa- sayfa numaraları yazılmalıdır.

El yazması eser örneği:

a) *Mecmua-i Eş'âr* (yz), Süleymaniye Kütüphanesi, Fatih, Nu. 5335.

b) Âlî b. Mustafa (yz), *Nasîhatü's-selâtîn*, Ali Emiri Millet Kütüphanesi, Şer'iyye, Nu. 611.

Güz/Fall 2024

İçindekiler/Contents

İletişim Bilgileri

Haberleşme adresi:

İlk yerleşim mahallesi, 1936.
Cadde, No.64/B16,
Yenimahalle, Ankara

E-Posta: abdurreşit.karluk@hbv.edu.tr
kamucam13@gmail.com
halkukaradag@gmail.com

www.dergipark.gov.tr/dasad

ISSN: 2587-1919

E-ISSN: 2619-953X

Abdürreşit Celil KARLUK

Takdim/Editorial

Araştırma Makaleleri/Research Article

Meryem TEMİZ

Amerika Birleşik Devletleri ve Çin Halk Cumhuriyeti Arasında
Yaşanan Şubat 2023 Tarihli Balon Krizi

1-25

The Balloon Crisis Between The United States of America and The
People's Republic of China in February 2023

Kübra DAĞ

Shinzo Abe's Psychological Analysis of Discourse on Sino-Japanese
Relations: Take Japan Back and Japan's War Guilt Problems

26-49

Shinzo Abe'nin Çin-Japon İlişkisi Kapsamında Psikolojik Söylem
Analizi: Japonya'yı Geri getirme Politik Yaklaşımı ve Japonya'nın
Savaş Suçu Problemi

Hümeyra GÜLMEZ

The Same Discrimination Against Two Different Groups: Burakumin
and Koreans in The Meiji Japan

50-62

İki Farklı Gruba Karşı Aynı Ayrımcılık: Meiji Japonya'sında
Burakumin ve Koreliler

Fatih BEYAZ

Konfüçyüsçü Değerlerin Çin'in Dış Politikası Üzerindeki Etkisi
The Impact of Confucian Values on China's Foreign Policy

63-83

Yayın Tanıtımı / Book Review

Setsuko Matsuzawa, *Activating China: Local Actors, Foreign Influence,
And State Response Hikâyesi*,

84-89

Bölge Uzmanı ile Söyleşi / Interview with Regional Expert

Çağdaş GÜNGÖR/ *Konuşan*: Meryem TEMİZ

90-100

Yayın Şartları, İlkeleri ve Yazım Kuralları

101-107